ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο πενταμελές τμήμα)

της 19ης Νοεμβρίου 2025*

«Οικονομική και νομισματική πολιτική – Προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων – Οδηγία 2013/36/ΕΕ – Κανονισμός (ΕΕ) 1024/2013 – Ειδικά εποπτικά καθήκοντα που έχουν ανατεθεί στην ΕΚΤ – Αξιολόγηση των αποκτήσεων των ειδικών συμμετοχών – Εναντίωση στην απόκτηση ειδικής συμμετοχής – Δικαίωμα ακρόασης – Έννοια της "ειδικής συμμετοχής" – Φήμη και επαγγελματική επάρκεια του υποψήφιου αγοραστή – Δικαιώματα που προστατεύονται από τον Χάρτη – Αναλογικότητα»

Στην υπόθεση T-366/23,

YH, εκπροσωπούμενη από τον J. Lehnhardt, τον R. Hübner και την A. Walter, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ), εκπροσωπούμενης από την E. Yoo, τον R. Bax και τον V. Hümpfner,

καθής,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο, κατά τις διασκέψεις, από τους R. da Silva Passos, πρόεδρο, N. Półtorak, I. Reine, T. Pynnä (εισηγήτρια) και H. Cassagnabère, δικαστές,

γραμματέας: Α. Μαργέλης, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

έχοντας υπόψη τις γραπτές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου προς την προσφεύγουσα και την ΕΚΤ και τις απαντήσεις τους, οι οποίες κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 6 Δεκεμβρίου 2024,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 16ης Ιανουαρίου 2025,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Απόφαση

1 Με την προσφυγή που άσκησε δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ΥΗ ζητεί την ακύρωση της απόφασης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) της 5ης Μαΐου 2023 με την οποία η ΕΚΤ αντιτάχθηκε στην απόκτηση από την προσφεύγουσα ειδικής συμμετοχής στη M.M. Warburg & Co (AG & Co.) KGaA (στο εξής: στοχευόμενη εταιρία), στη M.M. Warburg & CO Hypothekenbank AG (στο εξής: στοχευόμενη εταιρία Hyp) και στη Marcard, Stein & Co AG (στο εξής: στοχευόμενη εταιρία MS) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

Ιστορικό της διαφοράς

2 Η στοχευόμενη εταιρία αποτελεί «λιγότερο σημαντικό» πιστωτικό ίδρυμα του οποίου την άμεση εποπτεία ασκεί η Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (BaFin) (Ομοσπονδιακή Εποπτική Αρχή Χρηματοπιστωτικών Υπηρεσιών, Γερμανία) και την έμμεση εποπτεία ασκεί η ΕΚΤ.

3 Η στοχευόμενη εταιρία ανήκει στην οικογένεια του συζύγου της προσφεύγουσας. Το 2013 ο τελευταίος θέλησε να ρυθμίσει το ζήτημα της μεταβίβασης στα τέκνα του της συμμετοχής που κατείχε στο κεφάλαιο της στοχευόμενης εταιρίας.

4 Προς τούτο, ο σύζυγος της προσφεύγουσας μεταβίβασε, σε πρώτο στάδιο, το 87,5 % του κεφαλαίου της εταιρίας 1. Max Warburg Beteiligungsgesellschaft mbH (στο εξής: MWB 1) στην εταιρία Familie Max Warburg Vermögensverwaltung KG (στο εξής: FMWV) υπέρ των τέκνων του. Διατήρησε το 12,5 % του κεφαλαίου της MWB 1 και, μεταξύ άλλων, μία προνομιούχο μετοχή η οποία του εξασφαλίζει το 51 % των δικαιωμάτων ψήφου στη MWB 1. Η FMWV και ο σύζυγος της προσφεύγουσας δεσμεύτηκαν να ασκούν τα δικαιώματα ψήφου τους κατά τρόπο ομοιόμορφο (στο εξής: συμφωνία κοινής άσκησης δικαιωμάτων ψήφου), ο σύζυγος δε της προσφεύγουσας έχει δικαίωμα επικαρπίας εφ’ όρου ζωής άνευ ανταλλάγματος επί των μεταβιβασθέντων στην FMWV μεριδίων.

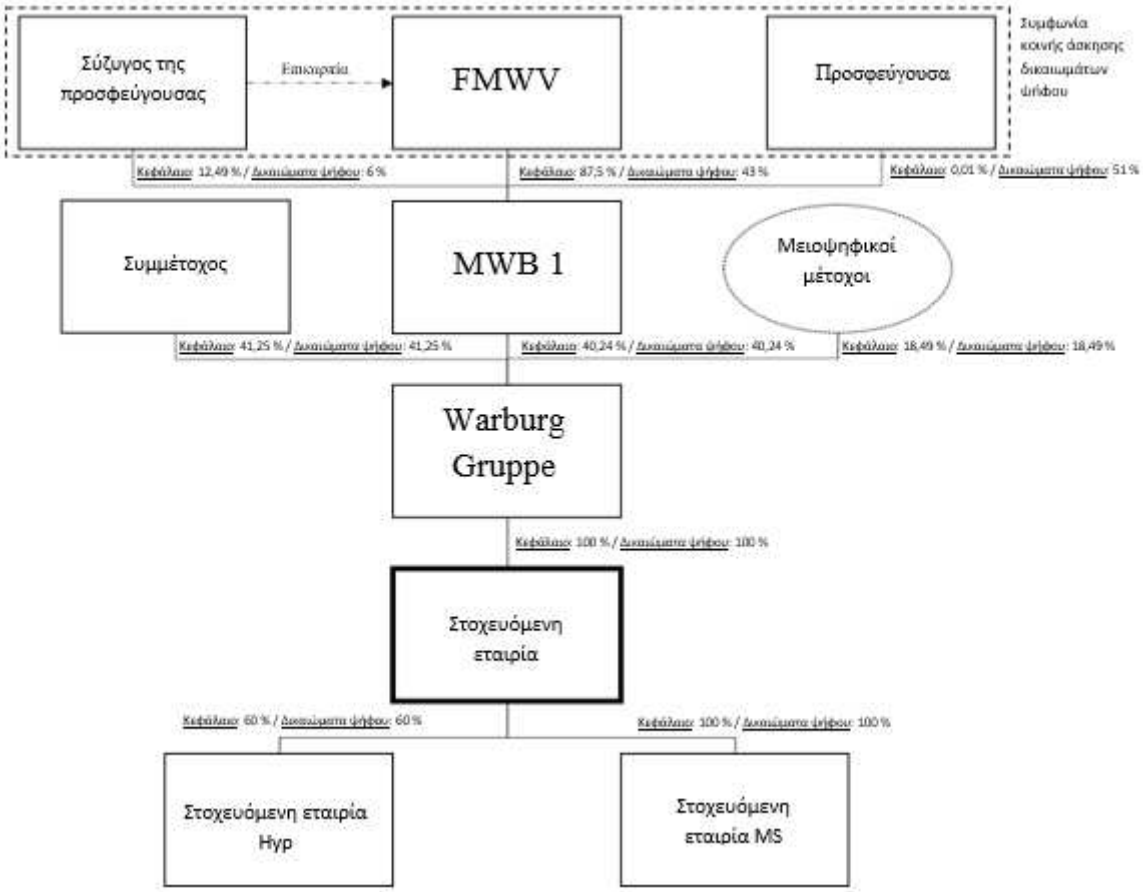
5 Η MWB 1 κατέχει το 40,24 % του κεφαλαίου της χρηματοδοτικής εταιρίας συμμετοχών του εποπτευόμενου ομίλου MMWarburg & CO, ήτοι της εταιρίας MMWarburg & CO Gruppe GmbH (στο εξής: Warburg Gruppe). Στο κεφάλαιο της Warburg Gruppe μετέχει και δεύτερος πλειοψηφικός μέτοχος κατά ποσοστό 41,25 % καθώς και επτά μειοψηφικοί μέτοχοι, μεταξύ των οποίων μέλη της οικογένειας του συζύγου της προσφεύγουσας.

6 Η Warburg Gruppe κατέχει το 100 % του κεφαλαίου της στοχευόμενης εταιρίας, η οποία κατείχε κατά τον χρόνο έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης το 100 % και το 60 %, αντιστοίχως, του κεφαλαίου της στοχευόμενης εταιρίας MS και της στοχευόμενης εταιρίας Hyp, οι οποίες είναι επίσης πιστωτικά ιδρύματα. Η στοχευόμενη εταιρία Hyp μεταβιβάστηκε στις 3 Νοεμβρίου 2022 και η μεταβίβαση τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιουνίου 2023.

7 Επομένως, μέσω της Warburg Gruppe, η MWB 1 κατείχε έμμεση συμμετοχή στη στοχευόμενη εταιρία, στη στοχευόμενη εταιρία Hyp και στη στοχευόμενη εταιρία MS (στο εξής, από κοινού: στοχευόμενες εταιρίες).

8 Σε δεύτερο στάδιο, η προσφεύγουσα θα έπρεπε να λάβει την προνομιούχο μετοχή του συζύγου της και, ως εκ τούτου, να αποκτήσει το 0,01 % του κεφαλαίου της MWB 1 και το 51 % των δικαιωμάτων ψήφου στην εταιρία αυτή (στο εξής: προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής). Έπρεπε

επίσης να συμβληθεί στη συμφωνία κοινής άσκησης δικαιωμάτων ψήφου όσον αφορά την MWB 1. Ο σύζυγος της προσφεύγουσας θα διατηρούσε το 12,49 % του κεφαλαίου της MWB 1 και το 6 % των δικαιωμάτων ψήφου στην εν λόγω εταιρία, ενώ η FMWV επρόκειτο να διατηρήσει το 87,5 % του κεφαλαίου και το 43 % των υπολειπόμενων δικαιωμάτων ψήφου. Η διάρθρωση της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής παρουσιάζεται στο ακόλουθο σχήμα:

9 Η υλοποίηση του κατά τα ανωτέρω δεύτερου σταδίου αναβλήθηκε λόγω έρευνας που διενήργησαν οι γερμανικές αρχές σε σχέση με τις αποκαλούμενες «com/ex» χρηματιστηριακές συναλλαγές, τις οποίες η στοχευόμενη εταιρία είχε συνάψει μεταξύ των ετών 2007 και 2011, διάστημα κατά το οποίο ο σύζυγος της προσφεύγουσας ήταν γενικός διευθυντής της. Στο πλαίσιο διαδικασίας επαναξιολόγησης την οποία διενήργησε η BaFin το 2019 σε σχέση με ισχυρισμούς σε βάρος του συζύγου της προσφεύγουσας όσον αφορά φορολογική απάτη εξαιτίας των ως άνω χρηματιστηριακών συναλλαγών «com/ex», η MWB 1 συμφώνησε με την BaFin ότι τα δικαιώματα ψήφου που διαθέτει στη Warburg Gruppe θα ασκούνταν από δύο εντολοδόχους, οι οποίοι έχουν αναλάβει καθήκοντα από τον Φεβρουάριο του 2020.

10 Στις 12 Νοεμβρίου 2021 η προσφεύγουσα κοινοποίησε την προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής στην BaFin, συμφώνως προς τις διατάξεις που εφαρμόζονται σε ζητήματα ελέγχου ειδικών συμμετοχών. Η BaFin παρέλαβε την κοινοποίηση στις 16 Νοεμβρίου 2021.

11 Στις 16 Αυγούστου 2022 η BaFin επιβεβαίωσε ότι παρέλαβε την κοινοποίηση της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής.

12 Στις 14 Σεπτεμβρίου 2022 η BaFin ζήτησε συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με την προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής και κάλεσε την προσφεύγουσα να καταθέσει δύο πρόσθετες κοινοποιήσεις όσον αφορά την έμμεση συμμετοχή της στη στοχευόμενη εταιρία MS και στη στοχευόμενη εταιρία Hyp.

13 Η προσφεύγουσα απάντησε στα ως άνω αιτήματα στις 29 Σεπτεμβρίου και στις 14 Οκτωβρίου 2022. Επίσης, πραγματοποίησε κοινοποίηση για τη στοχευόμενη εταιρία MS στις 12 Δεκεμβρίου 2022 και για τη στοχευόμενη εταιρία Hyp στις 19 Ιανουαρίου 2023.

14 Στις 27 Ιανουαρίου 2023, προκειμένου να μπορεί να χαρακτηρίσει ως πλήρη την κοινοποίηση της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής, η BaFin απέστειλε μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στην προσφεύγουσα, καλώντας τη να της διαβιβάσει ορισμένα έγγραφα, καθώς και να απαντήσει σε συμπληρωματικές ερωτήσεις.

15 Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 1ης Φεβρουαρίου 2023 η προσφεύγουσα απάντησε στα αιτήματα που είχε υποβάλει η BaFin με το μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 27ης Ιανουαρίου 2023 και της διαβίβασε τα έγγραφα που είχε ζητήσει επισυνάπτοντάς τα στο μήνυμά της, με τη διευκρίνιση ότι η αποστολή γινόταν «προκαταρκτικώς με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου». Απάντησε επίσης στα ως άνω αιτήματα και ταχυδρομικώς.

16 Στις 3 Φεβρουαρίου 2023 η BaFin έλαβε την απαντητική επιστολή της προσφεύγουσας που μνημονεύεται στη σκέψη 15 ανωτέρω.

17 Στις 21 Φεβρουαρίου 2023 η BaFin επιβεβαίωσε ότι είχε λάβει τις πληροφορίες με τις οποίες η κοινοποίηση καθίστατο πλήρης στις 3 Φεβρουαρίου 2023. Ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι η περίοδος αξιολόγησης των 60 εργάσιμων ημερών είχε αρχίσει να υπολογίζεται από τις 8 Φεβρουαρίου 2023 και θα έληγε στις 5 Μαΐου 2023.

18 Στις 3 Απριλίου 2023 η προσφεύγουσα και οι σύμβουλοί της συναντήθηκαν με εκπροσώπους της ΕΚΤ, μεταξύ των οποίων και με τον πρόεδρο του εποπτικού συμβουλίου, προκειμένου να συζητήσουν τις δυσχέρειες που ανέκυπταν στο πλαίσιο της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής.

19 Στις 4 Απριλίου 2023 η BaFin πρότεινε στην ΕΚΤ να μην αντιταχθεί στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής.

20 Στις 5 Απριλίου 2023 η προσφεύγουσα πρότεινε, με επιστολή της, να ασκεί τα δικαιώματα ψήφου που η MWB 1 κατέχει στη Warburg Gruppe από κοινού με έναν από τους δύο εντολοδόχους, προκειμένου να ανταποκριθεί στις επιφυλάξεις που εξέφρασε η ΕΚΤ κατά τη συνάντηση της 3ης Απριλίου 2023. Απαντώντας στην επιστολή, ο πρόεδρος του εποπτικού συμβουλίου της ΕΚΤ ενημέρωσε στις 12 Απριλίου 2023 την προσφεύγουσα ότι επρόκειτο να της αποσταλεί σύντομα σχέδιο απόφασης εναντίωσης στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής.

21 Στις 12 Απριλίου 2023 η ΕΚΤ κοινοποίησε στην προσφεύγουσα σχέδιο απόφασης εναντίωσης στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής, με την αιτιολογία ότι η προσφεύγουσα δεν πληρούσε τις νόμιμες προϋποθέσεις για την απόκτηση ειδικής συμμετοχής σε πιστωτικό ίδρυμα. Η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση με την οποία ζητούσε να εξετάσει τον φάκελο καθώς και αίτηση παράτασης της προθεσμίας υποβολής των παρατηρήσεών της. Στις 14 Απριλίου 2023 η ΕΚΤ έκανε δεκτές τις προαναφερθείσες αιτήσεις.

22 Στις 21 Απριλίου 2023 η προσφεύγουσα διατύπωσε τις παρατηρήσεις της επί του ως άνω σχεδίου αποφάσεως.

23 Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 5ης Μαΐου 2023 η ΕΚΤ κοινοποίησε στην προσφεύγουσα την προσβαλλόμενη απόφαση, επιβεβαιώνοντας επί της ουσίας το σχέδιο απόφασης που μνημονεύεται στη σκέψη 21 ανωτέρω. Η ΕΚΤ, καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα αποκτά μέσω της MWB 1 ειδική συμμετοχή στη στοχευόμενη εταιρία, αντιστοιχούσα στο 100 % των δικαιωμάτων ψήφου και στο 100 % του κεφαλαίου της εν λόγω εταιρίας, εξέθεσε τους λόγους για τους οποίους εκτιμούσε ότι η προσφεύγουσα δεν πληρούσε τα νόμιμα κριτήρια για την απόκτηση της ειδικής συμμετοχής. Πρώτον, η ΕΚΤ έκρινε ότι η προσφεύγουσα δεν πληρούσε την απαίτηση περί καλής φήμης καθόσον θεωρούσε, αφενός, ότι η προσφεύγουσα τελούσε υπό την επιρροή του συζύγου της ο οποίος, κατά το εν λόγω θεσμικό όργανο, δεν έχαιρε καλής φήμης και, αφετέρου, ότι η προσφεύγουσα δεν διέθετε επαγγελματική επάρκεια. Δεύτερον, η ΕΚΤ επισήμανε ότι η προσφεύγουσα δεν διέθετε την απαιτούμενη χρηματοοικονομική ευρωστία προκειμένου να εισφέρει τα αναγκαία ίδια κεφάλαια στη στοχευόμενη εταιρία. Τρίτον, η ΕΚΤ έκρινε, μεταξύ άλλων, ότι η προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής δεν διασφάλιζε την αποτελεσματική προληπτική εποπτεία της στοχευόμενης εταιρίας.

24 Στις 8 Μαΐου 2023, αφού η ΕΚΤ είχε απευθύνει επανειλημμένες οχλήσεις, στις 5 Μαΐου 2023, ζητώντας να επιβεβαιώσει ο σύμβουλος της προσφεύγουσας την παραλαβή της προσβαλλόμενης απόφασης, ο τελευταίος αμφισβήτησε το κύρος της κοινοποίησης.

25 Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 12ης Μαΐου 2023 η προσφεύγουσα αμφισβήτησε εκ νέου την εγκυρότητα της κοινοποίησης της προσβαλλόμενης απόφασης και ζήτησε να της διαβιβαστεί το μνημονευόμενο στην προσβαλλόμενη απόφαση χωριστό υπόμνημα αξιολόγησης των παρατηρήσεων που διατυπώθηκαν επί του σχεδίου απόφασης (στο εξής: χωριστό υπόμνημα αξιολόγησης).

26 Στις 15 Μαΐου 2023 η ΕΚΤ κοινοποίησε στην προσφεύγουσα το χωριστό υπόμνημα αξιολόγησης.

Αιτήματα των διαδίκων

27 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

– να καταδικάσει την ΕΚΤ στα δικαστικά έξοδα.

28 Η ΕΚΤ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

29 Η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους ακυρώσεως, εκ των οποίων ο πρώτος λόγος αφορά παράβαση των κανόνων της διαδικασίας αξιολόγησης των ειδικών συμμετοχών, ο δεύτερος λόγος αφορά προσβολή του δικαιώματος ακρόασης και παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, ο τρίτος λόγος αφορά παράλειψη εξέτασης των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών και παράβαση της υποχρέωσης έκδοσης της απόφασης αποκλειστικώς βάσει αρκούντως βάσιμων πραγματικών στοιχείων, ο τέταρτος λόγος αφορά εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή από την ΕΚΤ της έννοιας της «ειδικής συμμετοχής», ο πέμπτος λόγος αφορά εσφαλμένη ερμηνεία και εσφαλμένη εφαρμογή από την ΕΚΤ των κριτηρίων αξιολόγησης του υποψήφιου αγοραστή, ο έκτος λόγος αφορά παράβαση των διατάξεων του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) και ο έβδομος λόγος αφορά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση των κανόνων της διαδικασίας αξιολόγησης των ειδικών συμμετοχών.

30 Η προσφεύγουσα αναπτύσσει τον πρώτο λόγο ακυρώσεως σε τρία σκέλη: με το πρώτο σκέλος προβάλλεται έλλειψη επιβεβαίωσης παραλαβής της κοινοποίησης της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής, με το δεύτερο σκέλος προβάλλεται απουσία κοινοποίησης της προσβαλλόμενης απόφασης και με το τρίτο σκέλος προβάλλεται εκπνοή της περιόδου αξιολόγησης.

Επί του πρώτου σκέλους, με τον οποίο προβάλλεται απουσία επιβεβαίωσης παραλαβής της κοινοποίησης της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής

31 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 22, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ 2013, L 176, σ. 338, στο εξής: οδηγία CRD IV), και σύμφωνα με το άρθρο 2c, παράγραφος 1, ένατη περίοδος, του Gesetz über das Kreditwesen (Kreditwesengesetz) (νόμου περί πιστωτικών ιδρυμάτων), όπως ίσχυε στις 9 Σεπτεμβρίου 1998 (BGBl. 1998 I, σ. 2776), όπως τροποποιήθηκε με τον νόμο της 22ας Φεβρουαρίου 2023 (BGBl. 2023 I αριθ. 51) (στο εξής: KWG), η BaFin και η ΕΚΤ όφειλαν να επιβεβαιώσουν την παραλαβή της κοινοποίησης της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής εντός προθεσμίας δύο εργάσιμων ημερών, ήτοι στις 19 Νοεμβρίου 2021. Εν προκειμένω, η BaFin άφησε να παρέλθει διάστημα οκτώ μηνών έως ότου ζητήσει συμπληρωματικές πληροφορίες, βεβαιώνοντας ότι παρέλαβε την πλήρη κοινοποίηση μόλις στις 21 Φεβρουαρίου 2023, με ισχύ αναδρομικά από τις 8 Φεβρουαρίου 2023.

32 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προθεσμία των δύο εργάσιμων ημερών πρέπει να αρχίζει από την κοινοποίηση της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής, ανεξαρτήτως του αν η κοινοποίηση είναι πλήρης ή όχι. Το κριτήριο της πληρότητας δεν περιλαμβάνεται στη διάταξη του άρθρου 22, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας CRD IV, η οποία παραπέμπει μόνο στην κοινοποίηση του άρθρου 22, παράγραφος 1, της οδηγίας, χωρίς να μνημονεύει όλα τα έγγραφα που απαιτούνται για τους σκοπούς της αξιολόγησης. Εξάλλου, η ίδια η οδηγία CRD IV απαγορεύει στα κράτη μέλη να επιβάλλουν για την κοινοποίηση απαιτήσεις αυστηρότερες από εκείνες που προβλέπει η οδηγία. Επομένως, το άρθρο 2c, παράγραφος 1, ένατη περίοδος, του KWG πρέπει να ερμηνευθεί υπό αυτή την έννοια και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να απαιτείται πληρότητα της

κοινοποίησης προκειμένου να καταστεί δυνατή η έναρξη της προθεσμίας των δύο εργάσιμων ημερών, όπως επιβεβαιώνεται από την παράγραφο 9.2 των κοινών κατευθυντήριων γραμμών της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών (ΕΑΤ), της Ευρωπαϊκής Αρχής Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων (ΕΑΑΕΣ) και της Ευρωπαϊκής Αρχής Κινητών Αξιών και Αγορών (ΕΑΚΑΑ) σχετικά με την προληπτική αξιολόγηση της απόκτησης και της αύξησης ειδικών συμμετοχών στον χρηματοοικονομικό τομέα, οι οποίες δημοσιεύθηκαν στις 20 Δεκεμβρίου 2016 (JC/GL/2016/01, στο εξής: κοινές κατευθυντήριες γραμμές).

33 Η προσφεύγουσα θεωρεί, εξάλλου, ότι η ως άνω ερμηνεία συνάδει με τους ειδικούς κανόνες που διέπουν τις αιτήσεις παροχής συμπληρωματικών πληροφοριών, οι οποίοι αποσκοπούν στην αποτροπή αδικαιολόγητων καθυστερήσεων εκ μέρους των αρμοδίων αρχών, τηρουμένης της αρχής της ασφάλειας δικαίου. Η ερμηνεία αυτή προστατεύει τους υποψήφιους αγοραστές από σημαντικές καθυστερήσεις στα κοινοποιηθέντα σχέδια αποκτήσεως συμμετοχών, συμφώνως προς τους σκοπούς της οδηγίας CRD IV και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 468/2014 της ΕΚΤ, της 16ης Απριλίου 2014, που θεσπίζει το πλαίσιο συνεργασίας μεταξύ της ΕΚΤ, των εθνικών αρμόδιων αρχών και των εθνικών εντεταλμένων αρχών εντός του ενιαίου εποπτικού μηχανισμού (ΕΕ 2014, L 141, σ. 1, στο εξής: κανονισμός για το πλαίσιο ΕΕΜ).

34 Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η αποτελεσματικότητα της προληπτικής εποπτείας δεν υπονομεύεται από την ερμηνεία που η ίδια υποστηρίζει, καθώς οι αρμόδιες αρχές μπορούσαν να αντιταχθούν στην απόκτηση συμμετοχής εφόσον οι πληροφορίες που παρέσχε ο υποψήφιος αγοραστής ήταν ελλιπείς. Εξάλλου, η ερμηνεία αυτή δεν θα οδηγούσε σε αυξημένο φόρτο εργασίας για τις αρμόδιες αρχές. Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι οι σαφείς κανόνες περί προθεσμιών που έχουν θεσπιστεί στο πλαίσιο του ελέγχου των ειδικών συμμετοχών πρέπει να τηρούνται από τις αρμόδιες αρχές, άλλως θα μπορούσαν οι εν λόγω αρχές να αναβάλλουν την απόφασή τους επ’ αόριστον. Εξ αυτού η προσφεύγουσα συνάγει ότι η κοινοποίηση πρέπει να θεωρηθεί πλήρης ελλείψει απάντησης από την αρμόδια αρχή εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας των δύο εργάσιμων ημερών.

35 Η ΕΚΤ αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

36 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ’, του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ 2013, L 287, σ. 63, στο εξής: κανονισμός ΕΕΜ), σε συνδυασμό με το άρθρο 15, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού και το άρθρο 87 του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ, η ΕΚΤ είναι αποκλειστικώς αρμόδια να αποφασίσει αν θα εγκρίνει ή όχι την προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής μετά το πέρας της διαδικασίας που προβλέπεται, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 15 του κανονισμού ΕΕΜ και στα άρθρα 85 και 86 του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ (πρβλ. απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2018, Berlusconi και Fininvest, C-219/17, EU:C:2018:1023, σκέψη 54).

37 Εξάλλου, στο πλαίσιο σχέσεων που διέπονται από την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 2, του κανονισμού ΕΕΜ, ο ρόλος των εθνικών αρχών συνίσταται, όπως προκύπτει από την ως άνω διάταξη, από το άρθρο 15, παράγραφοι 1 και 2, του ίδιου κανονισμού, καθώς και από τα άρθρα 85 και 86 του κανονισμού-πλαισίου ΕΕΜ, στην καταγραφή των αιτήσεων έγκρισης και στην παροχή αρωγής στην ΕΚΤ, που είναι ο αποκλειστικός φορέας της εξουσίας λήψεως αποφάσεως, ιδίως διά της γνωστοποιήσεως στην ΕΚΤ όλων των πληροφοριών που είναι αναγκαίες για την εκπλήρωση των καθηκόντων της, διά του ελέγχου των εν λόγω αιτήσεων και

της εν συνεχεία διαβιβάσεως στην ΕΚΤ προτάσεως αποφάσεως η οποία δεν τη δεσμεύει (απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2018, Berlusconi και Fininvest, C-219/17, EU:C:2018:1023, σκέψη 55).

38 Εναπόκειται συνεπώς στον δικαστή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δυνάμει της αποκλειστικής αρμοδιότητάς του, να ελέγχει τη νομιμότητα των πράξεων της Ένωσης επί τη βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, να αποφαίνεται επί της νομιμότητας της τελικής αποφάσεως την οποία λαμβάνει η ΕΚΤ και να εξετάζει, προς διασφάλιση της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας των ενδιαφερομένων, τα τυχόν ελαττώματα των προπαρασκευαστικών πράξεων ή των προτάσεων των εθνικών αρχών τα οποία είναι ικανά να θίξουν το κύρος της τελικής αυτής αποφάσεως (πρβλ. απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2018, Berlusconi και Fininvest, C-219/17, EU:C:2018:1023, σκέψη 44).

39 Κατά το άρθρο 22, παράγραφος 1, της οδηγίας CRD IV, τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι ο υποψήφιος αγοραστής απευθύνει κοινοποίηση στις αρμόδιες αρχές του πιστωτικού ιδρύματος στο οποίο επιδιώκει να αποκτήσει ή να αυξήσει ειδική συμμετοχή, εγγράφως πριν από την απόκτηση, προσδιορίζοντας το ύψος της σκοπούμενης συμμετοχής και τις σχετικές πληροφορίες, όπως εξειδικεύονται σύμφωνα με το άρθρο 23, παράγραφος 4, της οδηγίας. Το άρθρο 22, παράγραφος 2, της οδηγίας ορίζει ότι οι αρμόδιες αρχές γνωστοποιούν εγγράφως στον υποψήφιο αγοραστή ότι παρέλαβαν την κοινοποίηση αμελλητί και σε κάθε περίπτωση εντός δύο εργάσιμων ημερών από την παραλαβή. Διαθέτουν μέγιστη προθεσμία 60 εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία της παραλαβής της κοινοποίησης και όλων των εγγράφων που τα κράτη μέλη απαιτούν να επισυνάπτονται στην κοινοποίηση βάσει του καταλόγου που προβλέπει το άρθρο 23, παράγραφος 4, της οδηγίας CRD IV.

40 Το άρθρο 23, παράγραφος 4, της οδηγίας CRD IV προβλέπει ότι τα κράτη μέλη δημοσιοποιούν κατάλογο με τις αναγκαίες πληροφορίες για τη διενέργεια της αξιολόγησης, οι οποίες πρέπει να υποβάλλονται στις αρμόδιες αρχές κατά τη στιγμή της κοινοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 22, παράγραφος 1, της οδηγίας.

41 Το άρθρο 22, παράγραφοι 1 και 2, και το άρθρο 23, παράγραφος 4, της οδηγίας CRD IV μεταφέρθηκαν στο γερμανικό δίκαιο με το άρθρο 2c, παράγραφοι 1 και 1a, του KWG.

42 Κατά το άρθρο 2c, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του KWG, ο υποψήφιος αγοραστής στην κοινοποίησή του πρέπει να αναφέρει, αφενός, τα πραγματικά περιστατικά και τα έγγραφα που είναι κρίσιμα προκειμένου να προσδιοριστεί η έκταση της συμμετοχής και η ουσιώδης επιρροή, να εκτιμηθεί η αξιοπιστία του και να εξεταστούν οι λοιποί λόγοι εναντίωσης που προβλέπονται στο άρθρο 2c, παράγραφος 1b, πρώτη περίοδος, του KWG, τα εν λόγω δε πραγματικά περιστατικά και έγγραφα πρέπει να διευκρινίζονται με κανονιστική πράξη, σύμφωνα με το άρθρο 23, παράγραφος 4, του KWG, καθώς και, αφετέρου, τα πρόσωπα και τις επιχειρήσεις από τα οποία προτίθεται να αποκτήσει τα αντίστοιχα μερίδια.

43 Κατά το άρθρο 2c, παράγραφος 1, ένατη περίοδος, του KWG, η BaFin πρέπει εν συνεχεία να επιβεβαιώνει εγγράφως στον υπόχρεο προς κοινοποίηση την παραλαβή πλήρους κοινοποίησης αμελλητί και, το αργότερο, εντός δύο εργάσιμων ημερών από την παραλαβή.

44 Το άρθρο 2c, παράγραφος 1a, πρώτη περίοδος, του KWG προβλέπει ότι η BaFin διαθέτει προθεσμία 60 εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία της έγγραφης επιβεβαίωσης παραλαβής της πλήρους κοινοποίησης προκειμένου να διενεργήσει την εκτίμησή της. Στο άρθρο 2c,

παράγραφος 1a, δεύτερη περίοδος, του KWG διευκρινίζεται ότι το έγγραφο επιβεβαίωσης της παραλαβής που εκδίδει η BaFin πρέπει να αναφέρει την ημερομηνία κατά την οποία λήγει η περίοδος αξιολόγησης.

45 Από το γράμμα των γερμανικών διατάξεων που μνημονεύονται στις σκέψεις 42 έως 44 ανωτέρω προκύπτει, αφενός, ότι η BaFin επιβεβαιώνει την παραλαβή της πλήρους κοινοποίησης αμέσως και πάντως το αργότερο εντός δύο εργάσιμων ημερών από την παραλαβή και, αφετέρου, ότι η περίοδος αξιολόγησης των 60 εργάσιμων ημερών αρχίζει να υπολογίζεται από την ημερομηνία έκδοσης του αποδεικτικού παραλαβής, στο οποίο πρέπει να αναγράφεται η ημερομηνία κατά την οποία λήγει η περίοδος αξιολόγησης.

46 Υπογραμμίζεται εξάλλου ότι, προς εναρμόνιση των πρακτικών των κρατών μελών, οι ευρωπαϊκές εποπτικές αρχές κατάρτισαν το 2016 τις κοινές κατευθυντήριες γραμμές.

47 Όσον αφορά τα τραπεζικά ιδρύματα, νομική βάση των κοινών κατευθυντηρίων γραμμών αποτελεί το άρθρο 16, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (ΕΑΤ), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ 2010, L 331, σ. 12), κατά το οποίο, για την καθιέρωση συνεπών, αποδοτικών και αποτελεσματικών εποπτικών πρακτικών στο Ευρωπαϊκό Σύστημα Χρηματοοικονομικής Εποπτείας (ΕΣΧΕ) και την εξασφάλιση της κοινής, ομοιόμορφης και συνεπούς εφαρμογής του ενωσιακού δικαίου, η ΕΑΤ εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές και συστάσεις με αποδέκτες αρμόδιες αρχές ή χρηματοοικονομικά ιδρύματα.

48 Μολονότι οι κοινές κατευθυντήριες γραμμές είναι μη δεσμευτικές νομικές πράξεις, από το άρθρο 16, παράγραφος 3, του κανονισμού 1093/2010 προκύπτει ότι οι αρμόδιες αρχές και τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα πράττουν ό,τι είναι δυνατόν προκειμένου να συμμορφώνονται προς αυτές (προτάσεις του γενικού εισαγγελέα M. Campos Sánchez-Bordona στην υπόθεση Berlusconi και Fininvest, C-219/17, EU:C:2018:502, σημεία 84 και 85). Η διάταξη αυτή διευκρινίζει, ωστόσο, ότι οι εν λόγω αρχές αναφέρουν αν συμμορφώνονται ή προτίθενται να συμμορφωθούν με τις κατευθυντήριες γραμμές και ότι, σε αντίθετη περίπτωση, ενημερώνουν την ΕΑΤ για την επιλογή τους παραθέτοντας τους λόγους μη συμμόρφωσης (απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, FBF, C-911/19, EU:C:2021:599, σκέψη 43). Ως εκ τούτου, η ΕΚΤ δεσμεύθηκε να τηρεί τις κατευθυντήριες γραμμές, όπως διευκρίνισε με τα δικόγραφά της. Επιπλέον, διευκρινίστηκε ότι η BaFin είχε εκδηλώσει την πρόθεσή της να συμμορφωθεί με τις κοινές κατευθυντήριες γραμμές.

49 Η παράγραφος 9.1 των κοινών κατευθυντήριων γραμμών επαναλαμβάνει την αρχή ότι οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επιβεβαιώνουν εγγράφως την παραλαβή στον υποψήφιο αγοραστή πάραυτα και, σε κάθε περίπτωση, εντός δύο εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της κοινοποίησης. Η παράγραφος 9.2 των κοινών κατευθυντήριων γραμμών, την οποία επικαλείται η ίδια η προσφεύγουσα στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, διευκρινίζει ότι η επιβεβαίωση της παραλαβής πρέπει να πραγματοποιείται εντός προθεσμίας δύο εργάσιμων ημερών, ανεξαρτήτως του αν η κοινοποίηση είναι πλήρης ή όχι. Συγκεκριμένα, η εν λόγω παράγραφος προβλέπει ότι, σε περίπτωση ελλιπούς κοινοποίησης, η αρμόδια αρχή πρέπει να επιβεβαιώνει την παραλαβή εντός δύο εργάσιμων ημερών και να γνωστοποιεί στον υποψήφιο αγοραστή, εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, τις πληροφορίες που λείπουν.

50 Εντούτοις, η ελλιπής κοινοποίηση δεν έχει ούτε το περιεχόμενο ούτε τις έννομες συνέπειες της πλήρους κοινοποίησης, όπως αυτά προσδιορίζονται στην παράγραφο 9.1 των κοινών κατευθυντήριων γραμμών. Από τη δεύτερη περίοδο της ίδιας παραγράφου προκύπτει ότι η

κοινοποίηση πρέπει να θεωρείται πλήρης μόνον όταν περιλαμβάνει όλες τις πληροφορίες που απαιτεί το οικείο κράτος μέλος. Η τρίτη περίοδος της εν λόγω παραγράφου διευκρινίζει περαιτέρω ότι η επιβεβαίωση παραλαβής δεν αποτελεί παρά ένα διαδικαστικό στάδιο το οποίο πιστοποιεί την τυπική πληρότητα της κοινοποίησης και έχει ως αποτέλεσμα την έναρξη της προθεσμίας των 60 εργάσιμων ημερών εντός της οποίας πρέπει να διενεργηθεί η αξιολόγηση και δεν συνεπάγεται κανέναν έλεγχο επί της ουσίας εκ μέρους της εποπτικής αρχής της στοχευόμενης τράπεζας.

51 Καθόσον προβλέπουν ότι η έγγραφη επιβεβαίωση παραλαβής μπορεί να έχει ως έννομη συνέπεια την έναρξη της περιόδου αξιολόγησης των 60 εργάσιμων ημερών μόνον υπό την προϋπόθεση ότι η κοινοποίηση είναι πλήρης, οι κατευθυντήριες γραμμές απλώς υπενθυμίζουν τον κανόνα του άρθρου 22, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας CRD IV, βάσει του οποίου η προθεσμία των 60 εργάσιμων ημερών αρχίζει να υπολογίζεται από την ημερομηνία παραλαβής της κοινοποίησης, συνοδευόμενη από «όλα τα έγγραφα που τα κράτη μέλη απαιτούν να επισυνάπτονται στην κοινοποίηση» και αφού η αρμόδια αρχή επιβεβαιώσει την παραλαβή τους εντός προθεσμίας δύο εργάσιμων ημερών από την εν λόγω παραλαβή.

52 Από τα ανωτέρω προκύπτει, πρώτον, ότι η ελλιπής κοινοποίηση δεν συνεπάγεται την έναρξη της προθεσμίας των 60 εργάσιμων ημερών που προβλέπεται στο άρθρο 22, παράγραφος 2, της οδηγίας CRD IV, δεύτερον, ότι σε περίπτωση ελλιπούς κοινοποίησης η αρμόδια αρχή δεν υποχρεούται να αναφέρει τα ελλείποντα στοιχεία στην έγγραφη επιβεβαίωση παραλαβής της ελλιπούς κοινοποίησης, αλλά οφείλει απλώς να τα προσδιορίσει εντός εύλογης προθεσμίας, και, τρίτον, ότι, όπως εξάλλου προβλέπει το άρθρο 2c, παράγραφος 1a, του KWG, η περίοδος αξιολόγησης των 60 εργάσιμων ημερών αρχίζει να υπολογίζεται από την ημερομηνία της έγγραφης επιβεβαίωσης παραλαβής της πλήρους κοινοποίησης.

53 Ωστόσο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει κατ’ ουσίαν ότι, δεδομένου ότι η BaFin δεν επιβεβαίωσε την παραλαβή της κοινοποίησης της 12ης Νοεμβρίου 2021 και δεν της διαβίβασε εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος κατάλογο με τις ελλείπουσες πληροφορίες, καθυστέρησε αδικαιολόγητα την αξιολόγηση της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής την οποία όφειλε να διενεργήσει η ΕΚΤ.

54 Συναφώς, επισημαίνεται ότι από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι η BaFin έδωσε συνέχεια στην κοινοποίηση της 12ης Νοεμβρίου 2021 μετά από εννέα μήνες, ήτοι μετά την παρέλευση σχετικά μεγάλου χρονικού διαστήματος. Το γεγονός αυτό είχε ως αποτέλεσμα, εκ των πραγμάτων, να καθυστερήσει η εκ μέρους της ΕΚΤ ουσιαστική έναρξη της αξιολόγησης της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής.

55 Ωστόσο, κατά τη νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου, η παράβαση διαδικαστικού κανόνα δεν μπορεί να καταστήσει παράνομη την τελική απόφαση του οικείου θεσμικού οργάνου παρά μόνον αν έχει αρκούντως ουσιώδη χαρακτήρα και επηρεάζει δυσμενώς τη νομική και πραγματική κατάσταση του διαδίκου που επικαλείται τη διαδικαστική πλημμέλεια (πρβλ. απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2022, Vialto Consulting κατά Επιτροπής, T-537/18, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2022:852, σκέψη 183 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

56 Εν προκειμένω, λαμβανομένου υπόψη του νομοθετικού πλαισίου που εκτίθεται στις σκέψεις 39 έως 52 ανωτέρω, το γεγονός ότι η BaFin δεν εξέδωσε βεβαίωση παραλαβής όταν παρέλαβε την κοινοποίηση της 12ης Νοεμβρίου 2021, η οποία ήταν τότε ελλιπής, δεν επηρέασε ούτε το περιεχόμενο της προσβαλλόμενης απόφασης ούτε την προθεσμία αξιολόγησης των 60 εργάσιμων ημερών.

57 Επιπλέον, κατά την ΕΚΤ, το διάστημα των εννέα μηνών που χρειάστηκε η BaFin για να δώσει συνέχεια στην κοινοποίηση του σχεδίου της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής εξηγείται από το γεγονός ότι, μέχρι την τηλεφωνική συνομιλία με την προσφεύγουσα, η BaFin θεωρούσε ότι η κοινοποίηση της προσφεύγουσας αφορούσε μέρος μόνον του σχεδίου συγχώνευσης της Warburg Gruppe με τη στοχευόμενη εταιρία.

58 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι, κατά τον χρόνο υποβολής της κοινοποίησης του σχεδίου προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής, η προσφεύγουσα ανέφερε ότι η κοινοποίηση γινόταν «σε σχέση» με το σχέδιο συγχώνευσης της Warburg Gruppe με τη στοχευόμενη εταιρία. Υπό τις συνθήκες αυτές, η BaFin μπορούσε δικαιολογημένα να θεωρήσει, όπως υποστηρίζει η ΕΚΤ, ότι η κοινοποίηση της 12ης Νοεμβρίου 2021 έπρεπε να εξεταστεί στο ευρύτερο πλαίσιο άλλου σχεδίου.

59 Επομένως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν εξηγεί κατά ποιον τρόπο η μη αποστολή της επιβεβαίωσης παραλαβής της ελλιπούς κοινοποίησης είχε αρκούντως ουσιώδη χαρακτήρα. Δεν επικαλείται επίσης στοιχεία τα οποία να αποδεικνύουν ότι η απουσία τέτοιας επιβεβαίωσης παραλαβής ήταν ικανή να επηρεάσει τη νομική και πραγματική της κατάσταση, σύμφωνα με τη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 55 ανωτέρω.

60 Συνεπώς, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου σκέλους, με το οποίο προβάλλεται εκπνοή της περιόδου αξιολόγησης

61 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, βάσει του άρθρου 22, παράγραφοι 2 και 6, της οδηγίας CRD IV, όπως μεταφέρθηκε στο γερμανικό δίκαιο, η αρμόδια αρχή οφείλει να διενεργήσει την εκτίμησή της εντός αυστηρής προθεσμίας 60 εργάσιμων ημερών κατ' ανώτατο όριο, ελλείψει αιτημάτων παροχής συμπληρωματικών πληροφοριών. Εάν η αρμόδια αρχή δεν αντιταχθεί εντός της ως άνω προθεσμίας στο σχέδιο απόκτησης συμμετοχής που της κοινοποιήθηκε, το σχέδιο θεωρείται ότι έχει εγκριθεί.

62 Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η BaFin παρέλαβε την κοινοποίηση της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής της 12ης Νοεμβρίου 2021 στις 16 Νοεμβρίου 2021 και, ως εκ τούτου, η περίοδος αξιολόγησης θα έπρεπε να είχε αρχίσει στις 19 Νοεμβρίου 2021.

63 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η επιβολή στενών προθεσμιών στην αρμόδια αρχή προσδίδει στη διαδικασία αξιολόγησης σαφή και προβλέψιμο χαρακτήρα, διασφαλίζοντας συγχρόνως την ταχεία έκδοση αποφάσεως.

64 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι, δυνάμει του άρθρου 41 του Χάρτη και των προπαρασκευαστικών εγγράφων για τη μεταφορά στο γερμανικό δίκαιο της οδηγίας 2007/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Σεπτεμβρίου 2007, για την τροποποίηση της οδηγίας 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών 2002/83/ΕΚ, 2004/39/ΕΚ, 2005/68/ΕΚ και 2006/48/ΕΚ όσον αφορά τους διαδικαστικούς κανόνες και τα κριτήρια αξιολόγησης για την προληπτική αξιολόγηση της απόκτησης και της αύξησης συμμετοχών στο μετοχικό κεφάλαιο οντοτήτων του χρηματοπιστωτικού τομέα (ΕΕ 2007, L 247, σ. 1), το άρθρο 2c, παράγραφος 1, ένατη περίοδος, του KWG έχει την έννοια ότι, ανεξαρτήτως επιβεβαίωσης της πληρότητας της κοινοποίησης, η περίοδος αξιολόγησης αρχίζει δύο ημέρες αφότου η BaFin παραλάβει την κοινοποίηση.

65 Δεύτερον και επικουρικώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, λαμβανομένης υπόψη της εκ μέρους της BaFin επιβεβαίωσης της παραλαβής στις 16 Αυγούστου 2022, η περίοδος αξιολόγησης έπρεπε να αρχίσει στις 19 Αυγούστου 2022.

66 Τρίτον και έτι επικουρικότερον, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι, έχοντας καταθέσει τις τελευταίες κοινοποιήσεις για τη στοχευόμενη εταιρία MS και τη στοχευόμενη εταιρία Hyp στις 19 Ιανουαρίου 2023, η περίοδος αξιολόγησης, ακόμη και ελλείψει επιβεβαίωσης παραλαβής, έπρεπε να είχε αρχίσει στις 23 Ιανουαρίου 2023. Δεδομένου ότι το αίτημα της BaFin για την παροχή συμπληρωματικών πληροφοριών υποβλήθηκε στις 27 Ιανουαρίου 2023, ήτοι μετά τη λήξη της υποχρεωτικής προθεσμίας των δύο εργάσιμων ημερών, η περίοδος αξιολόγησης έπρεπε να λήξει, το αργότερο, στις 19 Απριλίου 2023.

67 Τέταρτον, η BaFin υπολόγισε εσφαλμένα την περίοδο αξιολόγησης, στηριζόμενη στην υπόθεση ότι είχε λάβει τις τελευταίες πληροφορίες από την προσφεύγουσα στις 3 Φεβρουαρίου 2023, ενώ η προσφεύγουσα είχε κοινοποιήσει τις τελευταίες πληροφορίες που της ζητήθηκαν την 1η Φεβρουαρίου 2023. Η ΕΚΤ δεν μπορεί βασίμως να υποστηρίζει ότι η κοινοποίηση και οι συνοδευτικές πληροφορίες πρέπει να υποβάλλονται εγγράφως, δεδομένου ότι η άποψη αυτή όχι μόνον δεν συμβιβάζεται με το γεγονός ότι η ΕΚΤ επιλέγει η ίδια τα μέσα ηλεκτρονικής κοινοποίησης που κρίνει πρόσφορα, αλλά είναι και νομικώς πλημμελής, δεδομένου ότι ο συγκεκριμένος τρόπος κοινοποίησης δεν απαιτείται ούτε από το άρθρο 22 της οδηγίας CRD IV ούτε από το άρθρο 2c, παράγραφος 1a, του KWG.

68 Η προσφεύγουσα καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, κατά την περίοδο αξιολόγησης, η ΕΚΤ δεν αντιτάχθηκε στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής και, ως εκ τούτου, η προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής θεωρείται ότι εγκρίθηκε.

69 Η ΕΚΤ αμφισβητεί το βάσιμο των ισχυρισμών της προσφεύγουσας.

70 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 22, παράγραφος 6, της οδηγίας CRD IV, εάν οι αρμόδιες αρχές δεν αντιταχθούν εγγράφως στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής εντός της περιόδου αξιολόγησης, η προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής θεωρείται ότι εγκρίθηκε.

71 Η ως άνω διάταξη μεταφέρθηκε στο γερμανικό δίκαιο με το άρθρο 2c, παράγραφος 1b, όγδοη περίοδος, του KWG, το οποίο προβλέπει ότι, αν κατά τη διάρκεια της περιόδου αξιολόγησης η εποπτική αρχή δεν αντιταχθεί εγγράφως στην απόκτηση ή την αύξηση της συμμετοχής, η απόκτηση ή η αύξηση μπορεί να πραγματοποιηθεί.

72 Όπως προκύπτει από την εξέταση του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η περίοδος αξιολόγησης των 60 εργάσιμων ημερών υπολογίζεται από την ημερομηνία επιβεβαίωσης της παραλαβής της πλήρους κοινοποίησης (βλ. σημείο 45 ανωτέρω).

73 Επιπλέον, από το άρθρο 22, παράγραφος 1, της οδηγίας CRD IV προκύπτει ότι η ειδική συμμετοχή πρέπει να γνωστοποιείται εγγράφως, χωρίς η εν λόγω διάταξη να περιέχει ορισμό του έγγραφου τύπου. Στο γερμανικό δίκαιο, το άρθρο 2c, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του KWG προβλέπει περαιτέρω ότι η κοινοποίηση ειδικής συμμετοχής πρέπει να γίνεται εγγράφως, σύμφωνα με τη δεύτερη περίοδο της ίδιας διάταξης. Η δεύτερη περίοδος της εν λόγω διάταξης αναφέρει ότι ο υποψήφιος αγοραστής πρέπει, στην κοινοποίησή του, να αναφέρει τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και έγγραφα, τα οποία πρέπει, μεταξύ άλλων, να προσδιορίζονται με κανονιστική πράξη, σύμφωνα με το άρθρο 24, παράγραφος 4, του KWG.

74 Κατά συνέπεια, η εκ μέρους της προσφεύγουσας παροχή των πληροφοριών που ζητήθηκαν κατά τα ανωτέρω αποτελούσε αναγκαία προϋπόθεση προκειμένου η BaFin να αποστείλει επιβεβαίωση της παραλαβής της πλήρους κοινοποίησης, η οποία καθιστά δυνατή την έναρξη της περιόδου αξιολόγησης.

75 Εν προκειμένω, στις 27 Ιανουαρίου 2023 η BaFin ζήτησε πληροφορίες σχετικά με την οικονομική κατάσταση της προσφεύγουσας. Οι πληροφορίες αυτές αφορούσαν, μεταξύ άλλων, τον προσδιορισμό της τιμής αγοράς της συμμετοχής της στη στοχευόμενη εταιρία, τις φορολογικές δηλώσεις της και την περιγραφή των πηγών εισοδήματός της.

76 Αυτού του είδους οι πληροφορίες περιλαμβάνονται στο άρθρο 13, παράγραφος 3, της Verordnung über die Anzeigen nach § 2c des Kreditwesengesetzes und § 17 des Versicherungsaufsichtsgesetzes (Inhaberkontrollverordnung) (κανονιστικής αποφάσεως περί του ελέγχου των μεριδιούχων), της 20ής Μαρτίου 2009 (BGBl. 2009 I, σ. 562, στο εξής: InhKontrollV), το οποίο διευκρινίζει τα στοιχεία που απαιτούνται για την κοινοποίηση απόκτησης ειδικής συμμετοχής, σύμφωνα με το άρθρο 24, παράγραφος 4, του KWG.

77 Επομένως, πριν από την παραλαβή των ως άνω πληροφοριών, η κοινοποίηση δεν ήταν πλήρης και, ως εκ τούτου, δεν ήταν δυνατόν να αρχίσει να υπολογίζεται η περίοδος αξιολόγησης.

78 Την 1η Φεβρουαρίου 2023 η προσφεύγουσα απέστειλε στην BaFin μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ως απάντηση στο αίτημα της BaFin της 27ης Ιανουαρίου 2023. Το μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου περιείχε, ως συνημμένα, ψηφιοποιημένο αντίγραφο της απαντητικής επιστολής υπογεγραμμένο από την προσφεύγουσα, με τη μνεία «εκ των προτέρων μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου», καθώς και τέσσερα παραρτήματα σε μορφή PDF. Η επιστολή και τα παραρτήματα αυτά εστάλησαν επίσης ταχυδρομικώς από την προσφεύγουσα.

79 Με την επιβεβαίωση παραλαβής της 21ης Φεβρουαρίου 2023 η BaFin ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι η απαντητική επιστολή της 1ης Φεβρουαρίου 2023 είχε παραληφθεί στις 3 Φεβρουαρίου 2023 και ότι η κοινοποίησή της κρίθηκε πλήρης. Η BaFin, με το ίδιο έγγραφο, επισήμανε ρητώς στην προσφεύγουσα ότι η περίοδος αξιολόγησης έπρεπε, κατά συνέπεια, να υπολογιστεί από τις 8 Φεβρουαρίου έως τις 5 Μαΐου 2023.

80 Συναφώς, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η προσφεύγουσα, μέχρι την κατάθεση του δικογράφου της προσφυγής της, δεν διατύπωσε καμία παρατήρηση επί της επιστολής με την οποία η BaFin είχε εκτιμήσει ότι χρονικό σημείο αφετηρίας της περιόδου αξιολόγησης δεν ήταν η παραλαβή του μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 1ης Φεβρουαρίου 2023, αλλά η παραλαβή των εγγράφων σε έντυπη μορφή στις 3 Φεβρουαρίου 2023.

81 Επομένως, λαμβανομένης υπόψη της επιβεβαίωσης παραλαβής, η περίοδος αξιολόγησης δεν μπορούσε να αρχίσει πριν από τις 8 Φεβρουαρίου 2023 ούτε να λήξει πριν από τις 5 Μαΐου 2023, σύμφωνα με το άρθρο 2c, παράγραφος 1a, του KWG, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 22, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας CRD IV.

82 Για τον λόγο αυτόν και μόνον, η ΕΚΤ δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και, ειδικότερα, ορθώς έκρινε, χωρίς να παραβεί το άρθρο 41 του Χάρτη, ότι η περίοδος αξιολόγησης διήρκεσε από τις 8 Φεβρουαρίου 2023 έως τις 5 Μαΐου 2023.

83 Ωστόσο, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι υπέβαλε τις τελευταίες ζητηθείσες πληροφορίες την 1η Φεβρουαρίου 2023 και όχι στις 3 Φεβρουαρίου 2023, όπως υποστηρίζει η BaFin. Κατά την προσφεύγουσα, η ΕΚΤ δεν μπορεί βασίμως να υποστηρίζει ότι οι πληροφορίες που συνοδεύουν την κοινοποίηση πρέπει να υποβάλλονται εγγράφως και να θεωρεί, ως εκ τούτου, την κοινοποίηση πλήρη το πρώτον από τις 3 Φεβρουαρίου 2023. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συνεπώς ότι για την αποστολή των πληροφοριών που ζήτησε η BaFin στις 27 Ιανουαρίου 2023 δεν απαιτείτο η τήρηση έγγραφου τύπου.

84 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα τήρησε τον έγγραφο τύπο που απαιτούσαν η BaFin και η ΕΚΤ για την αρχική κοινοποίηση της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής της 12ης Νοεμβρίου 2021.

85 Επομένως, το ζήτημα που τίθεται είναι αν, κατ' ουσίαν, έπρεπε να απαιτηθεί η ίδια μορφή για την κοινοποίηση των πληροφοριών που ζήτησε η BaFin στις 27 Ιανουαρίου 2023, προκειμένου να θεωρηθεί πλήρης η κοινοποίηση της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής.

86 Όπως προκύπτει από τις σκέψεις 73 έως 77 ανωτέρω, οι πληροφορίες αυτές, οι οποίες είχαν σχέση με την οικονομική κατάσταση της προσφεύγουσας και αφορούσαν, μεταξύ άλλων, τον προσδιορισμό της τιμής αγοράς της συμμετοχής της στη στοχευόμενη εταιρία, τις φορολογικές δηλώσεις της και την περιγραφή των πηγών εσόδων της, έπρεπε να γνωστοποιηθούν στην BaFin προκειμένου η κοινοποίηση της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής να θεωρηθεί πλήρης. Επομένως, οι πληροφορίες αυτές έπρεπε να κοινοποιηθούν στην BaFin με τον ίδιο τρόπο που είχε γίνει και η αρχική κοινοποίηση.

87 Εντούτοις, δεν αμφισβητείται ότι το μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που απέστειλε η προσφεύγουσα την 1η Φεβρουαρίου 2023, το οποίο διαβιβάστηκε ως απάντηση στα αιτήματα της BaFin της 27ης Ιανουαρίου 2023, δεν ανταποκρίνεται στον απαιτούμενο για την αρχική κοινοποίηση έγγραφο τύπο. Επιπλέον, μολονότι η προσφεύγουσα με τα δικόγραφά της αμφισβητεί τη δυνατότητα εφαρμογής, εν προκειμένω, του άρθρου 126, πρώτη περίοδος, του Bürgerliches Gesetzbuch (γερμανικού αστικού κώδικα), από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι προέβη στην κοινοποίηση της 12ης Νοεμβρίου 2021 με ταχυδρομική επιστολή. Κατ' αυτόν τον τρόπο, η προσφεύγουσα παραδέχθηκε ότι ο έγγραφος τύπος που προβλέπει το άρθρο 2c, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του KWG απαιτούσε η προαναφερθείσα κοινοποίηση να διαβαστεί σε έγχαρτη μορφή και να φέρει χειρόγραφη υπογραφή.

88 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο ζήτησε από τους διαδίκους, μέσω μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας με ημερομηνία 13 Νοεμβρίου 2024, να διευκρινίσουν τον ορισμό του έγγραφου τύπου που περιλαμβάνεται στη διάταξη που μνημονεύεται στη σκέψη 87 ανωτέρω, υπό το πρίσμα του γερμανικού εθνικού δικαίου. Το συγκεκριμένο ζήτημα συζητήθηκε επίσης κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

89 Από τις γραπτές απαντήσεις των μετεχόντων στη διαδικασία, καθώς και από τις προφορικές παρατηρήσεις τους κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, προκύπτει ότι ούτε το γερμανικό νομικό πλαίσιο ούτε τα εθνικά διοικητικά δικαστήρια έχουν παράσχει ορισμό του έγγραφου τύπου που προβλέπει το άρθρο 2c, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του KWG, με το οποίο μεταφέρθηκε στην εσωτερική έννομη τάξη το άρθρο 22, παράγραφος 1, της οδηγίας CRD IV. Όπως εξηγεί η ΕΚΤ, το άρθρο 126, πρώτη περίοδος, του γερμανικού αστικού κώδικα είναι επίσης κρίσιμο στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 2c, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του KWG. Η

διάταξη αυτή προβλέπει ότι, όταν ο νόμος προβλέπει τον έγγραφο τύπο, το επίμαχο έγγραφο πρέπει να υπογράφεται από τον εκδότη χειρογράφως με το όνομά του ή με τα επικυρωμένα από συμβολαιογράφο αρχικά του ονόματός του.

90 Εν προκειμένω, η ίδια η προσφεύγουσα περιέλαβε στην κεφαλίδα του μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 1ης Φεβρουαρίου 2023 την εξής διατύπωση: «προκαταρκτικώς με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου». Εξήγησε επίσης, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι απέστειλε σε έγχαρτη μορφή τα έγγραφα που είχε επισυνάψει στο μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου προκειμένου να αποφευχθεί το ενδεχόμενο μη έναρξης της προθεσμίας έως την παραλαβή των εγγράφων σε έγχαρτη μορφή.

91 Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, η προσφεύγουσα όχι μόνο δεν αμφισβήτησε το γεγονός ότι η υποχρέωση κοινοποίησης του σχεδίου της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής, η οποία έπρεπε να γίνει «εγγράφως», συνεπαγόταν έγχαρτη αποστολή, αλλά φαίνεται να το παραδέχθηκε και η ίδια.

92 Επιπλέον, η ηλεκτρονική μορφή, υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 3a, παράγραφος 2, του Verwaltungsverfahrensgesetz (νόμου περί διοικητικής διαδικασίας), όπως ίσχυε στις 23 Ιανουαρίου 2003 (BGBl. I, σ. 102, στο εξής: γερμανικός νόμος περί διοικητικής διαδικασίας), μπορεί να υποκαταστήσει τον έγγραφο τύπο. Συγκεκριμένα, κατά το προαναφερθέν άρθρο, η διαβίβαση ηλεκτρονικών εγγράφων επιτρέπεται μόνον «στον βαθμό που ο παραλήπτης παρέχει πρόσβαση για τον σκοπό αυτόν» ή εάν τα σχετικά έγγραφα φέρουν εγκεκριμένη ηλεκτρονική υπογραφή, κατά την έννοια του άρθρου 3, σημείο 12, του κανονισμού (ΕΕ) 910/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2014, σχετικά με την ηλεκτρονική ταυτοποίηση και τις υπηρεσίες εμπιστοσύνης για τις ηλεκτρονικές συναλλαγές στην εσωτερική αγορά και την κατάργηση της οδηγίας 1999/93/ΕΚ (ΕΕ 2014, L 257, σ. 73). Εν προκειμένω, όμως, δεν πληρούται καμία από τις δύο αυτές προϋποθέσεις.

93 Απαντώντας σε προφορική ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου και συμπληρωματικά προς την απάντησή της στο μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας που μνημονεύεται στη σκέψη 88 ανωτέρω, η ΕΚΤ εξήγησε, χωρίς να αντικρουσθεί επί του σημείου αυτού από την προσφεύγουσα, ότι η BaFin ανέφερε στα ηλεκτρονικά μηνύματά της τις συγκεκριμένες ηλεκτρονικές διευθύνσεις προς αποστολή των εγγράφων σε ηλεκτρονική μορφή. Εξήγησε επίσης ότι και ο ιστότοπος της BaFin ανέφερε ρητώς ότι κάθε ηλεκτρονικό έγγραφο έπρεπε να αποστέλλεται αποκλειστικά στις δύο αυτές διευθύνσεις, γεγονός το οποίο δεν αμφισβητήθηκε ούτε από την προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

94 Πρέπει να σημειωθεί ότι, μετά το μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που της απέστειλε η BaFin στις 27 Ιανουαρίου 2023 και στο οποίο μνημόνευε τις εν λόγω λειτουργικές διευθύνσεις, η προσφεύγουσα δεν απέστειλε το μήνυμα της 1ης Φεβρουαρίου 2023 σε καμία από αυτές, τα δε έγγραφα που ως πρωτότυπα έφεραν χειρόγραφη υπογραφή δεν έφεραν ηλεκτρονική υπογραφή.

95 Επομένως, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι τα έγγραφα που απέστειλε η προσφεύγουσα την 1η Φεβρουαρίου 2023 κοινοποιήθηκαν εγκύρως με ηλεκτρονικά μέσα και ότι, κατά συνέπεια, συμπληρώθηκε εγκύρως η κοινοποίηση της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής της 12ης Νοεμβρίου 2023.

96 Τέλος, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του άρθρου 3a, παράγραφος 2, του γερμανικού νόμου περί διοικητικής διαδικασίας, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα ότι η προσφεύγουσα μπορούσε να απαντήσει στο ηλεκτρονικό μήνυμα της BaFin στις 27 Ιανουαρίου 2023 με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου απευθυνόμενο στην ίδια διεύθυνση.

97 Εν πάση περιπτώσει, υπογραμμίζεται ότι κάθε διάδικος πρέπει να συμμορφώνεται προς τους κανόνες που εφαρμόζονται σε αυτόν. Αν η κοινοποίηση της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής υπέκειτο στις προϋποθέσεις του άρθρου 2c, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του KWG, η κοινοποίηση απόφασης προληπτικής εποπτείας από την ΕΚΤ θα έπρεπε να είναι σύμφωνη με το νομικό πλαίσιο που εκτίθεται στις σκέψεις 123 έως 126 κατωτέρω, το οποίο θα εξεταστεί στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως.

98 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι, λαμβανομένου υπόψη του νομικού και πραγματικού πλαισίου της υπό κρίση υποθέσεως, στο μέτρο που η προσφεύγουσα απέστειλε τις ζητηθείσες πληροφορίες με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου σε διεύθυνση η οποία δεν προβλεπόταν προς τούτο, παρότι ανακοίνωσε και πραγματοποίησε αποστολή σε έγχαρτη μορφή, η BaFin δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η έγγραφη κοινοποίηση κατέστη πλήρης την ημέρα παραλαβής των διαβιβασθέντων από την προσφεύγουσα στοιχείων σε υλικό υπόθεμα, ήτοι στις 3 Φεβρουαρίου 2023.

99 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου σκέλους, με το οποίο προβάλλεται έλλειψη εγγράφου τύπου και κοινοποίησης της προσβαλλόμενης απόφασης

100 Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη, καθόσον δεν της κοινοποιήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 35, παράγραφοι 1 και 10, και το άρθρο 88, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ.

101 Η προσβαλλόμενη απόφαση απευθύνθηκε στην προσφεύγουσα υπό τη μορφή εγγράφου συνημμένου σε μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, μολονότι η ΕΚΤ δεν έλαβε απόφαση σχετικά με τα κριτήρια κοινοποιήσεως με ηλεκτρονικά μέσα σύμφωνα με το άρθρο 35, παράγραφος 10, του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ.

102 Η προσφεύγουσα προσθέτει επίσης ότι το άρθρο 35, παράγραφος 10, του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ δεν παρέχει στην ΕΚΤ τη δυνατότητα να επιλέξει το μέσο ηλεκτρονικής επικοινωνίας που κρίνει κατάλληλο για την κοινοποίηση απόφασης. Το εν λόγω άρθρο επιβάλλει στην ΕΚΤ την υποχρέωση να θεσπίσει κριτήρια ηλεκτρονικής κοινοποίησης τα οποία να συνάδουν με την αρχή της ασφάλειας δικαίου και να παρέχουν στον αποδέκτη της απόφασης τη δυνατότητα επαλήθευσης της κύρωσής της καθώς και το ακριβές χρονικό σημείο της κοινοποίησης. Συναφώς, η προσφεύγουσα λαμβάνει ως παράδειγμα το άρθρο 100, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

103 Δεύτερον, η προσφεύγουσα προσθέτει ότι δεν μπόρεσε να λάβει γνώση της προσβαλλόμενης απόφασης, διότι το χωριστό υπόμνημα αξιολόγησης, το οποίο αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της συλλογιστικής της ΕΚΤ, δεν της κοινοποιήθηκε ως τμήμα ή ως παράρτημα της εν λόγω απόφασης.

104 Τρίτον, πέραν των απαντήσεών της στο μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας της 13ης Νοεμβρίου 2024, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι από το άρθρο 2c, παράγραφος 1b, πέμπτη και όγδοη περίοδος, του KWG και από το άρθρο 22, παράγραφος 6, της οδηγίας CRD IV προκύπτει ότι απόφαση εναντίωσης σε σχέδιο απόκτησης ειδικής συμμετοχής πρέπει να εκδίδεται και να κοινοποιείται εγγράφως. Δυνάμει του άρθρου 37, παράγραφοι 2 και 3, του γερμανικού νόμου περί διοικητικής διαδικασίας, ο εν λόγω έγγραφος τύπος απαιτεί η διοικητική πράξη να υφίσταται σε έγχαρτη μορφή.

105 Βεβαίως, ο έγγραφος τύπος θα μπορούσε να αντικατασταθεί από τον ηλεκτρονικό τύπο, σύμφωνα με το άρθρο 3a, παράγραφος 2, και το άρθρο 37, παράγραφος 3, του γερμανικού νόμου περί διοικητικής διαδικασίας. Εντούτοις, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν τηρεί τον τύπο αυτόν, διότι δεν φέρει εγκεκριμένη διάταξη ηλεκτρονικής υπογραφής, κατά την έννοια του άρθρου 3, σημείο 12, του κανονισμού 910/2014.

106 Η προσφεύγουσα θεωρεί επίσης ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει έλλειψη κύρωσης, η οποία πρέπει αφ’ εαυτής να συνεπάγεται την ακύρωσή της.

107 Η ΕΚΤ αρνείται τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας.

108 Με την τρίτη αιτίασή της, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, επ’ ευκαιρία των απαντήσεών της στο μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας της 13ης Νοεμβρίου 2024, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν τηρεί ούτε τον έγγραφο τύπο, καθόσον δεν υφίσταται σε έγχαρτη μορφή, ούτε τον ηλεκτρονικό τύπο, εφόσον δεν έχει εναποτεθεί σε αυτή εγκεκριμένη ηλεκτρονική υπογραφή.

109 Πάντως, το κύρος της κοινοποίησης της προσβαλλόμενης απόφασης δεν μπορεί να αμφισβητηθεί υπό το πρίσμα του εθνικού δικονομικού δικαίου.

110 Αφενός, όπως επισημάνθηκε στις σκέψεις 36 και 37 ανωτέρω, η διαδικασία ελέγχου των ειδικών συμμετοχών είναι σύνθετη διαδικασία η οποία διεξάγεται κατ’ αρχάς ενώπιον της εθνικής αρμόδιας αρχής και στη συνέχεια ενώπιον της ΕΚΤ. Στο πλαίσιο αυτό, η ΕΚΤ υποχρεούται να εφαρμόζει «όλη την οικεία νομοθεσία και, αν το σχετικό ενωσιακό δίκαιο αποτελείται από οδηγίες, την εθνική νομοθεσία μεταφοράς των οδηγιών στην εσωτερική έννομη τάξη», σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού ΕΕΜ. Συναφώς, η αιτιολογική σκέψη 34 του ίδιου κανονισμού διευκρινίζει ότι «η ΕΚΤ θα πρέπει να εφαρμόζει τους ουσιαστικούς κανόνες που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων».

111 Κατά συνέπεια, το άρθρο 3a και το άρθρο 37 του γερμανικού νόμου περί διοικητικής διαδικασίας, τα οποία δεν εμπίπτουν στο ουσιαστικό δίκαιο προληπτικής εποπτείας, δεν χρειάζεται να εφαρμοστούν από την ΕΚΤ.

112 Αφετέρου, ακόμη και αν υποτεθεί ότι η κοινοποίηση δεν πραγματοποιήθηκε εγγράφως ή ηλεκτρονικώς, κατά την έννοια του γερμανικού δικαίου, υπενθυμίζεται ότι, για να είναι νομότυπη η κοινοποίηση μιας απόφασης, αρκεί η απόφαση να γνωστοποιείται στον αποδέκτη της και να του παρέχεται η δυνατότητα να λάβει γνώση αυτής, διευκρινιζομένου, επιπλέον, ότι οι ενδεχόμενες παρατυπίες που επηρεάζουν τον τρόπο κοινοποίησης δεν θίγουν τη νομιμότητα ή το νομότυπο της ίδιας της κοινοποιηθείσας πράξεως (απόφαση της 12ης Μαρτίου 2020, LL-Carpenter κατά Επιτροπής, T-531/18, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2020:91, σκέψη 110 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

113 Εν προκειμένω, η προσβαλλόμενη απόφαση περιήλθε σε γνώση της προσφεύγουσας με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 5ης Μαΐου 2023. Η απόφαση αυτή εξέφραζε ρητώς την εναντίωση της ΕΚΤ στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής και περιείχε επίσης τους λόγους της εναντίωσης.

114 Επίσης, στις 5 Μαΐου 2023 η ΕΚΤ ζήτησε με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου επιβεβαίωση παραλαβής της προσβαλλόμενης απόφασης. Στις 8 Μαΐου 2023 ο σύμβουλος της προσφεύγουσας απάντησε στο μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου επισημαίνοντας ότι αμφισβητούσε το κύρος της κοινοποίησης και ζητώντας πληροφορίες σχετικά με τα κριτήρια που έπρεπε να πληρούνται για την ηλεκτρονική κοινοποίηση.

115 Επομένως, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι παρέλαβε την προσβαλλόμενη απόφαση και ότι μπόρεσε να λάβει γνώση αυτής στις 5 Μαΐου 2023. Το ότι έλαβε γνώση επιβεβαιώνεται, εν πάση περιπτώσει, από το γεγονός ότι στις 12 Μαΐου 2023 ζήτησε την κοινοποίηση του χωριστού υπομνήματος αξιολόγησης, αναφερόμενη ρητώς στη μνεία του υπομνήματος αυτού στην προσβαλλόμενη απόφαση.

116 Επομένως, η προβαλλόμενη μη τήρηση του εγγράφου και του ηλεκτρονικού τύπου δεν μπορεί εν προκειμένω να επηρεάσει δυσμενώς τη νομική και πραγματική κατάσταση της προσφεύγουσας, κατά την έννοια της νομολογίας που παρατίθεται στη σκέψη 55 ανωτέρω. Εν πάση περιπτώσει, δεδομένου ότι η μη τήρηση των κανόνων σχετικά με την κοινοποίηση της προσβαλλόμενης απόφασης δεν μπορεί να επηρεάσει τη νομιμότητα της απόφασης αυτής, διαπιστώνεται ότι η αιτίαση της προσφεύγουσας είναι αλυσιτελής.

117 Κατά συνέπεια, οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθούν.

118 Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει έλλειψη κύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης, για τον λόγο ότι, μεταξύ άλλων, αυτή δεν περιέχει εγκεκριμένη ηλεκτρονική υπογραφή. Η εν λόγω κύρωση αποτελεί ουσιώδη τύπο η παράβαση του οποίου μπορεί να επιφέρει την ακύρωση της οικείας πράξης και να εξεταστεί αυτεπαγγέλτως από τον δικαστή (πρβλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Landesbank Baden-Württemberg και ΕΣΕ, C-584/20 P και C-621/20 P, EU:C:2021:601, σκέψη 152).

119 Συναφώς, από τη νομολογία προκύπτει ότι η κύρωση της πράξης αποσκοπεί στην κατοχύρωση της ασφάλειας δικαίου, παγιώνοντας το εγκριθέν από τον εκδότη της πράξης κείμενο. Επομένως, ο έλεγχος της τήρησης του τύπου της κύρωσης ισοδυναμεί με έλεγχο του βέβαιου χαρακτήρα της πράξης (πρβλ. απόφαση της 28ης Νοεμβρίου 2019, Banco Cooperativo Español κατά ΕΣΕ, T-323/16, EU:T:2019:822, σκέψεις 75 και 77).

120 Εν προκειμένω, όπως επισημαίνει η προσφεύγουσα με το δικόγραφο της προσφυγής της, η προσβαλλόμενη απόφαση επαναλαμβάνει αυτολεξεί το σχέδιο αποφάσεως που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα κατά τη διοικητική διαδικασία, με εξαίρεση ορισμένες ήσσονος σημασίας τροποποιήσεις τυπικού χαρακτήρα Η προσφεύγουσα δεν ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση τροποποιήθηκε μετά την υπογραφή της και δεν αμφισβητεί ούτε την ταυτότητα ούτε την εξουσία υπογραφής του συντάκτη της απόφασης. Προβάλλει μόνον το τυπικό ελάττωμα της υπογραφής αυτής, χωρίς να αμφισβητεί την αποδεικτική της αξία.

121 Κατά συνέπεια, και ελλείψει οποιουδήποτε άλλου στοιχείου ικανού να δημιουργήσει αμφιβολίες ως προς τον βέβαιο χαρακτήρα της προσβαλλόμενης απόφασης, η κύρωση της απόφασης αυτής δεν μπορεί να τεθεί υπό αμφισβήτηση.

122 Όσον αφορά την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας ότι δεν της κοινοποιήθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, σύμφωνα με το άρθρο 35, παράγραφοι 1 και 10, και το άρθρο 88, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ, επισημαίνονται τα ακόλουθα.

123 Κατά το άρθρο 35, παράγραφοι 1 και 10, του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ, η ΕΚΤ μπορεί να κοινοποιεί εποπτική απόφασή της στο ενδιαφερόμενο μέρος, μεταξύ άλλων με ηλεκτρονικά μέσα. Το άρθρο 35, παράγραφος 10, του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ προβλέπει εξάλλου ότι η ΕΚΤ μπορεί να καθορίζει τα κριτήρια βάσει των οποίων οι εποπτικές αποφάσεις της μπορούν να επιδίδονται με ηλεκτρονικά ή άλλα ανάλογα μέσα επικοινωνίας.

124 Δεν αμφισβητείται ότι η ΕΚΤ δεν καθόρισε τέτοια κριτήρια. Εντούτοις, το γράμμα του άρθρου 35 του προαναφερθέντος κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ δεν εξαρτά τη δυνατότητα της ΕΚΤ να κοινοποιεί ηλεκτρονικά μια εποπτική απόφαση από τον εκ των προτέρων καθορισμό των κριτηρίων αυτών. Πράγματι, το άρθρο 35, παράγραφος 10, του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ προβλέπει μόνον τη δυνατότητα της ΕΚΤ να καθορίζει τα κριτήρια βάσει των οποίων μια εποπτική απόφαση μπορεί να κοινοποιείται με ηλεκτρονικά μέσα επικοινωνίας ή με άλλα ανάλογα μέσα επικοινωνίας. Επομένως, το εν λόγω άρθρο δεν εμπόδιζε την ΕΚΤ να κοινοποιήσει την προσβαλλόμενη απόφαση στην προσφεύγουσα με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.

125 Εξάλλου, δυνάμει του άρθρου 88, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ, η ΕΚΤ κοινοποιεί αμελλητί στα μέρη, σύμφωνα με το άρθρο 35 του ίδιου κανονισμού-πλαισίου, τις αποφάσεις σχετικά με την απόκτηση ειδικής συμμετοχής σε πιστωτικό ίδρυμα.

126 Το άρθρο 22, παράγραφος 5, της οδηγίας CRD IV προβλέπει τέλος ότι, αν οι αρμόδιες αρχές αποφασίσουν να αντιταχθούν στην απόκτηση συμμετοχής, ενημερώνουν τον υποψήφιο αγοραστή εντός δύο εργάσιμων ημερών από την ολοκλήρωση της αξιολόγησης και χωρίς να υπερβαίνουν την περίοδο αξιολόγησης, εκθέτοντας τους λόγους.

127 Κατά τη νομολογία, η απόφαση θεωρείται δεόντως κοινοποιηθείσα όταν γνωστοποιείται στον αποδέκτη της και παρέχεται σ’ αυτόν η δυνατότητα να λάβει γνώση του περιεχομένου της. Επομένως, ένας τρόπος κοινοποιήσεως κρίνεται πρόσφορος εφόσον επιτρέπει τον μετά βεβαιότητος προσδιορισμό του χρόνου ενάρξεως της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής (πρβλ. απόφαση της 6ης Απριλίου 1995, BASF κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-80/89, T-81/89, T-83/89, T-87/89, T-88/89, T-90/89, T-93/89, T-95/89, T-97/89, T-99/89 έως T-101/89, T-103/89, T-105/89, T-107/89 και T-112/89, EU:T:1995:61, σκέψη 59).

128 Διαπιστώνεται, όμως, ότι η ΕΚΤ, γνωστοποιώντας στην προσφεύγουσα την απόφασή της να αντιταχθεί στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής, καθώς και την αιτιολογία της αποφάσεως αυτής, με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 5ης Μαΐου 2023, υπό όρους σύμφωνους προς το άρθρο 22, παράγραφος 5, της οδηγίας CRD IV, δεν παρέβη τις διατάξεις του άρθρου 35, παράγραφοι 1 και 10, και του άρθρου 88, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ.

129 Τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας πρέπει, συνεπώς, να απορριφθούν.

130 Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να υποστηρίζει ότι η καθυστερημένη αποστολή του χωριστού υπομνήματος αξιολόγησης δεν της παρέσχε τη δυνατότητα να λάβει γνώση της προσβαλλόμενης απόφασης.

131 Βεβαίως, δεν αμφισβητείται ότι το χωριστό υπόμνημα αξιολόγησης κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα, κατόπιν αιτήσεώς της, μόλις στις 15 Μαΐου 2023, ήτοι δέκα ημέρες μετά την κοινοποίηση της προσβαλλόμενης απόφασης. Η ΕΚΤ υποστηρίζει ότι η μεταγενέστερη αυτή αποστολή οφείλεται σε εσωτερικό σφάλμα.

132 Ωστόσο, αυτή η μεταγενέστερη αποστολή του χωριστού υπομνήματος αξιολόγησης δεν ασκεί επιρροή στον υπολογισμό της προθεσμίας που διέθετε η ΕΚΤ για την ολοκλήρωση της εκτίμησής της, δεδομένου ότι, όπως διευκρινίζεται στις σκέψεις 112 έως 115 ανωτέρω, η προσβαλλόμενη απόφαση, όπως κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 5 Μαΐου 2023, εξέφραζε σαφώς την εναντίωση της ΕΚΤ στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής, εναντίωση την οποία η προσφεύγουσα αμφισβητεί στο πλαίσιο της προσφυγής της.

133 Συγκεκριμένα, η εναντίωση της ΕΚΤ στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής αιτιολογείται στην προσβαλλόμενη απόφαση. Η ΕΚΤ διαπιστώνει την ύπαρξη συνεννόησης μεταξύ των μετόχων και, κατά συνέπεια, την απόκτηση ειδικής συμμετοχής από την προσφεύγουσα. Η ΕΚΤ εκθέτει επίσης λεπτομερώς τους λόγους για τους οποίους η τελευταία δεν πληροί τα κριτήρια που πρέπει να πληροί μέτοχος υποψήφιος για την απόκτηση ειδικής συμμετοχής, όπως διευκρινίζεται στη σκέψη 23 ανωτέρω.

134 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα αυτό της προσφεύγουσας.

135 Επομένως, υπό το πρίσμα των προεκτεθέντων, πρέπει να απορριφθεί το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως και, κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως στο σύνολό του.

Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος ακρόασης και παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως

136 Η προσφεύγουσα αναπτύσσει τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως σε δύο σκέλη, εκ των οποίων το πρώτο αφορά προσβολή του δικαιώματος ακροάσεώς της και το δεύτερο αφορά παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.

Επί του πρώτου σκέλους, με το οποίο προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος ακρόασης

137 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, υπό το πρίσμα του άρθρου 41, παράγραφος 2, στοιχείο α′, του Χάρτη, του άρθρου 31 του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ και του άρθρου 22, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού ΕΕΜ, το δικαίωμα ακροάσεώς της προσβλήθηκε από την ΕΚΤ.

138 Συγκεκριμένα, κατά την προσφεύγουσα, η ΕΚΤ εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση βάσει πραγματικών περιστατικών τα οποία μνημονεύονται για πρώτη φορά σε χωριστό υπόμνημα αξιολόγησης, το οποίο της κοινοποιήθηκε δέκα ημέρες μετά την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, και τα οποία πρέπει, κατά συνέπεια, να μη ληφθούν υπόψη. Ωστόσο, τα περιστατικά αυτά οδήγησαν την ΕΚΤ στο συμπέρασμα ότι υπήρξε συνεννόηση μεταξύ των μετόχων της Warburg Gruppe. Ως εκ τούτου, η ΕΚΤ δέχθηκε ότι η προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής αφορούσε ειδική συμμετοχή ποσοστού 100 % των δικαιωμάτων ψήφου και του κεφαλαίου της στοχευόμενης εταιρίας, καθώς και απόκτηση του ελέγχου της στοχευόμενης εταιρίας MS και της στοχευόμενης εταιρίας Hyp.

139 Επομένως, κατά την προσφεύγουσα, η ΕΚΤ της στέρησε τη δυνατότητα να διατυπώσει παρατηρήσεις επί των ως άνω πραγματικών περιστατικών και, επομένως, να αποδείξει ότι οι μέτοχοι της Warburg Gruppe δεν ενεργούσαν σε συνεννόηση μεταξύ τους, ιδίως όσον αφορά την προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής. Κατά την προσφεύγουσα, ελλείψει συνεννόησης μεταξύ των μετόχων της Warburg Gruppe, η ειδική συμμετοχή της προσφεύγουσας δεν θα ισοδυναμούσε με το 100 % των δικαιωμάτων ψήφου και του κεφαλαίου της στοχευόμενης εταιρίας και η ΕΚΤ θα μπορούσε σε μια τέτοια περίπτωση να εφαρμόσει στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής λιγότερο αυστηρά κριτήρια αξιολόγησης.

140 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι το χωριστό υπόμνημα αξιολόγησης παρουσιάζει εσφαλμένη ανάλυση, καθόσον η ΕΚΤ κακώς έλαβε υπόψη τα ίδια πραγματικά περιστατικά προκειμένου να στοιχειοθετήσει την ύπαρξη συνεννόησης τόσο στο επίπεδο της MWB 1 όσο και στο επίπεδο της Warburg Gruppe. Ομοίως, κατά την προσφεύγουσα, η ΕΚΤ έλαβε εσφαλμένως υπόψη την κοινοποίηση ως πραγματοποιηθείσα σε συνεννόηση στο πλαίσιο της σκοπούμενης συγχώνευσης μεταξύ της Warburg Gruppe και της στοχευόμενης εταιρίας προκειμένου να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι υπήρχε συνεννόηση επί της αρχής μεταξύ των μετόχων της Warburg Gruppe. Συγκεκριμένα, η κοινοποίηση πραγματοποιήθηκε βάσει του άρθρου 2c, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του KWG, το οποίο απαιτεί κοινή κοινοποίηση στην περίπτωση που οι μέτοχοι ενεργούν σε συνεννόηση για τις ανάγκες της σκοπούμενης πράξεως. Η προσφεύγουσα φρονεί επίσης ότι η ΕΚΤ δεν προσκόμισε πραγματικά στοιχεία τα οποία αποδεικνύουν ότι οι μέτοχοι της Warburg Gruppe ασκούσαν το δικαίωμα ψήφου τους βάσει συγκεκριμένου συστήματος.

141 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, ακόμη και ελλείψει συνεννόησης μεταξύ των μετόχων της Warburg Gruppe, δεν μπορούσε να της αποδοθεί συμμετοχή 40,24 % στο κεφάλαιο της στοχευόμενης εταιρίας, δεδομένου ότι μια τέτοια συλλογιστική στηρίζεται στο άρθρο 5, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, της InhKontrollV, διάταξη η οποία είναι παράνομη.

142 Εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι το αποτέλεσμα της διαδικασίας θα μπορούσε ενδεχομένως να είναι διαφορετικό αν της είχε δοθεί η δυνατότητα να εκθέσει την άποψή της και, ως εκ τούτου, η εν λόγω διαδικασία είναι πλημμελής.

143 Η ΕΚΤ αρνείται τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας.

144 Η προσφεύγουσα προσάπτει, κατ’ ουσίαν, στην ΕΚΤ ότι δεν της παρέσχε τη δυνατότητα να εκφράσει την άποψή της επί των στοιχείων στα οποία στηρίχθηκε για να δεχθεί την ύπαρξη συνεννόησης μεταξύ των μετόχων της Warburg Gruppe, δεδομένου ότι τα στοιχεία αυτά περιλαμβάνονται μόνο στο χωριστό υπόμνημα αξιολόγησης, το οποίο γνωστοποιήθηκε μετά την κοινοποίηση της προσβαλλόμενης απόφασης.

145 Υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο α′, του Χάρτη προβλέπει ότι το δικαίωμα της χρηστής διοίκησης περιλαμβάνει το δικαίωμα κάθε προσώπου σε προηγούμενη ακρόαση πριν να ληφθεί ατομικό μέτρο εις βάρος του.

146 Το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης διασφαλίζει σε κάθε πρόσωπο τη δυνατότητα να γνωστοποιεί, λυσιτελώς και αποτελεσματικώς, την άποψή του κατά τη διάρκεια διοικητικής διαδικασίας και πριν από την έκδοση οποιασδήποτε αποφάσεως δυνάμενης να επηρεάσει δυσμενώς τα συμφέροντά του. Επιπροσθέτως, κατά πάγια νομολογία, το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης επιδιώκει διττό σκοπό. Αφενός, συμβάλλει στην κατά το δυνατόν ακριβέστερη και ορθότερη εξέταση του φακέλου και εξακρίβωση των πραγματικών περιστατικών και, αφετέρου, διασφαλίζει την αποτελεσματική προστασία του ενδιαφερομένου. Ειδικότερα, το

δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης σκοπεί να διασφαλίσει ότι κάθε βλαπτική απόφαση λαμβάνεται εν πλήρει γνώσει της καταστάσεως και επιδιώκει, μεταξύ άλλων, να παράσχει τη δυνατότητα στην αρμόδια αρχή να διορθώσει ένα λάθος ή στον ενδιαφερόμενο να προβάλει στοιχεία της προσωπικής του κατάστασης που συνηγορούν υπέρ του να ληφθεί η απόφαση, να μη ληφθεί ή να έχει το τάδε ή το δείνα περιεχόμενο (βλ. απόφαση της 22ας Νοεμβρίου 2023, Del Valle Ruíz κ.λπ. κατά ΕΣΕ, T-302/20, T-303/20 και T-307/20, EU:T:2023:735, σκέψη 141 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

147 Όπως προκύπτει από το ίδιο το γράμμα της, η διάταξη του άρθρου 41, παράγραφος 2, στοιχείο α′, του Χάρτη έχει γενική εφαρμογή. Επομένως, το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης πρέπει να γίνεται σεβαστό σε κάθε διαδικασία δυνάμενη να καταλήξει στην έκδοση βλαπτικής πράξης, ακόμη και όταν η εφαρμοστέα ρύθμιση δεν προβλέπει ρητώς την τήρηση μιας τέτοιας διατύπωσης (βλ. απόφαση της 22ας Νοεμβρίου 2023, Del Valle Ruíz κ.λπ. κατά ΕΣΕ, T-302/20, T-303/20 και T-307/20, EU:T:2023:735, σκέψη 142 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

148 Δεδομένου του χαρακτήρα της ως θεμελιώδους και γενικής αρχής του δικαίου της Ένωσης, η εφαρμογή της αρχής των δικαιωμάτων άμυνας, στα οποία συγκαταλέγεται το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης, δεν μπορεί ούτε να αποκλείεται ούτε να περιορίζεται από κανονιστική διάταξη και η τήρηση της αρχής αυτής πρέπει, επομένως, να διασφαλίζεται τόσο σε περίπτωση πλήρους έλλειψης ειδικής κανονιστικής ρύθμισης όσο και σε περίπτωση ύπαρξης κανονιστικής ρύθμισης η οποία δεν λαμβάνει υπόψη την εν λόγω αρχή (βλ. απόφαση της 22ας Νοεμβρίου 2023, Del Valle Ruíz κ.λπ. κατά ΕΣΕ, T-302/20, T-303/20 και T-307/20, EU:T:2023:735, σκέψη 143 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

149 Από το άρθρο 31, παράγραφος 1, του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ προκύπτει ότι, πριν από την έκδοση εποπτικής αποφάσεως της ΕΚΤ δυνάμενης να θίξει τα δικαιώματα μετέχοντος σε εποπτική διαδικασία, και εκτός επειγουσών περιπτώσεων, πρέπει να δίνεται στον εν λόγω μετέχοντα η δυνατότητα να υποβάλει εγγράφως σχόλια στην ΕΚΤ σε σχέση με τα πραγματικά περιστατικά, τις ενστάσεις και τη νομική βάση που μπορούν να επηρεάσουν την εποπτική απόφαση της ΕΚΤ, διευκρινιζομένου ότι η κοινοποίηση με την οποία η ΕΚΤ παρέχει στους διαδίκους τη δυνατότητα υποβολής σχολίων αναφέρει την ουσία της εποπτικής απόφασης που πρόκειται να εκδώσει, τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά, τις ενστάσεις και τη νομική βάση επί των οποίων σκοπεύει να στηρίξει την απόφασή της.

150 Επιπλέον, το άρθρο 22, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού ΕΕΜ προβλέπει ότι, πλην επειγουσών περιπτώσεων, η ΕΚΤ θεμελιώνει τις αποφάσεις της για την αξιολόγηση ειδικής συμμετοχής μόνο στις αιτιάσεις για τις οποίες δόθηκε στα ενδιαφερόμενα μέρη η δυνατότητα να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους.

151 Εν προκειμένω, τα σχέδια αποφάσεων που κατάρτισαν η ΕΚΤ και η BaFin διευκρινίζουν τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία στα οποία στηρίζεται η προσβαλλόμενη απόφαση. Στα σχέδια αποφάσεων διαπιστώνεται, μεταξύ άλλων, ότι οι μέτοχοι της Warburg Gruppe ενεργούν σε συνεννόηση μεταξύ τους. Λαμβανομένης υπόψη της εν λόγω συνεννόησης, τα σχέδια αποφάσεων αναλύουν στη συνέχεια την προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής και καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι αυτή έχει ως αποτέλεσμα την εκ μέρους της προσφεύγουσας απόκτηση ειδικής συμμετοχής στη στοχευόμενη εταιρία.

152 Σύμφωνα με το άρθρο 31, παράγραφος 1, του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ, η ΕΚΤ κοινοποίησε στην προσφεύγουσα το σχέδιο της προσβαλλόμενης απόφασης, το οποίο παραπέμπει ρητώς, στα σημεία 1.1 και 2.1, στην ανάλυση που πραγματοποίησε η BaFin στο σχέδιο απόφασής της. Στις 14 Απριλίου 2023 η προσφεύγουσα απέκτησε πρόσβαση στον φάκελο. Ως εκ τούτου, ήταν σε θέση να λάβει γνώση του σχεδίου απόφασης της BaFin.

153 Επομένως, με τις από 21 Απριλίου 2023 παρατηρήσεις της επί του σχεδίου αποφάσεως της ΕΚΤ, η προσφεύγουσα είχε τη δυνατότητα να προβάλει την άποψή της όσον αφορά την ύπαρξη συνεννόησης μεταξύ των μετόχων της Warburg Gruppe, προκειμένου να αμφισβητήσει το συμπέρασμα κατά το οποίο θα αποκτούσε ειδική συμμετοχή στη στοχευόμενη εταιρία. Υποστήριξε, μεταξύ άλλων, ότι οι μέτοχοι της Warburg Gruppe δεν ενεργούσαν σε συνεννόηση μεταξύ τους και υποστήριξε ότι η σχετική διαπίστωση της ΕΚΤ ήταν αυθαίρετη, καθότι μη τεκμηριωμένη.

154 Από το χωριστό υπόμνημα αξιολόγησης προκύπτει ότι η ΕΚΤ έλαβε υπόψη τις παρατηρήσεις της προσφεύγουσας και απάντησε σε αυτές. Διευκρίνισε επομένως τα στοιχεία τα οποία, κατ' αυτήν, επιβεβαίωναν την ύπαρξη συνεννόησης μεταξύ των μετόχων της Warburg Gruppe.

155 Επομένως, η προσφεύγουσα άσκησε το δικαίωμα ακροάσεως όσον αφορά την πτυχή αυτή της προσβαλλόμενης απόφασης, πριν από την έκδοσή της.

156 Επομένως, το πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δεύτερου σκέλους, με το οποίο προβάλλεται ανεπαρκής αιτιολογία της προσβαλλομένης απόφασης

157 Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη υπό το πρίσμα του άρθρου 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, του άρθρου 33, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ και του άρθρου 22, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, και παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού ΕΕΜ.

158 Δεύτερον, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης πρέπει να είναι αφ' εαυτής επαρκής, χωρίς να χρειάζεται να παραπέμπει στο χωριστό υπόμνημα αξιολόγησης, το οποίο δεν αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της, εφόσον δεν έχει επισυναφθεί σε αυτήν. Το υπόμνημα αξιολόγησης καταρτίστηκε επίσης μετά την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης. Τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίζεται η ΕΚΤ για να διαπιστώσει την ύπαρξη συνεννόησης στο επίπεδο της Warburg Gruppe περιλαμβάνονται μόνο στο χωριστό υπόμνημα αξιολόγησης. Απόδειξη τούτου είναι ότι το χωριστό υπόμνημα αξιολόγησης είναι σχεδόν διπλάσιο σε έκταση από την προσβαλλόμενη απόφαση και ότι η ΕΚΤ παραπέμπει σε αυτό επανειλημμένως με τα δικόγραφά της.

159 Η προσφεύγουσα προσθέτει, πέραν των απαντήσεών της στο μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας της 13ης Νοεμβρίου 2024, ότι το χωριστό υπόμνημα αξιολόγησης, το οποίο αποτελεί ουσιώδες στοιχείο της προσβαλλόμενης απόφασης, δεν συνδέεται άρρηκτα με αυτήν και ότι δεν συνδέεται με αυτό καμία εγκεκριμένη ηλεκτρονική υπογραφή. Δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστεί το κείμενο του εγγράφου αυτού που υποβλήθηκε στο διοικητικό συμβούλιο προς έγκριση. Επομένως, δεν μπορεί να αποδειχθεί η κύρωση του εν λόγω εγγράφου.

160 Η προσφεύγουσα επισημαίνει επίσης ότι είναι αδιάφορο το γεγονός ότι, μετά την παραλαβή του χωριστού υπομνήματος αξιολόγησης, είχε στη διάθεσή της επαρκή προθεσμία για την άσκηση προσφυγής. Κατ' αρχάς, η ΕΚΤ τής διαβίβασε το χωριστό υπόμνημα αξιολόγησης μόνον όταν της το ζήτησε. Δεύτερον, δεν είναι δυνατόν να συντομευθούν καθ' οιονδήποτε τρόπο οι προθεσμίες ασκήσεως προσφυγής, οι οποίες είναι προθεσμίες δημοσίας τάξεως. Τέλος, κατά την Επιτροπή, η νομολογία απαιτεί να ανακοινώνεται η αιτιολογία μιας απόφασης θεσμικού οργάνου ταυτόχρονα με την κοινοποίηση της οικείας απόφασης, κατά μείζονα δε λόγο όταν η έκδοση μιας τέτοιας απόφασης πρέπει να λάβει χώρα εντός τακτής προθεσμίας, όπως συμβαίνει εν προκειμένω.

161 Τρίτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η ΕΚΤ τροποποίησε και συμπλήρωσε την αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης κατά τη διάρκεια της δίκης, όπερ αντιβαίνει στη νομολογία. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι τα επιχειρήματα της ΕΚΤ σχετικά με την προβαλλόμενη έλλειψη καλής φήμης και την επαγγελματική ανεπάρκειά της, τα οποία αναπτύχθηκαν εκ νέου τόσο σε σχέση με το περιεχόμενο του δικογράφου της προσφυγής της όσο και με την αλληλογραφία της με την BaFin, πρέπει να απορριφθούν. Ομοίως, υπογραμμίζει ότι η ΕΚΤ δεν μπορεί να επικαλεστεί την απόφαση που εκδόθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας εποπτικής εξέτασης και αξιολόγησης (στο εξής: απόφαση ΔΕΕΑ) του 2022, δεδομένου ότι η απόφαση αυτή είναι μεταγενέστερη της προσβαλλόμενης απόφασης. Ούτε από το μη εμπιστευτικό κείμενο της αποφάσεως ΔΕΕΑ του 2021 προκύπτει ότι ο σύζυγος της προσφεύγουσας δημιούργησε σημαντικούς κινδύνους για τη στοχευόμενη εταιρία.

162 Τέλος, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι η ανάλυση κατά την οποία θα αποκτούσε σε κάθε περίπτωση το 40,24 % του κεφαλαίου της στοχευόμενης εταιρίας δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, της InhKontrollV απουσιάζει παντελώς από την προσβαλλόμενη απόφαση και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη.

163 Η ΕΚΤ αμφισβητεί το βάσιμο των ως άνω επιχειρημάτων.

164 Πρώτον, υπενθυμίζεται, αφενός, ότι το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ ορίζει ότι οι νομικές πράξεις των θεσμικών οργάνων της Ένωσης αιτιολογούνται και, αφετέρου, ότι το δικαίωμα χρηστής διοίκησης, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 41 του Χάρτη, προβλέπει την υποχρέωση των θεσμικών και λοιπών οργάνων και οργανισμών της Ένωσης να αιτιολογούν τις αποφάσεις τους (απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Landesbank Baden-Württemberg και ΕΣΕ, C-584/20 P και C-621/20 P, EU:C:2021:601, σκέψη 102).

165 Η αιτιολογία απόφασης θεσμικού ή άλλου οργάνου ή οργανισμού της Ένωσης έχει όλως ιδιαίτερη σημασία, καθόσον παρέχει τη δυνατότητα στον μεν ενδιαφερόμενο να αποφασίσει, έχοντας γνώση όλων των στοιχείων, αν προτίθεται να ασκήσει προσφυγή κατά της απόφασης αυτής, στο δε αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να ασκήσει τον έλεγχό του και, επομένως, συνιστά μία από τις προϋποθέσεις της αποτελεσματικότητας του δικαστικού ελέγχου που διασφαλίζει το άρθρο 47 του Χάρτη (βλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Landesbank Baden-Württemberg και ΕΣΕ, C-584/20 P και C-621/20 P, EU:C:2021:601, σκέψη 103 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

166 Από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει επίσης ότι η αιτιολογία αυτή πρέπει να προσαρμόζεται στη φύση της επίμαχης πράξης και στο πλαίσιο εντός του οποίου αυτή εκδόθηκε. Συναφώς, δεν απαιτείται να παραθέτει η αιτιολογία εξαντλητικά όλα τα κρίσιμα πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα της επάρκειας της αιτιολογίας πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα όχι μόνον το γράμμα της πράξης, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται, καθώς και

το σύνολο των κανόνων δικαίου που διέπουν τον σχετικό τομέα και ιδίως το συμφέρον που έχουν ενδεχομένως προς παροχή διευκρινίσεων οι αποδέκτες της πράξης. Επομένως, μια βλαπτική πράξη είναι επαρκώς αιτιολογημένη εφόσον έχει εκδοθεί εντός πλαισίου που είναι γνωστό στον ενδιαφερόμενο και το οποίο του παρέχει τη δυνατότητα να αντιληφθεί το περιεχόμενο του ληφθέντος έναντι αυτού μέτρου (βλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Landesbank Baden-Württemberg και ΕΣΕ, C-584/20 P και C-621/20 P, EU:C:2021:601, σκέψη 104 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

167 Εν προκειμένω, τα πραγματικά περιστατικά που αφορούν την προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής και το συμπέρασμα ότι αυτή θα είχε ως αποτέλεσμα η προσφεύγουσα να αποκτήσει ειδική συμμετοχή στη στοχευόμενη εταιρία, λαμβανομένης υπόψη της συνεννόησης μεταξύ των μετόχων της Warburg Gruppe, διευκρινίζονται στα σημεία 1.1 έως 1.5 και 2.1 της προσβαλλόμενης απόφασης.

168 Εξάλλου, τα κριτήρια βάσει των οποίων δικαιολογείται η εναντίωση της ΕΚΤ στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής, τα οποία υπομνήσθηκαν στη σκέψη 23 ανωτέρω, εξετάζονται ρητώς στην προσβαλλόμενη απόφαση, και συγκεκριμένα στις σκέψεις 2.3 έως 2.12 όσον αφορά τη φήμη της προσφεύγουσας, στο σημείο 2.12, στοιχείο γ', όσον αφορά τη φερεγγυότητά της, και στα σημεία 2.13 έως 2.15, όσον αφορά τη συμμόρφωση της στοχευόμενης εταιρίας με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας. Επιπλέον, η προσβαλλόμενη απόφαση εκδίδεται εντός πλαισίου το οποίο είναι γνωστό στην προσφεύγουσα, καθόσον η ίδια προέβη στην κοινοποίηση των στοιχείων σχετικά με την προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής και καθόσον ζητήθηκε η γνώμη της κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, πριν από την έκδοση της εν λόγω απόφασης.

169 Επομένως, στην προσβαλλόμενη απόφαση διευκρινίζονται τα κρίσιμα πραγματικά και νομικά στοιχεία επί των οποίων αυτή ερείδεται, χωρίς να απαιτείται να ληφθεί υπόψη το χωριστό υπόμνημα αξιολόγησης ή οι μεταγενέστερες εξηγήσεις της ΕΚΤ.

170 Επομένως, η απόφαση αυτή είναι επαρκώς αιτιολογημένη, υπενθυμίζεται δε ότι η υποχρέωση αιτιολογήσεως αποτελεί ουσιώδη τύπο που πρέπει να διακρίνεται από το ζήτημα του βασίμου της αιτιολογίας της εν λόγω αποφάσεως, δεδομένου ότι αυτό αφορά την ουσιαστική νομιμότητα της επίδικης πράξεως (απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2012, Electrabel κατά Επιτροπής, T-332/09, EU:T:2012:672, σκέψη 179).

171 Δεύτερον, όσον αφορά το χωριστό υπόμνημα αξιολόγησης, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι δεν αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της προσβαλλόμενης απόφασης, μολονότι συνιστά ουσιώδες στοιχείο της, και ότι συντάχθηκε μετά την κοινοποίηση της απόφασης αυτής. Επομένως, δεν πρέπει να ληφθεί υπόψη για την εκτίμηση της νομιμότητας της προσβαλλόμενης απόφασης.

172 Κρίθηκε ότι, στο μέτρο που οι απαντήσεις της ΕΚΤ στις παρατηρήσεις υποψήφιων αγοραστών επί του σχεδίου αποφάσεως είχαν διαβιβαστεί την ίδια ημέρα με την κοινοποίηση της εν λόγω αποφάσεως, οι απαντήσεις αυτές, όπως και οι επιστολές της BaFin προς τους υποψήφιους αγοραστές κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας και η πρόταση αποφάσεως της BaFin, αποτελούσαν μέρος του πλαισίου της προσβαλλόμενης απόφασης και έπρεπε να ληφθούν υπόψη για την εκτίμηση της αιτιολογίας της αποφάσεως αυτής [πρβλ. απόφαση της 10ης Ιουλίου 2024, PH κ.λπ. κατά ΕΚΤ, T-323/22, EU:T:2024:460, σκέψη 20 και σκέψεις 85 και 86 (μη δημοσιευθείσες)]. Το ίδιο ισχύει, μεταξύ άλλων, για τις πληροφορίες που ήταν διαθέσιμες στον ιστότοπο του οικείου θεσμικού οργάνου κατά την ημερομηνία εκδόσεως της προσβαλλόμενης απόφασης (πρβλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Landesbank Baden-Württemberg και ΕΣΕ, C-584/20 P και C-621/20 P, EU:C:2021:601, σκέψη 168).

173 Εν προκειμένω, το χωριστό υπόμνημα αξιολόγησης διαβιβάστηκε στην προσφεύγουσα δέκα ημέρες μετά την κοινοποίηση της προσβαλλόμενης απόφασης.

174 Στην παράγραφο 1.12, η προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρεται στο χωριστό υπόμνημα αξιολόγησης ως εξής: «[Τ]α σχόλια [της προσφεύγουσας] αξιολογήθηκαν και εξετάστηκαν σε χωριστό υπόμνημα αξιολόγησης που κοινοποιήθηκε στον υποψήφιο αγοραστή, καθώς και στις παραγράφους 1.10 και 2.10 της εν λόγω απόφασης». Η διατύπωση αυτή δεν χαρακτηρίζει το χωριστό υπόμνημα αξιολόγησης ως παράρτημα της προσβαλλόμενης απόφασης, με το οποίο αυτή συνδέεται άρρηκτα.

175 Εντούτοις, στην προσβαλλόμενη απόφαση γινόταν ρητή αναφορά στο χωριστό υπόμνημα αξιολόγησης. Επομένως, υπό το πρίσμα της νομολογίας που υπομνήσθηκε στη σκέψη 172 ανωτέρω, το χωριστό υπόμνημα αξιολόγησης μπορεί να θεωρηθεί ότι αποτελεί μέρος του πλαισίου της προσβαλλόμενης απόφασης και να ληφθεί υπόψη για την εκτίμηση της αιτιολογίας της εν λόγω αποφάσεως.

176 Βεβαίως, η αιτιολογία αποφάσεως πρέπει, κατ’ αρχήν, να ανακοινώνεται στον ενδιαφερόμενο ταυτοχρόνως με την απόφαση που τον βλάπτει (βλ. απόφαση της 29ης Σεπτεμβρίου 2011, Elf Aquitaine κατά Επιτροπής, C-521/09 P, EU:C:2011:620, σκέψη 149 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Ωστόσο, υπό εξαιρετικές περιστάσεις, η αιτιολογία μιας πράξεως μπορεί να προκύπτει από μεταγενέστερες διευκρινίσεις (πρβλ. απόφαση της 15ης Ιουνίου 2005, Corsica Ferries France κατά Επιτροπής, T-349/03, EU:T:2005:221, σκέψη 287).

177 Εν προκειμένω, η καθυστερημένη αποστολή του χωριστού υπομνήματος αξιολόγησης οφείλεται σε εσωτερικό σφάλμα εκ παραδρομής της ΕΚΤ. Γεγονός παραμένει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρει ρητώς το υπόμνημα, στο οποίο γινόταν μνεία των στοιχείων αιτιολογίας που ήταν διαθέσιμα κατά τον χρόνο έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης και, ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα είχε ενημερωθεί για την ύπαρξη του υπομνήματος κατά την κοινοποίηση της προσβαλλόμενης απόφασης και μπορούσε, επομένως, να ζητήσει τη διαβίβασή του αμέσως μετά την παραλαβή της απόφασης αυτής. Συνεπώς, η προσφεύγουσα ζήτησε να της χορηγηθεί πρόσβαση στο έγγραφο αυτό την Παρασκευή 12 Μαΐου 2023, ήτοι πέντε εργάσιμες ημέρες μετά την παραλαβή της προσβαλλόμενης απόφασης. Η ΕΚΤ ανταποκρίθηκε εντός σύντομου χρονικού διαστήματος, δεδομένου ότι της απέστειλε το εν λόγω έγγραφο την επόμενη εργάσιμη ημέρα, ήτοι τη Δευτέρα 15 Μαΐου 2023.

178 Επομένως, οι περιστάσεις που υπομνήσθηκαν στη σκέψη 177 ανωτέρω οδήγησαν σε καθυστερημένη αποστολή του χωριστού υπομνήματος αξιολόγησης από την ΕΚΤ στην προσφεύγουσα, χωρίς ωστόσο η τελευταία να στερηθεί τη δυνατότητα να λάβει γνώση του υπομνήματος αυτού. Διαπιστώνεται επίσης ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε, ούτε καν ισχυρίστηκε, ότι η καθυστερημένη αποστολή του χωριστού υπομνήματος αξιολόγησης προσέβαλε τα δικαιώματά της (πρβλ., κατ’ αναλογίαν, απόφαση της 7ης Απριλίου 1987, SISMA κατά Επιτροπής, 32/86, EU:C:1987:187, σκέψη 4). Ειδικότερα, δεν ισχυρίστηκε ότι η καθυστερημένη αποστολή έθιξε τη δυνατότητά της να ασκήσει προσφυγή εντός της προθεσμίας που τάσσει το άρθρο 263 ΣΛΕΕ ή ότι η προθεσμία αυτή έπρεπε να παραταθεί.

179 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το χωριστό υπόμνημα αξιολόγησης που της διαβιβάστηκε συντάχθηκε μετά την κοινοποίηση της προσβαλλόμενης απόφασης, όπως μαρτυρούν τα μεταδεδομένα του εγγράφου αυτού.

180 Συναφώς, επισημαίνεται ότι ο ως άνω ισχυρισμός αναιρείται από τα στοιχεία που επικαλείται η ΕΚΤ. Συγκεκριμένα, η ΕΚΤ εξηγεί ότι τα μεταδεδομένα στα οποία αναφέρεται η προσφεύγουσα, ακόμη και αν θεωρηθούν αποδεδειγμένα, οφείλονται στο γεγονός ότι το χωριστό υπόμνημα μεταφορτώθηκε από το εσωτερικό σύστημα αποθήκευσης της ΕΚΤ και μετατράπηκε σε μορφότυπο PDF, ακριβώς πριν από την αποστολή του στην προσφεύγουσα. Επιπλέον, η ΕΚΤ προσκομίζει στιγμιότυπο οθόνης της έκδοσης Word του χωριστού υπομνήματος αξιολόγησης, όπως καταγράφεται στο προαναφερθέν σύστημα αποθήκευσης. Αν και το έγγραφο δεν φέρει ημερομηνία, από το στιγμιότυπο οθόνης προκύπτει ότι η έκδοση Word του χωριστού υπομνήματος αξιολόγησης είχε δημιουργηθεί στις 25 Απριλίου 2023, ήτοι πολύ πριν από την κοινοποίηση της προσβαλλόμενης απόφασης.

181 Λαμβανομένων υπόψη των ως άνω στοιχείων, δεν αποδείχθηκε ότι το χωριστό υπόμνημα αξιολόγησης συντάχθηκε μετά την κοινοποίηση της προσβαλλόμενης απόφασης.

182 Λαμβανομένων υπόψη των ειδικών περιστάσεων της υπό κρίση υπόθεσης, η καθυστερημένη αποστολή του χωριστού υπομνήματος αξιολόγησης δεν αποτελεί εμπόδιο για τη συνεκτίμηση των πληροφοριών που περιλαμβάνονται σε αυτό για τις ανάγκες της εξέτασης της νομιμότητας της προσβαλλόμενης απόφασης.

183 Τρίτον, η προσφεύγουσα προσάπτει στην ΕΚΤ ότι συμπλήρωσε την αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου να αποδείξει ότι η προτεινόμενη απόκτηση θα οδηγούσε στην απόκτηση ειδικής συμμετοχής στη στοχευόμενη εταιρία και προκειμένου να δικαιολογήσει την εναντίωσή της στην απόκτηση αυτή υπό το πρίσμα των νόμιμων κριτηρίων εκτίμησης.

184 Συναφώς, από τη νομολογία προκύπτει ότι η αιτιολογία δεν μπορεί να διασαφηνίζεται a posteriori και για πρώτη φορά ενώπιον του δικαστηρίου, εκτός από εξαιρετικές περιπτώσεις (απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2023, Clariant και Clariant International κατά Επιτροπής, T-590/20, EU:T:2023:650, σκέψη 175).

185 Κάθε λόγος που προέβαλε η ΕΚΤ για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, εάν δεν δικαιολογείται από εξαιρετικές περιστάσεις, δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη για την εκτίμηση της αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης η οποία, εν πάση περιπτώσει, κρίθηκε επαρκής, σύμφωνα με τη σκέψη 170 ανωτέρω.

186 Επομένως, στο πλαίσιο της ανάλυσης του τέταρτου και του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, οι οποίοι εξετάζονται κατωτέρω, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί να λάβει υπόψη τυχόν νέους και μη δικαιολογούμενους από εξαιρετικές περιστάσεις λόγους.

187 Ως εκ τούτου, το δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως και, κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως στο σύνολό του πρέπει να απορριφθούν.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράλειψη εξέτασης των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών και παράβαση της υποχρέωσης έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης αποκλειστικώς βάσει αρκούντως βάσιμων πραγματικών στοιχείων

188 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ΕΚΤ δεν εξέτασε με επιμέλεια και αμεροληψία τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων στήριξε την προσβαλλόμενη απόφαση, αμφισβητώντας παράλληλα το υποστατό τους.

189 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η ΕΚΤ εσφαλμένως έλαβε υπόψη τη διαδικασία προληπτικής εποπτείας σχετικά με την καταλληλότητα του συζύγου της να ασκήσει τα δικαιώματα ψήφου του στη στοχευόμενη εταιρία, την οποία διεξήγαγε η BaFin το 2019. Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, η ΕΚΤ όφειλε να ελέγξει την ακρίβεια των πορισμάτων της BaFin και, στο πλαίσιο αυτό, να λάβει υπόψη τη μη καταδίκη του συζύγου της μετά από επταετή έρευνα η οποία αφορούσε υπόνοιες φορολογικής απάτης και, μεταξύ άλλων, την απόφαση του Landgericht Bonn (περιφερειακού δικαστηρίου της Βόννης, Γερμανία) της 13ης Δεκεμβρίου 2022, με την οποία κρίθηκε ότι δεν υπήρχαν επαρκή στοιχεία τα οποία να αποδεικνύουν δόλια συμμετοχή του στη φορολογική απάτη.

190 Τα συμπεράσματα της ΕΚΤ σχετικά με τις ενέργειες συνεννόησης των μετόχων της Warburg Gruppe και την ένταξη των στοχευόμενων εταιριών σε δίκτυο επιχειρήσεων στηρίζονται, κατά την προσφεύγουσα, σε παρωχημένες πληροφορίες, ενώ αυτή είχε επισημάνει στην ΕΚΤ, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, ότι οι πληροφορίες που διέθετε η τελευταία δεν ήταν πλέον επίκαιρες. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι η κοινή κοινοποίηση του σχεδίου για τη συγχώνευση της Warburg Gruppe και της στοχευόμενης εταιρίας, η οποία μνημονεύεται για πρώτη φορά στο χωριστό υπόμνημα αξιολόγησης, εξηγείται από το γεγονός ότι οι μέτοχοι της Warburg Gruppe ενεργούν σε συνεννόηση μεταξύ τους για τις ανάγκες της συγκεκριμένης πράξης, αλλά δεν αποδεικνύει κατ' αρχήν δράση κατόπιν συνεννόησης μεταξύ τους. Υπογραμμίζει επίσης ότι η απόφαση ΔΕΕΑ του 2021 δεν ελάμβανε υπόψη τα μέτρα προληπτικής εποπτείας που έπρεπε να εφαρμοστούν από τη στοχευόμενη εταιρία και ότι η απόφαση ΔΕΕΑ του 2022 δεν είχε ακόμη εκδοθεί κατά τον χρόνο έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης.

191 Η ΕΚΤ αρνείται τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας.

192 Προκαταρκτικώς, επισημαίνεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά πράξη σχετική με την προληπτική εποπτεία πιστωτικού ιδρύματος εκδοθείσα από την ΕΚΤ, η οποία διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως συναφώς, δεδομένου ότι, όπως εκτίθεται στην αιτιολογική σκέψη 55 του κανονισμού ΕΕΜ, η ανάθεση εποπτικών καθηκόντων συνεπάγεται τη σημαντική ευθύνη για την ΕΚΤ να διασφαλίζει τη χρηματοοικονομική σταθερότητα στην Ένωση και να χρησιμοποιεί τις εποπτικές εξουσίες της κατά τον πλέον αποτελεσματικό και αναλογικό τρόπο (πρβλ. απόφαση της 8ης Μαΐου 2019, Landeskreditbank Baden-Württemberg κατά ΕΚΤ, C-450/17 P, EU:C:2019:372, σκέψη 86).

193 Το ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως της ΕΚΤ προκύπτει επίσης από το γεγονός ότι η προσβαλλόμενη απόφαση συνεπάγεται την εκτίμηση περίπλοκων οικονομικών και χρηματοπιστωτικών γεγονότων και περιστάσεων (πρβλ., κατ' αναλογίαν, αποφάσεις της 10ης Νοεμβρίου 2022, Επιτροπή κατά Valencia Club de Fútbol, C-211/20 P, EU:C:2022:862, σκέψη 34, και της 22ας Ιουνίου 2023, Γερμανία και Εσθονία κατά Pharma Mar και Επιτροπής, C-6/21 P και C-16/21 P, EU:C:2023:502, σκέψη 52).

194 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο δικαστικός έλεγχος τον οποίο ο δικαστής της Ένωσης οφείλει να ασκεί ως προς το βάσιμο της αιτιολογίας απόφασης όπως η προσβαλλόμενη δεν πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα την υποκατάσταση της εκτίμησης της ΕΚΤ από τη δική του, αλλά έχει ως αντικείμενο να βεβαιωθεί ότι η εν λόγω απόφαση δεν στηρίζεται σε αναληθή πραγματικά περιστατικά και ότι δεν ενέχει πλάνη περί το δίκαιο, πρόδηλη πλάνη εκτίμησης ή κατάχρηση εξουσίας (πρβλ. αποφάσεις της 2ας Σεπτεμβρίου 2021, EPSU κατά Επιτροπής, C-928/19 P, EU:C:2021:656, σκέψη 96, και της 4ης Μαΐου 2023, ΕΚΤ κατά Crédit lyonnais, C-389/21 P, EU:C:2023:368, σκέψη 55).

195 Ο δικαστής της Ένωσης οφείλει, μεταξύ άλλων, να ελέγχει όχι μόνον την ακρίβεια, την αξιοπιστία και τη συνοχή των προβαλλομένων αποδεικτικών στοιχείων, αλλά και το ζήτημα αν τα στοιχεία αυτά αποτελούν το σύνολο κρίσιμων στοιχείων που πρέπει να ληφθούν υπόψη για την εκτίμηση σύνθετης κατάστασης και αν δύνανται να τεκμηριώσουν τα εξ αυτών συναγόμενα συμπεράσματα (απόφαση της 4ης Μαΐου 2023, ΕΚΤ κατά Crédit lyonnais, C-389/21 P, EU:C:2023:368, σκέψη 56).

196 Πράγματι, όταν ένα θεσμικό όργανο διαθέτει ευρεία εξουσία εκτίμησης, έχει θεμελιώδη σημασία η τήρηση των διαδικαστικών εγγυήσεων, μεταξύ των οποίων καταλέγεται η υποχρέωσή του να εξετάζει, με επιμέλεια και αμεροληψία, όλα τα στοιχεία που ασκούν επιρροή στη συγκεκριμένη περίπτωση (απόφαση της 4ης Μαΐου 2023, ΕΚΤ κατά Crédit lyonnais, C-389/21 P, EU:C:2023:368, σκέψη 57).

197 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα, αφενός, αμφισβητεί το υποστατό των πραγματικών περιστατικών που έλαβε υπόψη η ΕΚΤ προκειμένου να εξετάσει τη φήμη του συζύγου της και, αφετέρου, ισχυρίζεται ότι η ύπαρξη δράσης κατόπιν συνεννόησης μεταξύ των μετόχων της Warburg Gruppe και η ένταξη των στοχευόμενων εταιριών σε δίκτυο επιχειρήσεων στηρίζονται σε παρωχημένες πληροφορίες.

198 Όσον αφορά την πρώτη αιτίαση της προσφεύγουσας, η προσβαλλόμενη απόφαση υπογραμμίζει ότι, λόγω της διαδικασίας επαναξιολόγησης που διεξήγαγε η BaFin το 2019 ως προς τον σύζυγο της προσφεύγουσας, η ΕΚΤ έχει «πολύ σοβαρές αμφιβολίες» όσον αφορά την καλή φήμη του τελευταίου.

199 Στο πλαίσιο της ως άνω διαδικασίας που διεξήχθη το 2019, η BaFin είχε εξετάσει το ενδεχόμενο επιβολής μέτρων προληπτικής εποπτείας στον σύζυγο της προσφεύγουσας με σκοπό να περιοριστεί η επιρροή του στη στοχευόμενη εταιρία, τα οποία όμως δεν επιβλήθηκαν λαμβανομένων υπόψη των δεσμεύσεων που αυτός είχε αναλάβει. Κατά συνέπεια, η BaFin δεν αναθεώρησε την ανάλυση που είχε καταρτίσει σχετικά με την επιρροή του συζύγου της προσφεύγουσας στη στοχευόμενη εταιρία.

200 Εξάλλου, όπως υποστηρίζει η ΕΚΤ στην προσβαλλόμενη απόφαση, η βούληση της BaFin να διατηρήσει το μνημονευόμενο στη σκέψη 9 ανωτέρω σύστημα μεταβίβασης σε δύο εντολοδόχους των δικαιωμάτων ψήφου της MWB 1 στη Warburg Gruppe, ακόμη και μετά την ενδεχόμενη υλοποίηση της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής, επιβεβαιώνει το γεγονός ότι η BaFin παρέμεινε σταθερή ως προς την ανάλυση που είχε διενεργήσει για τον σύζυγο της προσφεύγουσας, ακόμη και στη διάρκεια της περιόδου αξιολόγησης.

201 Στο σημείο 1.8 της προσβαλλόμενης απόφασης αναφέρεται επίσης, στο πλαίσιο της υπομνήσεως των πραγματικών περιστατικών, ότι στην απόφαση ΔΕΕΑ του 2021 που εξέδωσε η BaFin γίνεται επίσης δεκτό ότι οι έμμεσοι ιδιοκτήτες της στοχευόμενης εταιρίας δεν ήταν κατάλληλοι και ότι εξακολουθούσαν να ασκούν επιρροή στη στοχευόμενη εταιρία, τούτο δε παρά την εκπλήρωση των δεσμεύσεων που είχε αναλάβει ο σύζυγος της προσφεύγουσας έναντι της BaFin. Ως εκ τούτου, η στοχευόμενη εταιρία έλαβε τον βαθμό 4 (που αντιστοιχεί στο χαμηλότερο δυνατό αποτέλεσμα στο πλαίσιο αυτό). Η εν λόγω απόφαση ΔΕΕΑ, η οποία κατέστη απρόσβλητη καθόσον δεν ασκήθηκε κατ' αυτής προσφυγή, ενισχύει την ανάλυση κατά την οποία ο σύζυγος της προσφεύγουσας δεν διέθετε την απαιτούμενη καλή φήμη. Όπως εξηγεί η ΕΚΤ στα δικόγραφά της, η απόφαση ήταν αποτέλεσμα της πλέον πρόσφατης διαθέσιμης προληπτικής αξιολόγησης για τη στοχευόμενη εταιρία κατά το στάδιο της αξιολόγησης.

202 Η προσφεύγουσα θεωρεί, ωστόσο, ότι οι αξιολογήσεις αυτές στηρίζονται σε παρωχημένα πραγματικά περιστατικά, καθόσον με την απόφαση του Landgericht Bonn (περιφερειακού δικαστηρίου της Βόννης), η οποία εκδόθηκε στις 13 Δεκεμβρίου 2022, κρίθηκε ότι δεν υπήρχαν επαρκείς αποδείξεις περί δόλιας συμμετοχής του συζύγου της στη φορολογική απάτη που οδήγησε στη διαδικασία επαναξιολόγησης που διεξήγαγε η BaFin το 2019.

203 Όπως υποστηρίζει η ΕΚΤ στα δικόγραφά της και στο χωριστό υπόμνημα αξιολόγησης, αφενός, η απόφαση που μνημονεύεται στη σκέψη 202 ανωτέρω αφορούσε την ενοχή τρίτου προσώπου και όχι την ενοχή του συζύγου της προσφεύγουσας και, αφετέρου, η ποινική έρευνα που αφορούσε τον τελευταίο εξακολουθούσε να εκκρεμεί, γεγονός το οποίο η προσφεύγουσα δεν είχε αρνηθεί.

204 Επιπλέον, επισημαίνεται ότι η εκτίμηση της ποινικής ευθύνης ενός ατόμου στο πλαίσιο ένδικης διαδικασίας δεν έχει τον ίδιο χαρακτήρα με εκείνη που αφορά την καλή φήμη υποψήφιου αγοραστή στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας στον τομέα της τραπεζικής εποπτείας, όπως η επίμαχη εν προκειμένω. Κατά συνέπεια, η απόφαση του Landgericht Bonn (περιφερειακού δικαστηρίου της Βόννης), η οποία εκδόθηκε στις 13 Δεκεμβρίου 2022 στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας, δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να ανατρέψει την αξιολόγηση στην οποία προέβησαν η BaFin και η ΕΚΤ όσον αφορά τη φήμη του συζύγου της προσφεύγουσας.

205 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας δεν αρκούν για να αμφισβητηθεί το υποστατό των πραγματικών περιστατικών που έλαβε υπόψη η ΕΚΤ για να εξετάσει τη φήμη του συζύγου της προσφεύγουσας.

206 Επομένως, η πρώτη αιτίαση του τρίτου λόγου ακυρώσεως της προσφεύγουσας απορρίπτεται.

207 Όσον αφορά τη δεύτερη αιτίαση, με την οποία η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ΕΚΤ στηρίχθηκε σε παρωχημένες πληροφορίες όσον αφορά την ένταξη των στοχευόμενων εταιριών σε δίκτυο επιχειρήσεων και τη δράση κατόπιν συνεννόησης μεταξύ των μετόχων της Warburg Gruppe, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν διευκρινίζει ποια είναι τα κρίσιμα στοιχεία τα οποία επισυνάπτονται στην προσφυγή της και θα έπρεπε να ληφθούν υπόψη, εφόσον τα στοιχεία που επικαλείται η ΕΚΤ με την προσβαλλόμενη απόφαση είναι παρωχημένα.

208 Επιπλέον, στο πλαίσιο της αιτιάσεως αυτής, η προσφεύγουσα παραπέμπει στα επιχειρήματα που προέβαλε στο πλαίσιο του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, όσον αφορά τη δράση κατόπιν συνεννόησης μεταξύ των μετόχων της Warburg Gruppe την οποία έλαβε υπόψη η ΕΚΤ με την προσβαλλόμενη απόφαση.

209 Επομένως, πρέπει να απορριφθούν οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας σχετικά με την ένταξη των στοχευόμενων εταιριών σε δίκτυο επιχειρήσεων και να εξεταστούν οι ισχυρισμοί που αφορούν τη δράση κατόπιν συνεννόησης μεταξύ των μετόχων της Warburg Gruppe στο πλαίσιο του τετάρτου λόγου ακυρώσεως.

210 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι πρέπει να απορριφθεί η δεύτερη αιτίαση του τρίτου λόγου ακυρώσεως και, ως εκ τούτου, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως στο σύνολό του.

Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή από την ΕΚΤ της έννοιας της «ειδικής συμμετοχής»

211 Η προσφεύγουσα αρνείται την απόκτηση ειδικής συμμετοχής στη στοχευόμενη εταιρία, είτε όσον αφορά τα δικαιώματα ψήφου είτε όσον αφορά το μετοχικό κεφάλαιο.

212 Με το πρώτο σκέλος του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα αμφισβητεί την απόκτηση ειδικής συμμετοχής όσον αφορά τα δικαιώματα ψήφου.

213 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν μπορεί να αποκτήσει ειδική συμμετοχή παρά μόνον εμμέσως, εφόσον της χορηγηθούν τα δικαιώματα ψήφου στο επίπεδο της MWB 1 και στο επίπεδο της Warburg Gruppe. Πλην όμως, η MWB 1 δεν ελέγχει τη Warburg Gruppe, ούτε μόνη της είτε από κοινού με τους λοιπούς μετόχους της Warburg Gruppe και σε συνεννόηση μεταξύ τους.

214 Η ΕΚΤ αυθαιρέτως δέχεται την ύπαρξη δράσης κατόπιν συνεννόησης μεταξύ της MWB 1 και των λοιπών μετόχων της Warburg Gruppe, καθόσον κανένα πραγματικό στοιχείο δεν στηρίζει το συμπέρασμα αυτό στην προσβαλλόμενη απόφαση ή στον φάκελο της υπόθεσης. Τα στοιχεία που αναφέρονται στο χωριστό υπόμνημα αξιολόγησης προς στήριξη της ύπαρξης συνεννόησης είναι παρωχημένα, εσφαλμένα ή μη συναφή, είτε πρόκειται για τη συμφωνία μετόχων στο επίπεδο της Warburg Gruppe, για τους φερόμενους οικογενειακούς δεσμούς μεταξύ των μετόχων της Warburg Gruppe, για τους δεσμούς μεταξύ των εταιριών του ομίλου Warburg, για τις πηγές χρηματοδότησης των μετόχων της Warburg Gruppe ή για τα προηγούμενα συστήματα άσκησης του δικαιωμάτων ψήφου τους. Τα γεγονότα αυτά δεν μπορούν, ως εκ τούτου, να στοιχειοθετήσουν την ύπαρξη δράσης κατόπιν συνεννόησης μεταξύ των μετόχων της Warburg Gruppe.

215 Η ΕΚΤ αμφισβητεί το βάσιμο των ισχυρισμών της προσφεύγουσας.

216 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 4, παράγραφος 1, σημείο 36, του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ 2013, L 176, σ. 1), στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 3, παράγραφος 1, σημείο 33, της οδηγίας CRD IV, ορίζει την «ειδική συμμετοχή» ως την άμεση ή έμμεση κατοχή κεφαλαίου που αντιπροσωπεύει τουλάχιστον το 10 % του κεφαλαίου ή των δικαιωμάτων ψήφου μιας επιχείρησης ή που καθιστά δυνατή την άσκηση ουσιώδους επιρροής στη διαχείριση της επιχείρησης αυτής.

217 Η έννοια της «απόκτησης ειδικής συμμετοχής» σε πιστωτικό ίδρυμα αποτελεί αυτοτελή έννοια του δικαίου της Ένωσης. Τούτο προκύπτει από το γεγονός ότι ούτε ο ορισμός της «ειδικής συμμετοχής» στο άρθρο 4, παράγραφος 1, σημείο 36, του κανονισμού 575/2013, ούτε το άρθρο 15 του κανονισμού ΕΕΜ, ούτε το άρθρο 22 της οδηγίας CRD IV, το οποίο καθορίζει τον τρόπο ελέγχου της απόκτησης μιας τέτοιας συμμετοχής, παραπέμπουν στο εθνικό δίκαιο. Τούτο προκύπτει επίσης από τον επιδιωκόμενο από τον νομοθέτη της Ένωσης σκοπό, όπως αυτός διατυπώνεται, μεταξύ άλλων, στην αιτιολογική σκέψη 11 και στο άρθρο 1 του κανονισμού ΕΕΜ, ο οποίος συνίσταται στην καθιέρωση εναρμονισμένης προληπτικής εποπτείας του χρηματοπιστωτικού συστήματος, και, ιδίως, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 22 του κανονισμού, της απόκτησης σημαντικών, λεγόμενων «ειδικών» συμμετοχών, σε πιστωτικά ιδρύματα (απόφαση της 19ης Σεπτεμβρίου 2024, Fininvest και Berlusconi κατά ΕΚΤ, C-512/22 P και C-513/22 P, EU:C:2024:774, σκέψη 48).

218 Στο πλαίσιο αυτό, η έννοια της «ειδικής συμμετοχής» δεν μπορεί να ερμηνευθεί συσταλτικώς, διότι διαφορετικά θα καθίστατο δυνατή η καταστρατήγηση της διαδικασίας αξιολόγησης με τη μη υπαγωγή στον έλεγχο της ΕΚΤ ορισμένων τρόπων απόκτησης ειδικών συμμετοχών και, επομένως, θα αναιρούνταν οι επιδιωκόμενοι σκοποί. Συναφώς, υπενθυμίζεται επίσης ότι από την αιτιολογική σκέψη 22 του κανονισμού ΕΕΜ προκύπτει ότι η εκ των προτέρων αξιολόγηση της

καταλληλότητας κάθε προσώπου που προτίθεται να αποκτήσει ειδική συμμετοχή σε πιστωτικό ίδρυμα είναι απαραίτητη για τη διαρκή διασφάλιση της καταλληλότητας και της οικονομικής ευρωστίας των ιδιοκτητών των εν λόγω ιδρυμάτων.

219 Εν προκειμένω, στο σημείο 2.1 της προσβαλλόμενης απόφασης αναφέρεται ότι η προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής θα είχε ως αποτέλεσμα να αποκτήσει η προσφεύγουσα το 100 % των δικαιωμάτων ψήφου στη στοχευόμενη εταιρία, γίνεται δε παραπομπή, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 1, παράγραφος 9, δεύτερη περίοδος, του KWG, όπως αυτό ερμηνεύεται υπό το πρίσμα των κοινών κατευθυντήριων γραμμών.

220 Όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 192 ανωτέρω, η ΕΚΤ διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως κατά την άσκηση των καθηκόντων προληπτικής εποπτείας, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και το καθήκον της να ελέγχει την απόκτηση των ειδικών συμμετοχών.

221 Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο πρέπει, εν προκειμένω, να βεβαιωθεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον δέχεται την ύπαρξη δράσης κατόπιν συνεννόησης μεταξύ των μετόχων της Warburg Gruppe, δεν στηρίζεται σε ανακριβή πραγματικά περιστατικά και δεν ενέχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα.

222 Στο πλαίσιο αυτό, εναπόκειται, μεταξύ άλλων, στον προσφεύγοντα να προσκομίσει επαρκή στοιχεία προκειμένου να ανατρέψει τις πραγματικές εκτιμήσεις της προσβαλλόμενης πράξης της Ένωσης, προκειμένου να συναχθεί ότι το θεσμικό όργανο που την εξέδωσε υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως που να δικαιολογεί την ακύρωση της εν λόγω πράξεως (πρβλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2014, Gold East Paper και Gold Huasheng Paper κατά Συμβουλίου, T-444/11, EU:T:2014:773, σκέψη 62).

223 Εν προκειμένω, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η ΕΚΤ εκθέτει ότι οι μέτοχοι της Warburg Gruppe ενεργούν σε συνεννόηση και ότι κατέχουν από κοινού, εμμέσως, το 100 % των μεριδίων στο κεφάλαιο της στοχευόμενης εταιρίας και των δικαιωμάτων ψήφου στην τελευταία. Προσθέτει ότι, λόγω της συμφωνίας κοινής άσκησης δικαιωμάτων ψήφου, τεκμαίρεται επίσης ύπαρξη συνεννόησης στο επίπεδο της MWB 1. Η ΕΚΤ συνάγει εξ αυτού ότι η προσφεύγουσα θα αποκτήσει το 100 % των μεριδίων στο κεφάλαιο της στοχευόμενης εταιρίας και των δικαιωμάτων ψήφου στην εν λόγω εταιρία, την οποία θα είναι σε θέση να ελέγχει έμμεσα.

224 Το χωριστό υπόμνημα αξιολόγησης εξετάζει τα κριτήρια που απαριθμεί η παράγραφος 4.6 των κοινών κατευθυντήριων γραμμών για τις ανάγκες της εκτίμησης του ενδεχομένου ύπαρξης συνεννόησης, προτού καταλήξει στο συμπέρασμα ότι, λαμβανομένης υπόψη της εν λόγω συνεννόησης, τα δικαιώματα ψήφου πρέπει να κατανεμηθούν εξ ολοκλήρου στον υποψήφιο αγοραστή. Συναφώς, λαμβάνονται υπόψη η συμφωνία που συνήφθη μεταξύ των μετόχων της Warburg Gruppe, οι σχέσεις που υφίστανται εντός του ομίλου της στοχευόμενης εταιρίας, οι πηγές χρηματοδότησης των μετόχων της Warburg Gruppe και τα προηγούμενα συστήματα άσκησης των δικαιωμάτων ψήφου των μετόχων αυτών.

225 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί την ύπαρξη δράσης κατόπιν συνεννόησης μεταξύ της MWB 1 και των λοιπών συμμέτοχων της Warburg Gruppe. Υποστηρίζει συναφώς ότι τα στοιχεία που μνημονεύονται στο χωριστό υπόμνημα αξιολόγησης δεν καθιστούν δυνατή τη στοιχειοθέτηση της ύπαρξης τέτοιας δράσης.

226 Όσον αφορά τη συμφωνία μετόχων που συνήφθη στο επίπεδο της Warburg Gruppe, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι αυτή δεν ίσχυε πλέον κατά τον χρόνο έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης, λόγω της έγκρισης του νέου καταστατικού το 2021. Επιπλέον, η παράγραφος 4.6 των κοινών κατευθυντήριων γραμμών ορίζει ρητώς ότι αυτού του είδους οι περιορισμοί των πωλήσεων δεν αρκούν προκειμένου να στοιχειοθετηθούν ενέργειες συνεννόησης.

227 Εντούτοις, όπως υποστηρίζει η ΕΚΤ, η ανάλυση που εξέθεσε στο χωριστό υπόμνημα αξιολόγησης δεν είναι παρωχημένη, δεδομένου ότι το νέο καταστατικό της Warburg Gruppe προβλέπει, όπως και η συμφωνία μετόχων που μνημονεύεται στη σκέψη 226 ανωτέρω, ότι η μεταβίβαση εταιρικών μεριδίων σε πρόσωπα τα οποία δεν ανήκουν στις οικογένειες των μετόχων προϋποθέτει συναίνεση της «εταιρίας» με απόφαση της γενικής συνέλευσης.

228 Επομένως, οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας δεν είναι ικανοί, αφενός, να αποδείξουν ότι η απόφαση της ΕΚΤ στηρίζεται σε ανακριβή πραγματικά περιστατικά ή, αφετέρου, να ανατρέψουν τις πραγματικές εκτιμήσεις της.

229 Επιπλέον, όπως υποστηρίζει η ΕΚΤ, η παράγραφος 4.6 των κοινών κατευθυντήριων γραμμών δεν εξαιρεί αυτό το είδος συμφωνιών από το πεδίο εφαρμογής της, σε αντίθεση με τις αμιγείς συμβάσεις αγοράς μετοχών, τις συμφωνίες που προβλέπουν ρήτρες υποχρέωσης ή δικαίωμα της μειοψηφίας να μεταβιβάσει τα μερίδιά της μαζί με την πλειοψηφία και τα αμιγώς νόμιμα δικαιώματα προτίμησης.

230 Όσον αφορά το γεγονός, το οποίο έλαβε υπόψη της η ΕΚΤ, ότι δύο άλλα μέλη της οικογένειας του συζύγου της προσφεύγουσας κατέχουν μερίδια στη Warburg Gruppe, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι οι τελευταίοι, οι οποίοι είναι πολύ μακρινοί συγγενείς και με τους οποίους δεν βρίσκεται σε επαφή, κατέχουν συμμετοχές ποσοστού μόνον 0,58 % οι οποίες, σε συνδυασμό με εκείνη της MWB 1, δεν της επιτρέπουν, εν πάση περιπτώσει, να κατέχει άνω του 50 % του κεφαλαίου της Warburg Gruppe.

231 Διαπιστώνεται ότι, με τους ισχυρισμούς αυτούς, η προσφεύγουσα δεν αρνείται τα πραγματικά περιστατικά που επικαλείται η ΕΚΤ, ήτοι ότι δύο άλλα μέλη της οικογένειας Warburg κατέχουν μερίδια στη Warburg Gruppe. Επίσης, δεν προσκομίζει αποδεικτικά στοιχεία που να θέτουν υπό αμφισβήτηση την εκ μέρους της ΕΚΤ εκτίμηση των οικογενειακών αυτών σχέσεων.

232 Όσον αφορά τις σχέσεις μεταξύ των επιχειρήσεων του ίδιου ομίλου, η ΕΚΤ εξήγησε, στο χωριστό υπόμνημα αξιολόγησης, ότι ο σύζυγος της προσφεύγουσας και ο Α εκπροσωπούν ίδρυμα το οποίο φέρει τα δύο ονόματά τους. Ήταν επίσης γενικοί διευθυντές του βασικού συμμέτοχου της MWB 1 στη Warburg Gruppe, καθώς και της ίδιας της MWB 1. Ο σύζυγος της προσφεύγουσας, ο Α, η MWB 1 και ο βασικός συμμέτοχος της MWB 1 στη Warburg Gruppe έχουν επίσης τους ίδιους δικαστικούς εκπροσώπους.

233 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ίδρυμα που μνημονεύεται στη σκέψη 232 είναι φιλανθρωπικό ίδρυμα το οποίο κατείχε το 0,02 % του κεφαλαίου της Warburg Gruppe μόνο μέχρι τον Φεβρουάριο του 2022 και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο των σχέσεων μεταξύ των εταιριών του ίδιου ομίλου.

234 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τα πραγματικά περιστατικά που εξέθεσε η ΕΚΤ, δεδομένου ότι η συμμετοχή του ιδρύματος αυτού στο κεφάλαιο της Warburg Gruppe δεν συγκαταλέγεται στα στοιχεία που έλαβε υπόψη της η ΕΚΤ. Οι ισχυρισμοί αυτοί δεν αρκούν για να ανατρέψουν την εκτίμηση της ΕΚΤ ότι οι σχέσεις μεταξύ του συζύγου της

προσφεύγουσας και του Α μπορούν να ληφθούν υπόψη ως σχέσεις μεταξύ επιχειρήσεων κατά την έννοια της παραγράφου 4.6, στοιχείο β′, σημείο 3, των κοινών κατευθυντήριων γραμμών. Όσον αφορά τη συνεκτίμηση του στοιχείου της ενιαίας πηγής χρηματοδότησης, η ΕΚΤ επισημαίνει ότι οι συμμέτοχοι της Warburg Gruppe συμφώνησαν στο παρελθόν να χρηματοδοτήσουν την απόκτηση της στοχευόμενης εταιρίας Hyp με ειδική διανομή των μη διανεμηθέντων κερδών.

235 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, όταν οι κοινές κατευθυντήριες γραμμές προβλέπουν ότι η χρήση της ίδιας πηγής χρηματοδότησης μπορεί να αποτελέσει ένδειξη ενεργειών συνεννόησης, πρόκειται για εξωτερικές πηγές χρηματοδότησης και όχι για εσωτερικές πηγές, όπως τα μερίσματα που διανέμει η στοχευόμενη εταιρία.

236 Όπως ορθώς υπογραμμίζει η ΕΚΤ, η ως άνω διαπίστωση δεν βρίσκει έρεισμα στην παράγραφο 4.6, στοιχείο β′, σημείο 4, των κοινών κατευθυντήριων γραμμών, κατά την οποία «η χρήση εκ μέρους διαφορετικών προσώπων της ίδιας πηγής χρηματοδότησης για την απόκτηση ή την αύξηση συμμετοχών στη στοχευόμενη επιχείρηση» αποτελεί ένδειξη συνεννόησης, χωρίς να γίνεται διάκριση μεταξύ «εξωτερικών» και «εσωτερικών» πηγών.

237 Επομένως, το ως άνω επιχείρημα της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

238 Όσον αφορά τα προηγούμενα συστήματα άσκησης των δικαιωμάτων ψήφου, στο χωριστό υπόμνημα αξιολόγησης αναφέρεται ότι η BaFin εξέτασε τις προηγούμενες αποφάσεις των μετόχων από τις οποίες δεν προέκυπτε καμία ένδειξη διαφορετικής ψήφου. Το εν λόγω υπόμνημα αναφέρει ότι οι περίπλοκες αποφάσεις εγκρίθηκαν ομόφωνα, χωρίς προηγούμενη διεξοδική συζήτηση και εντός πολύ σύντομου χρονικού διαστήματος, γεγονός που συνεπάγεται προηγούμενη συμφωνία όσον αφορά τα συστήματα άσκησης των δικαιωμάτων ψήφου. Επίσης, οι μειοψηφικοί μέτοχοι συχνά εκπροσωπούνταν.

239 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι αγνοεί όλα τα προηγούμενα συστήματα άσκησης των δικαιωμάτων ψήφου που επικαλέστηκε η ΕΚΤ, στα οποία δεν έλαβε μέρος, και ότι δεν έχει την πρόθεση να συντονίσει την ψήφο της με τους λοιπούς μετόχους της Warburg Gruppe. Προσθέτει ότι η ΕΚΤ στηρίζεται σε απλές εικασίες και ότι δεν εναπόκειται σε αυτή να προσκομίσει αρνητική απόδειξη περί του αβασίμου της αιτιολογίας της αποφάσεως.

240 Διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε στοιχεία τα οποία να αντικρούουν τη θέση της ΕΚΤ, όπως παραδείγματα αποφάσεων οι οποίες ελήφθησαν από τους μετόχους της Warburg Gruppe κατά τρόπο μη συντονισμένο. Επίσης, δεν επικαλέστηκε λόγους για τους οποίους δεν ήταν σε θέση να προσκομίσει τέτοια στοιχεία.

241 Επιπλέον, όσον αφορά τις προθέσεις της προσφεύγουσας, από έγγραφό της με ημερομηνία 29 Σεπτεμβρίου 2022, το οποίο παρατίθεται στο υπόμνημα απαντήσεως, προκύπτει ότι δεν προτίθεται να μη ζητεί συμβουλές από τον σύζυγό της, πρώην βασικό μέτοχο της MWB 1, όπως ακριβώς προτίθεται να ακούει και άλλες συμβουλές. Με το ίδιο έγγραφο, ανέφερε επίσης ότι επικοινωνούσε τακτικά με τους εντολοδόχους που ασκούσαν τα δικαιώματα ψήφου της MWB 1 στη Warburg Gruppe.

242 Επομένως, οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας δεν είναι ικανοί να θέσουν υπό αμφισβήτηση τα πραγματικά περιστατικά που επικαλείται η ΕΚΤ ούτε να ανατρέψουν την εκτίμηση της ΕΚΤ.

243 Κατά συνέπεια, η ΕΚΤ διαπίστωσε βάσει συναφών στοιχείων ότι υπήρξε συνεννόηση μεταξύ της MWB 1 και των λοιπών μετόχων της Warburg Gruppe και δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Επομένως, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα αυτό της προσφεύγουσας και, ως εκ τούτου, το πρώτο σκέλος του τετάρτου λόγου ακυρώσεως στο σύνολό του.

244 Ως εκ τούτου, η εκ μέρους της προσφεύγουσας αμφισβήτηση της απόκτησης ειδικής συμμετοχής όσον αφορά τα δικαιώματα ψήφου απορρίπτεται. Δεδομένου ότι η κτήση των δικαιωμάτων ψήφου και των δικαιωμάτων στο κεφάλαιο μνημονεύεται εναλλακτικώς στο άρθρο 22, παράγραφος 1, της οδηγίας CRD IV και στο άρθρο 4, παράγραφος 1, σημείο 36, του κανονισμού 575/2013 για τους σκοπούς της διαπίστωσης απόκτησης ειδικής συμμετοχής, παρέλκει η εξέταση του δεύτερου σκέλους του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά την απόκτηση ειδικής συμμετοχής όσον αφορά τα μερίδια κεφαλαίου, και των ζητημάτων συμβατότητας του γερμανικού δικαίου και της παραγράφου 6.6 των κοινών κατευθυντήριων γραμμών με το νομικό πλαίσιο του εφαρμοστέου δικαίου της Ένωσης.

245 Ως εκ τούτου, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως απορρίπτεται.

Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται ότι η ΕΚΤ ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένως τα κριτήρια αξιολόγησης του υποψήφιου αγοραστή

246 Η προσφεύγουσα αναπτύσσει τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως σε τρία σκέλη, με τα οποία προβάλλεται εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του κριτηρίου που αφορά τη «φήμη του υποψήφιου αγοραστή», της έννοιας της «χρηματοοικονομικής ευρωστίας του υποψήφιου αγοραστή» και της έννοιας της «συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας».

247 Όσον αφορά το πρώτο σκέλος, με το οποίο προβάλλεται εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του κριτηρίου που αφορά τη «φήμη του υποψήφιου αγοραστή», η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον δέχεται ότι δεν πληρούται το κριτήριο της καλής φήμης, παραβαίνει το άρθρο 23, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας CRD IV, καθώς και το άρθρο 2c, παράγραφος 1b, πρώτη περίοδος, σημείο 1, του KWG, με το οποίο η διάταξη αυτή μεταφέρεται στο γερμανικό δίκαιο. Επιπλέον, κατά την προσφεύγουσα, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν στηρίζεται ούτε σε αξιόπιστα αποδεικτικά στοιχεία ούτε σε βάσιμους λόγους και αποτελεί πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως της ΕΚΤ.

248 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 23, παράγραφος 1, της οδηγίας CRD IV προβλέπει ότι οι αρμόδιες αρχές, προκειμένου να εξασφαλίσουν την ορθή και συνετή διοίκηση του πιστωτικού ιδρύματος για το οποίο προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής, και λαμβάνοντας υπόψη την ενδεχόμενη επιρροή του υποψήφιου αγοραστή στο πιστωτικό ίδρυμα, εκτιμούν την καταλληλότητα του υποψήφιου αγοραστή και την ορθότητα της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής από χρηματοοικονομική άποψη, σύμφωνα με έναν μη εξαντλητικό κατάλογο κριτηρίων. Στα κριτήρια αυτά περιλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, το κριτήριο της καλής φήμης του υποψήφιου αγοραστή.

249 Το προβλεπόμενο στο άρθρο 23 της οδηγίας CRD IV κριτήριο της καλής φήμης του υποψήφιου αγοραστή έχει μεταφερθεί στο γερμανικό δίκαιο με το άρθρο 2c, παράγραφος 1b, πρώτη περίοδος, σημείο 1, του KWG. Η διάταξη αυτή προβλέπει ειδικότερα ότι μια απόκτηση μπορεί να απαγορευθεί αν «το πρόσωπο που υπόκειται στην υποχρέωση κοινοποίησης [...] δεν είναι αξιόπιστο ή δεν πληροί, για άλλους λόγους, τις απαιτήσεις για τη διασφάλιση της ορθής και συνετής διοίκησης του ιδρύματος».

250 Με την πρώτη αιτίασή της, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το άρθρο 2c, παράγραφος 1b, του KWG δεν καθιστά την επαγγελματική επάρκεια του υποψήφιου αγοραστή κριτήριο καλής φήμης του τελευταίου. Προσθέτει ότι κάθε αντίθετη ερμηνεία, πέραν του ότι εισάγει διακρίσεις, αντιβαίνει στο άρθρο 22, παράγραφος 8, της οδηγίας CRD IV, το οποίο προβλέπει ότι τα κράτη μέλη δεν μπορούν να επιβάλλουν απαιτήσεις αυστηρότερες από εκείνες που προβλέπει η εν λόγω οδηγία. Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η παράγραφος 10.1 των κοινών κατευθυντήριων γραμμών, η οποία δέχεται την επαγγελματική επάρκεια ως κριτήριο για την αξιολόγηση της φήμης των υποψήφιων αγοραστών, δεν έχει εφαρμογή, καθόσον αντιφάσκει προς το άρθρο 2c, παράγραφος 1b, του KWG.

251 Συναφώς, επισημαίνεται ότι ούτε το άρθρο 23, παράγραφος 1, της οδηγίας CRD IV ούτε το άρθρο 2c, παράγραφος 1b, πρώτη περίοδος, σημείο 1, του KWG περιέχουν ορισμό για το κριτήριο της καλής φήμης ή απαρίθμηση των συμπεριφορών που μπορούν να εμπίπτουν στην εν λόγω έννοια. Τούτο σημαίνει ότι οι αρμόδιες αρχές εξετάζουν κατά περίπτωση αν το συγκεκριμένο κριτήριο πληρούται από μέτοχο υποψήφιο για την απόκτηση ειδικής συμμετοχής σε πιστωτικό ίδρυμα, λαμβάνοντας υπόψη τα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά, τους λόγους για τους οποίους θεσπίστηκε το εν λόγω κριτήριο και τους σκοπούς που επιδιώκει να διασφαλίσει.

252 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, για την ερμηνεία διάταξης του δικαίου της Ένωσης πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος (πρβλ. απόφαση της 7ης Ιουνίου 2005, VEMW κ.λπ., C-17/03, EU:C:2005:362, σκέψη 41 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

253 Κατά τη συνήθη έννοιά του, ο όρος «εύφημος» σημαίνει «άξιος εκτίμησης» ή «εγνωσμένης φήμης». Ο ορισμός αυτός, ο οποίος παραπέμπει ιδίως στην κοινή γνώμη, δεν αποκλείει το ενδεχόμενο η φήμη ενός προσώπου να εξαρτάται από την επαγγελματική του επάρκεια (απόφαση της 10ης Ιουλίου 2024, PH κ.λπ. κατά ΕΚΤ, T-323/22, EU:T:2024:460, σκέψη 363).

254 Όσον αφορά το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται το ως άνω κριτήριο, πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι η αιτιολογική σκέψη 8 της οδηγίας 2007/44 διευκρινίζει ότι η «φήμη του υποψήφιου αγοραστή» πρέπει να λαμβάνει υπόψη όχι μόνον την ακεραιότητα του υποψήφιου αγοραστή, αλλά και την επαγγελματική επάρκειά του. Το στοιχείο αυτό είναι κρίσιμο εν προκειμένω, διότι το άρθρο 5, παράγραφος 3, της οδηγίας 2007/44 εισήγαγε το άρθρο 19α, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/48, το οποίο στη συνέχεια κατέστη άρθρο 23, παράγραφος 1, της οδηγίας CRD IV. Η εν λόγω διττή αξιολόγηση, ήτοι της ακεραιότητας και της επαγγελματικής επάρκειας, καθιστά δυνατή την επίτευξη των σκοπών του άρθρου 23, παράγραφος 1, της οδηγίας CRD IV, ήτοι την αξιολόγηση της καταλληλότητας του υποψήφιου αγοραστή, προκειμένου να διασφαλιστεί η ορθή και συνετή διοίκηση του πιστωτικού ιδρύματος.

255 Η παράγραφος 10.1 των κοινών κατευθυντήριων γραμμών διευκρινίζει επίσης ότι η αξιολόγηση της φήμης ενός υποψήφιου αγοραστή θα πρέπει να καλύπτει την ακεραιότητα και την επαγγελματική επάρκειά του.

256 Επομένως, το κριτήριο της φήμης που μνημονεύεται στο άρθρο 23, παράγραφος 1, της οδηγίας CRD IV έχει την έννοια ότι περιλαμβάνει την αξιολόγηση της επαγγελματικής επάρκειας του υποψήφιου αγοραστή (απόφαση της 10ης Ιουλίου 2024, PH κ.λπ. κατά ΕΚΤ, T-323/22, EU:T:2024:460, σκέψη 368).

257 Επομένως, η διττή αξιολόγηση στην οποία προέβη η ΕΚΤ με την προσβαλλόμενη απόφαση είναι σύμφωνη με το εφαρμοστέο εν προκειμένω νομικό πλαίσιο.

258 Το γεγονός ότι ο KWG δεν μνημονεύει ρητώς το ως άνω κριτήριο δεν σημαίνει ότι η ΕΚΤ υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο προβαίνοντας σε διττή αξιολόγηση, ήτοι της επαγγελματικής επάρκειας και της ακεραιότητας της προσφεύγουσας.

259 Συγκεκριμένα, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι, κατά την εφαρμογή του εσωτερικού δικαίου, τα εθνικά δικαστήρια οφείλουν να το ερμηνεύουν κατά το μέτρο του δυνατού με γνώμονα το γράμμα και τον σκοπό της επίμαχης οδηγίας, προκειμένου να επιτυγχάνεται το αποτέλεσμα που επιδιώκεται με την οδηγία αυτή. Η υποχρέωση αυτή της σύμφωνης προς το δίκαιο της Ένωσης ερμηνείας του εθνικού δικαίου είναι πράγματι συμφυής προς το σύστημα της Συνθήκης ΛΕΕ, καθόσον παρέχει στα εθνικά δικαστήρια τη δυνατότητα να διασφαλίζουν, στο πλαίσιο της δικαιοδοσίας τους, την πλήρη αποτελεσματικότητα του δικαίου της Ενώσεως οσάκις αποφαίνονται επί των διαφορών των οποίων έχουν επιληφθεί (βλ. απόφαση της 19ης Ιανουαρίου 2010, Kücükdeveci, C-555/07, EU:C:2010:21, σκέψη 48 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 24ης Ιανουαρίου 2012, Dominguez, C-282/10, EU:C:2012:33, σκέψη 24 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία· βλ. επίσης, κατ' αναλογίαν, απόφαση της 24ης Ιουνίου 2019, Popławski, C-573/17, EU:C:2019:530, σκέψεις 55, 57 και 58). Η ίδια υποχρέωση ισχύει κατ' αρχήν, βάσει των διατάξεων του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού ΕΕΜ, για την ΕΚΤ και, στο πλαίσιο του ελέγχου νομιμότητας των ενεργειών της, για το Γενικό Δικαστήριο, το οποίο οφείλει να ερμηνεύει και να εφαρμόζει, κατά το μέτρο του δυνατού, την εσωτερική νομοθεσία με την οποία μεταφέρεται μια οδηγία στην εθνική έννομη τάξη κατά τρόπο σύμφωνο προς την οδηγία αυτή (πρβλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2025, ΕΚΤ και Επιτροπή κατά Corneli, C-777/22 P και C-789/22 P, EU:C:2025:580, σκέψεις 135 και 137).

260 Ερμηνευόμενος κατ' αυτόν τον τρόπο, ο KWG δεν έρχεται σε αντίθεση με τις κοινές κατευθυντήριες γραμμές. Πράγματι, το γράμμα του άρθρου 2c, παράγραφος 1b, πρώτη περίοδος, σημείο 1, του KWG δεν αποκλείει τη συνεκτίμηση, κατά την εξέταση της φήμης του υποψήφιου αγοραστή, της επαγγελματικής επάρκειάς του (απόφαση της 10ης Ιουλίου 2024, PH κ.λπ. κατά ΕΚΤ, T-323/22, EU:T:2024:460, σκέψη 367). Επομένως, η πρώτη αιτίαση της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

261 Με τη δεύτερη αιτίασή της, η προσφεύγουσα αμφισβητεί την εκ μέρους της ΕΚΤ αξιολόγηση της επαγγελματικής επάρκειάς της.

262 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι πράξη η οποία αφορά την προληπτική εποπτεία πιστωτικού ιδρύματος και εκδόθηκε από την ΕΚΤ, η οποία διαθέτει συναφώς ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως, καθώς και ότι ο δικαστικός έλεγχος που πρέπει να ασκεί ο δικαστής της Ένωσης επί του βασίμου της αιτιολογίας αποφάσεως όπως η προσβαλλόμενη απόφαση αποσκοπεί, μεταξύ άλλων, στο να εξακριβωθεί αν η απόφαση αυτή στηρίζεται σε ανακριβή πραγματικά περιστατικά και αν ενέχει πλάνη περί το δίκαιο ή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως (βλ. σκέψεις 192 και 194 ανωτέρω).

263 Από το σημείο 2.12, στοιχεία i έως v, της προσβαλλόμενης απόφασης προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν πληροί το κριτήριο της επαγγελματικής επάρκειας, με βάση τη δομή της συναλλαγής, όπως την έλαβε υπόψη της η ΕΚΤ, για την απόκτηση του ελέγχου της στοχευόμενης εταιρίας.

264 Οι κοινές κατευθυντήριες γραμμές καθορίζουν τα στοιχεία που καλύπτει το κριτήριο της επαγγελματικής επάρκειας.

265 Κατά την παράγραφο 10.3 των κοινών κατευθυντήριων γραμμών, η αξιολόγηση της επαγγελματικής επάρκειας θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη την επιρροή που θα ασκήσει ο υποψήφιος αγοραστής στη στοχευόμενη επιχείρηση. Αυτό σημαίνει ότι, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, οι απαιτήσεις επάρκειας θα πρέπει να είναι χαμηλότερες για τους υποψήφιους αγοραστές που δεν είναι σε θέση να ασκήσουν ή δεσμεύονται να μην ασκήσουν σημαντική επιρροή στη στοχευόμενη εταιρία.

266 Κατά την παράγραφο 10.23 των κοινών κατευθυντήριων γραμμών, η επαγγελματική επάρκεια του υποψήφιου αγοραστή καλύπτει την ικανότητα στον τομέα της διοίκησης (στο εξής: διοικητική επάρκεια) και στον τομέα των χρηματοοικονομικών δραστηριοτήτων που ασκεί η στοχευόμενη επιχείρηση (στο εξής: τεχνική επάρκεια).

267 Η παράγραφος 10.24 των κοινών κατευθυντήριων γραμμών διευκρινίζει, εξάλλου, ότι η διοικητική επάρκεια μπορεί να βασίζεται στην πρότερη πείρα του υποψήφιου αγοραστή όσον αφορά την απόκτηση και τη διαχείριση συμμετοχών σε εταιρίες και θα πρέπει να καταδεικνύει τη δέουσα δεξιότητα, μέριμνα, επιμέλεια και συμμόρφωση προς τα σχετικά πρότυπα του υποψήφιου αγοραστή.

268 Η παράγραφος 10.25 των κοινών κατευθυντήριων γραμμών διευκρινίζει ότι η τεχνική επάρκεια μπορεί να βασίζεται στην πρότερη πείρα του υποψήφιου αγοραστή όσον αφορά τη λειτουργία και τη διαχείριση των χρηματοοικονομικών ιδρυμάτων υπό τη ιδιότητα πλειοψηφικού μετόχου ή προσώπου που διευθύνει πράγματι τις επιχειρηματικές δραστηριότητες χρηματοοικονομικής επιχείρησης.

269 Η παράγραφος 10.29 των κοινών κατευθυντήριων γραμμών διευκρινίζει ότι, σε περίπτωση σημαντικής επιρροής, οι απαιτήσεις που συνδέονται με την τεχνική επάρκεια είναι υψηλότερες.

270 Εν προκειμένω, η προσβαλλόμενη απόφαση διευκρινίζει τα κριτήρια που χρησιμοποιήθηκαν για την ανάλυση της επαγγελματικής επάρκειας της προσφεύγουσας. Συναφώς, γίνεται μνεία της διοικητικής επάρκειας και της τεχνικής επάρκειας, καθώς και των ορισμών τους (σημείο 2.12, στοιχείο ii, της προσβαλλόμενης απόφασης) και του γεγονότος ότι, σε περίπτωση σημαντικής επιρροής, οι απαιτήσεις που συνδέονται με την τεχνική επάρκεια είναι υψηλότερες (σημείο 2.12, στοιχείο iii, της προσβαλλόμενης απόφασης).

271 Από το σημείο 1.10 της προσβαλλόμενης απόφασης προκύπτει ότι η προσφεύγουσα αποδεικνύει πανεπιστημιακές σπουδές και διδακτορικό δίπλωμα στη διοίκηση επιχειρήσεων, καθώς και δεκατρία έτη επαγγελματικής εμπειρίας στον τομέα των ακινήτων, η οποία διακόπηκε το 2006 για οικογενειακούς λόγους. Από το 2014 προσφέρει εθελοντική εργασία σε φιλανθρωπικές οργανώσεις, αλλά δεν διαθέτει επαγγελματική πείρα στον τραπεζικό κλάδο.

272 Στο σημείο 2.12, στοιχείο iv, της προσβαλλόμενης απόφασης, η ΕΚΤ επισημαίνει, μεταξύ άλλων, ότι η προσφεύγουσα δεν διαθέτει τα επαγγελματικά προσόντα που απαιτούνται για πρόσωπο το οποίο αποκτά ειδική συμμετοχή παρέχουσα τη δυνατότητα άσκησης ελέγχου σε πιστωτικό ίδρυμα. Δεν διαθέτει πείρα στον τραπεζικό και χρηματοπιστωτικό τομέα, ο οποίος υπόκειται σε αυστηρούς κανόνες, δεν άσκησε καμία επαγγελματική δραστηριότητα κατά τα τελευταία δεκαέξι έτη και δεν προσκόμισε στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι διαθέτει τις δεξιότητες που απαιτούνται για την άσκηση δραστηριότητας απόκτησης ή διαχείρισης συμμετοχών.

273 Στο σημείο 2.12, στοιχείο ν, της προσβαλλόμενης απόφασης η ΕΚΤ υπογραμμίζει επίσης ότι τα μη επαρκή επαγγελματικά προσόντα της προσφεύγουσας εξακολουθούν να αποτελούν πρόβλημα, παρά την παρουσία δύο εντολοδόχων οι οποίοι είναι επιφορτισμένοι με την άσκηση των δικαιωμάτων ψήφου που διαθέτει η MWB 1 στη Warburg Gruppe. Μολονότι η BaFin, προς το παρόν, προτίθεται να διατηρήσει τους εν λόγω εντολοδόχους, ακόμη και στην περίπτωση που πραγματοποιηθεί η προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής, η ΕΚΤ υπογραμμίζει ότι η προσφεύγουσα έχει την πρόθεση να αναλάβει το σύνολο της συμμετοχής του συζύγου της στην MWB 1 και ότι, σε μια τέτοια περίπτωση, δεν μπορεί να διασφαλιστεί ότι οι εντολοδόχοι θα παραμείνουν.

274 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν μπορεί να θεωρήσει η ΕΚΤ ότι η ίδια η προσφεύγουσα θα αποκτούσε τον έλεγχο της στοχευόμενης εταιρίας και να απαιτήσει, κατά συνέπεια, υψηλό επίπεδο τεχνικής επάρκειας. Η ΕΚΤ δεν μπορεί να θεωρήσει ότι η προσφεύγουσα είναι ανίκανη να διαχειριστεί τη συμμετοχή της με την υποστήριξη του διοικητικού συμβουλίου, του εποπτικού συμβουλίου και των εξωτερικών συμβούλων, καθόσον διαφορετικά θα ανέκυπτε ζήτημα δυσμενούς διάκρισης.

275 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τα πραγματικά στοιχεία που αφορούν την επάρκειά της, τα οποία εξέθεσε η ΕΚΤ.

276 Η προσφεύγουσα προβάλλει αντιρρήσεις ως προς το επίπεδο αυστηρότητας των απαιτήσεων της ΕΚΤ, υποστηρίζοντας ότι δεν θα αποκτούσε τον έλεγχο της στοχευόμενης εταιρίας.

277 Η ΕΚΤ έκρινε ότι η προσφεύγουσα θα αποκτούσε ειδική συμμετοχή παρέχουσα τη δυνατότητα άσκησης ελέγχου στη στοχευόμενη εταιρία, δεδομένου ότι η εκτίμηση αυτή δεν ενείχε πρόδηλη πλάνη. Επ’ αυτής ακριβώς της βάσεως έκρινε, στο σημείο 2.12, στοιχείο iii, της προσβαλλόμενης απόφασης, ότι, σε περίπτωση αποκτήσεως ελέγχου, οι απαιτήσεις όσον αφορά την τεχνική επάρκεια ήταν αυξημένες, χωρίς ωστόσο να ισοδυναμούν με εκείνες που ισχύουν για τον διευθύνοντα σύμβουλο πιστωτικού ιδρύματος. Υπογραμμίζει, ως εκ τούτου, ότι ο κάτοχος ειδικής συμμετοχής, ο οποίος δεν θα είναι υπεύθυνος για την καθημερινή διαχείριση του πιστωτικού ιδρύματος, πρέπει να έχει επαρκή γνώση των δικαιωμάτων και των νομικών υποχρεώσεων του μετόχου που ασκεί τον έλεγχο του πιστωτικού ιδρύματος βάσει των διατάξεων του εταιρικού δικαίου και του δικαίου τραπεζικής εποπτείας.

278 Επομένως, το επίπεδο επάρκειας που απαιτεί η ΕΚΤ δεν είναι εσφαλμένο, λαμβανομένου υπόψη του εφαρμοστέου νομικού πλαισίου, ερμηνευόμενου υπό το πρίσμα των κοινών κατευθυντήριων γραμμών.

279 Η ΕΚΤ δεν υπέπεσε επίσης σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι η προσφεύγουσα, παρά τις προηγούμενες σπουδές και την επαγγελματική εμπειρία της, δεν είχε το απαιτούμενο επίπεδο επάρκειας, λαμβανομένης ιδίως υπόψη της επαγγελματικής αδράνειάς της κατά τα τελευταία δεκαέξι έτη και του γεγονότος ότι ουδέποτε δραστηριοποιήθηκε στον τραπεζικό τομέα.

280 Επομένως, η δεύτερη αιτίαση της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

281 Δεδομένου ότι τα επιχειρήματα με τα οποία η προσφεύγουσα επιδιώκει να αναιρέσει την εκτίμηση της ΕΚΤ σχετικά με την επαγγελματική επάρκειά της απορρίφθηκαν, το συμπέρασμα της ΕΚΤ ως προς τη φήμη της προσφεύγουσας εξακολουθεί να ισχύει, ανεξαρτήτως της απαντήσεως του

Γενικού Δικαστηρίου στις αιτιάσεις της όσον αφορά το κριτήριο της ακεραιότητας. Πάντως, για τις ανάγκες της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει το κριτήριο που αφορά την ακεραιότητα της προσφεύγουσας.

282 Με την τρίτη αιτίασή της, η προσφεύγουσα αμφισβητεί την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον με αυτή γίνεται δεκτό ότι η ίδια δεν πληροί το κριτήριο της ακεραιότητας. Υποστηρίζει συναφώς ότι η εξέταση του ζητήματος της ακεραιότητάς της πρέπει να πραγματοποιηθεί σε σχέση με τη δική της προηγούμενη συμπεριφορά και όχι σε σχέση με εκείνη του συζύγου της, θέτει δε εν αμφιβόλω τη διαπίστωση σχετικά με την επιρροή που έχει ο τελευταίος στην ίδια. Το κριτήριο της καλής φήμης, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 23 της οδηγίας CRD IV, μεταφέρθηκε στο γερμανικό δίκαιο με το άρθρο 2c, παράγραφος 1b, πρώτη περίοδος, σημείο 1, του KWG (βλ. σκέψεις 248 και 249 ανωτέρω).

283 Κατά την παράγραφο 10.10 των κοινών κατευθυντήριων γραμμών, οι απαιτήσεις ακεραιότητας συνεπάγονται, μεταξύ άλλων, την απουσία «αρνητικού μητρώου».

284 Η παράγραφος 10.13 των κοινών κατευθυντήριων γραμμών προσδιορίζει τους παράγοντες που θα πρέπει να λαμβάνονται ιδιαιτέρως υπόψη, ιδίως οποιαδήποτε καταδικαστική απόφαση ή άσκηση δίωξης για διάπραξη ποινικού αδικήματος (ιδίως κάθε αδίκημα που προβλέπεται από τη νομοθεσία που διέπει τις τραπεζικές και χρηματοοικονομικές δραστηριότητες, καθώς και τις δραστηριότητες στους τομείς των κινητών αξιών και της ασφάλισης ή σχετικά με αγορές κινητών αξιών ή μέσων πληρωμών· οποιοδήποτε αδίκημα που αφορά δόλια συμπεριφορά, απάτη ή οικονομικό έγκλημα, συμπεριλαμβανομένης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, της χειραγώγησης της αγοράς, των συναλλαγών προσώπων που είναι κάτοχοι εμπιστευτικών πληροφοριών, της τοκογλυφίας και της διαφθοράς· οποιοδήποτε φορολογικό αδίκημα· οποιοδήποτε άλλο αδίκημα που προβλέπεται στη νομοθεσία που διέπει τις εταιρίες, την πτώχευση, την αφερεγγυότητα ή την προστασία των καταναλωτών), οποιεσδήποτε σχετικές διαπιστώσεις που προκύπτουν από ελέγχους, τόσο εντός όσο και εκτός των χώρων της επιχείρησης, από έρευνες ή αναγκαστικά μέτρα, στον βαθμό που αφορούν τον υποψήφιο αγοραστή, είτε άμεσα είτε έμμεσα, κάθε σχετικό αναγκαστικό μέτρο το οποίο έχουν λάβει οποιοιδήποτε άλλοι ρυθμιστικοί ή επαγγελματικοί φορείς λόγω μη συμμόρφωσης προς τυχόν σχετικές διατάξεις, καθώς και κάθε άλλη πληροφορία από αξιόπιστες και αξιόπιστες πηγές που είναι σημαντική σε αυτό το πλαίσιο.

285 Η παράγραφος 10.14 των κοινών κατευθυντήριων γραμμών διευκρινίζει ότι οι αρμόδιες αρχές δεν θα πρέπει να θεωρούν ότι η απουσία ποινικής καταδίκης ή δίωξης, διοικητικών και αναγκαστικών μέτρων συνιστά, αυτή καθεαυτήν, επαρκή απόδειξη για την ακεραιότητα ενός υποψήφιου αγοραστή, ειδικά σε περίπτωση που εξακολουθούν να προβάλλονται ισχυρισμοί περί αξιόποινης πράξης.

286 Το άρθρο 2c, παράγραφος 1b, πρώτη περίοδος, σημείο 1, του KWG επιτρέπει, υπό την έννοια αυτή, την απαγόρευση απόκτησης ειδικής συμμετοχής αν ο υποψήφιος αγοραστής «δεν πληροί, για άλλους λόγους πλην της [μη αξιοπιστίας], τις απαιτήσεις για τη διασφάλιση της ορθής και συνετής διοίκησης του ιδρύματος».

287 Όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 22 του κανονισμού ΕΕΜ και από το άρθρο 23, παράγραφος 1, της οδηγίας CRD IV, η αξιολόγηση της φήμης των μετόχων των πιστωτικών ιδρυμάτων αποσκοπεί στη διασφάλιση της ορθής και συνετής διοίκησής τους, της

καταλληλότητας και της οικονομικής ευρωστίας των ιδιοκτητών των πιστωτικών ιδρυμάτων σε συνεχή βάση και, ως εκ τούτου, στη διασφάλιση της ακεραιότητας και της ευρωστίας του χρηματοπιστωτικού συστήματος στην Ένωση και σε κάθε κράτος μέλος.

288 Υπογραμμίζεται επίσης ότι κάθε εκτίμηση βάσει του άρθρου 23 της οδηγίας CRD IV πρέπει να πραγματοποιείται με προβολή στο μέλλον (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 7ης Δεκεμβρίου 2022, PNB Banka κατά ΕΚΤ, T-330/19, EU:T:2022:775, σκέψη 114) και πρέπει να καθιστά δυνατή την αποτροπή απειλών για την ευρωστία των πιστωτικών ιδρυμάτων και, γενικότερα, για το χρηματοπιστωτικό σύστημα στην Ένωση και σε κάθε κράτος μέλος.

289 Στο νομοθετικό αυτό πλαίσιο, η παράγραφος 10.21 των κοινών κατευθυντήριων γραμμών υπογραμμίζει ότι η αρμόδια αρχή μπορεί να λαμβάνει υπόψη την ακεραιότητα και τη φήμη κάθε προσώπου που συνδέεται με τον υποψήφιο αγοραστή, δηλαδή κάθε προσώπου που έχει, ή φαίνεται να έχει, στενή οικογενειακή ή επαγγελματική σχέση με τον υποψήφιο αγοραστή. Τέλος, από τη νομολογία προκύπτει ότι η οδηγία CRD IV, όπως μεταφέρθηκε στο γερμανικό δίκαιο, δεν αποκλείει το ενδεχόμενο η έλλειψη καλής φήμης του υποψήφιου αγοραστή να απορρέει από τις σχέσεις του με τρίτον. Πράγματι, δεν αποκλείεται η επιλογή από τον υποψήφιο αγοραστή των επαγγελματικών ή προσωπικών σχέσεών του να δημιουργήσει αμφιβολίες ως προς την ακεραιότητά του και να έχει αρνητικές συνέπειες για τον σκοπό της ορθής και συνετής διοίκησης του οικείου πιστωτικού ιδρύματος, όπως έκρινε πρόσφατα το Γενικό Δικαστήριο [απόφαση της 10ης Ιουλίου 2024, PH κ.λπ. κατά ΕΚΤ, T-323/22, EU:T:2024:460, σκέψεις 325 και 326 (μη δημοσιευθείσες)].

290 Υπό το πρίσμα αυτού του νομικού πλαισίου πρέπει να κριθεί αν η ΕΚΤ υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ή σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την ανάλυση της ακεραιότητας της προσφεύγουσας.

291 Εν προκειμένω, από το σημείο 2.6 της προσβαλλόμενης απόφασης προκύπτει ότι η ΕΚΤ, αφού εξέθεσε τις διατάξεις στις οποίες στήριξε την εκτίμησή της, επισήμανε ότι οι διαδικασίες που αφορούν την ειδική συμμετοχή χρησιμεύουν στη διασφάλιση της χρηστής διοίκησης των ιδρυμάτων και της συνολικής χρηματοπιστωτικής σταθερότητας. Η κακή διαχείριση των πιστωτικών ιδρυμάτων μπορεί να προκαλέσει χρηματοπιστωτική αστάθεια και να έχει σοβαρότερες επιπτώσεις στις χρηματοπιστωτικές αγορές και πέραν αυτών. Οι εγγενείς κίνδυνοι των τραπεζικών δραστηριοτήτων πρέπει να αντιμετωπίζονται με προσοχή και, ως εκ τούτου, απαιτούν υψηλότερα πρότυπα όσον αφορά την καταλληλότητα των μετόχων που κατέχουν ειδική συμμετοχή. Κατά την ΕΚΤ, σκοπός της διαδικασίας που αφορά την ειδική συμμετοχή είναι, πράγματι, να διασφαλιστεί ότι μόνον κατάλληλοι μέτοχοι μπορούν να ασκήσουν σημαντική επιρροή στη διαχείριση μιας τράπεζας και ότι, ως εκ τούτου, πρέπει να αξιολογούνται βάσει των σχετικών κριτηρίων. Το γεγονός ότι ένα μη κατάλληλο τρίτο πρόσωπο μπορεί να ασκήσει επιρροή δικαιολογεί το συμπέρασμα ότι ο ίδιος ο υποψήφιος αγοραστής δεν επιθυμεί ή δεν είναι σε θέση να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για την ορθή και συνετή διοίκηση της στοχευόμενης εταιρίας.

292 Η ΕΚΤ υπενθυμίζει επίσης, στο σημείο 2.7 της προσβαλλόμενης απόφασης, ότι η αξιολόγηση της φήμης του υποψήφιου αγοραστή αποτελεί εκ των προτέρων αξιολόγηση και προϋποθέτει κατ' ανάγκην πρόβλεψη της μελλοντικής συμπεριφοράς του υποψήφιου αγοραστή. Τα πραγματικά περιστατικά πρέπει να υποδεικνύουν έναν αφηρημένο κίνδυνο, δηλαδή την πιθανότητα μιας ενδεχόμενης παράβασης.

293 Βάσει των εκτιμήσεων αυτών, η ΕΚΤ επισήμανε, στο σημείο 2.8 της προσβαλλόμενης απόφασης, πρώτον, ότι ο σύζυγος της προσφεύγουσας είχε επαναξιολογηθεί από την BaFin το 2019, με αποτέλεσμα η ΕΚΤ να έχει πολύ σοβαρές αμφιβολίες ως προς τη φήμη του, δεύτερον, ότι η προσφεύγουσα φαινόταν να εξαρτάται οικονομικά από τον σύζυγό της, τρίτον, ότι δεν είχε καμία εμπειρία στον τραπεζικό τομέα και, τέταρτον, ότι είχε ρητώς παραδεχθεί ότι ζητεί επίσης τη γνώμη του συζύγου της, με τον οποίο συμμετείχε σε συμφωνία κοινής άσκησης δικαιωμάτων ψήφου. Η ΕΚΤ συνάγει εξ αυτού ότι υφίστανται σοβαρές αμφιβολίες ως προς το αν, κατόπιν της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής, ο σύζυγος της προσφεύγουσας, ο οποίος δεν χαίρει καλής φήμης, θα ασκεί σημαντική επιρροή στη στοχευόμενη εταιρία, μέσω της προσφεύγουσας.

294 Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, για την εκτίμηση του κριτηρίου της ακεραιότητας, πρέπει να ληφθεί υπόψη η προηγούμενη συμπεριφορά του υποψήφιου αγοραστή. Ο οικογενειακός δεσμός με πρόσωπο του οποίου αμφισβητείται η καλή φήμη δεν αρκεί για να δικαιολογήσει την εφαρμογή των μέτρων ανεξαρτήτως της προσωπικής συμπεριφοράς του ενδιαφερομένου. Η ΕΚΤ εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση λαμβάνοντας υπόψη μόνον τη φήμη του συζύγου της προσφεύγουσας, χωρίς να προσπαθήσει να την αξιολογήσει ατομικώς.

295 Η προσφεύγουσα δεν δέχεται την ανάλυση της ΕΚΤ σύμφωνα με την οποία εξαρτάται οικονομικά από τον σύζυγό της, για τον λόγο ότι η ανάλυση αυτή είναι εσφαλμένη. Η διαβούλευση με τον σύζυγό της δεν σημαίνει ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί να λάβει απόφαση κατά τρόπο ανεξάρτητο, τηρώντας τον νόμο και τις ηθικές αρχές. Εκτιμά ότι κακώς επίσης η ΕΚΤ δεν έλαβε υπόψη ούτε την επιθυμία του συζύγου της να συνταξιοδοτηθεί ούτε τη δεδηλωμένη βούλησή της να ενεργήσει κατά τρόπο ανεξάρτητο.

296 Όσον αφορά τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας σχετικά με τη δυνατότητα να ληφθεί υπόψη η φήμη του συζύγου της, διαπιστώνεται ότι, βάσει των κοινών κατευθυντήριων γραμμών και της νομολογίας που παρατίθεται στη σκέψη 289 ανωτέρω, η ΕΚΤ μπορεί να λαμβάνει υπόψη, κατά την αξιολόγηση της φήμης ενός υποψήφιου αγοραστή, την ακεραιότητα και την υπόληψη προσώπου που έχει στενή οικογενειακή σχέση με τον υποψήφιο αυτόν, όπως εν προκειμένω ο σύζυγος της προσφεύγουσας.

297 Επομένως, η ανάλυση σχετικά με τη φήμη του συζύγου της προσφεύγουσας μπορεί να αποτελέσει μέρος της αξιολόγησης της ακεραιότητάς της. Επομένως, τα επιχειρήματα με τα οποία η προσφεύγουσα επιδιώκει να αποδείξει το αντίθετο πρέπει να απορριφθούν.

298 Όσον αφορά τα επιχειρήματα με τα οποία η προσφεύγουσα επιχειρεί να αποδείξει ότι ο συζυγικός δεσμός που τη συνδέει με τον σύζυγό της δεν σημαίνει ότι ο τελευταίος ασκεί επιρροή σε αυτήν, πρέπει να επισημανθούν τα ακόλουθα.

299 Πρώτον, ο στενός οικογενειακός δεσμός μνημονεύεται ρητώς στις κοινές κατευθυντήριες γραμμές, στην παράγραφο 10.21, ως στοιχείο που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τον καθορισμό των προσώπων των οποίων η ακεραιότητα και η φήμη λαμβάνονται υπόψη κατά την αξιολόγηση του υποψήφιου αγοραστή.

300 Η προσφεύγουσα, όμως, δεν αρνείται τον σύνδεσμο αυτόν και δεν ισχυρίζεται ότι αυτός δεν συνιστά στενό σύνδεσμο κατά την έννοια των κοινών κατευθυντήριων γραμμών.

301 Δεύτερον, η ΕΚΤ στηρίχθηκε σε περιστάσεις που δεν περιορίζονταν μόνο στον συζυγικό δεσμό που συνδέει την προσφεύγουσα με τον σύζυγό της.

302 Στο σημείο 2.10 της προσβαλλόμενης απόφασης υπογραμμίζεται ότι η προσφεύγουσα θα αποκτήσει μόνον το 0,01 % του κεφαλαίου της MWB 1 και, ως εκ τούτου, δεν θα συμμετάσχει στην οικονομική της επιτυχία. Ο σύζυγος της προσφεύγουσας, ο οποίος κατέχει το 12,49 % του κεφαλαίου της MWB 1 και επικαρπία επί της συμμετοχής της FMWV κατά 87,5 % στην MWB 1, θα λάβει τα τυχόν διανεμόμενα κέρδη. Από την ίδια σκέψη προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν διαθέτει τακτικά έσοδα. Εκτός από τη ρευστότητα που προήλθε από την πώληση ενός ακινήτου, μεγάλο μέρος της καθαρής περιουσίας της προέρχεται από συμμετοχή χρηματοδοτούμενη από εταιρία της οποίας γενικός διευθυντής είναι ο σύζυγός της.

303 Η ΕΚΤ εκτιμά ότι η οικονομική αυτή σχέση, σε συνδυασμό με την έλλειψη τακτικών εσόδων της προσφεύγουσας, καταδεικνύει ότι η τελευταία εξαρτάται οικονομικά από τον σύζυγό της. Προσθέτει ότι από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι η οικονομική κατάσταση της προσφεύγουσας θα μπορούσε να μεταβληθεί στο μέλλον αν, για παράδειγμα, απαιτούνταν πρόσθετες εισφορές κεφαλαίου. Τέλος, προσθέτει ότι μπορεί να υποτεθεί ότι το πρόσωπο που παρέχει τους οικονομικούς πόρους θα επιδιώξει επίσης να διατηρήσει την επιρροή του στις αποφάσεις που λαμβάνονται σχετικά με την επένδυση αυτή. Κατά την ΕΚΤ, οι λόγοι αυτοί δημιουργούν σοβαρές αμφιβολίες ως προς το αν ο σύζυγος της προσφεύγουσας δεν θα προσπαθήσει να την επηρεάσει όσον αφορά τον τρόπο άσκησης των δικαιωμάτων ψήφου που διαθέτει.

304 Στο σημείο 2.11 της προσβαλλόμενης απόφασης, η ΕΚΤ διευκρινίζει ότι η προσφεύγουσα γνωστοποίησε την πρόθεσή της να λάβει υπόψη τους συμβούλους του συζύγου της. Υπογραμμίζει επίσης ότι η προσφεύγουσα, μολονότι έχει πανεπιστημιακές σπουδές, δεν εργάστηκε κατά τη διάρκεια των τελευταίων δεκαέξι ετών, δεν διαθέτει εμπειρία στον τραπεζικό τομέα και δεν είχε προηγουμένως εμπλακεί στη διαχείριση της στοχευόμενης εταιρίας ή στο μετοχικό κεφάλαιο της τελευταίας. Τέλος, εκτιμά ότι ο σύζυγος της προσφεύγουσας θα επιδιώξει να την επηρεάσει επ' ευκαιρία των συζητήσεων που διεξάγονται στο πλαίσιο της συμφωνίας κοινής άσκησης δικαιωμάτων ψήφου, την οποία η προσφεύγουσα έπρεπε να λάβει υπόψη της κατόπιν της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής, λαμβανομένων υπόψη των συμφερόντων που διατηρεί στη στοχευόμενη εταιρία και της ελλείψεως τραπεζικής πείρας της προσφεύγουσας.

305 Στο σημείο 2.12 της προσβαλλόμενης απόφασης, η ΕΚΤ εκτιμά ότι ούτε η παρουσία πληρεξουσίων οδηγεί σε διαφορετικό συμπέρασμα. Οι τελευταίοι ασκούν τα δικαιώματα ψήφου στο Warburg Gruppe επί συμβατικής βάσεως, αλλά δεν είναι ούτε οι νόμιμοι ούτε οι οικονομικοί κύριοι των επίμαχων μετοχών. Κύριος από νομικής και οικονομικής απόψεως των μετοχών αυτών παραμένει η MWB 1, η οποία θα ελέγχεται από την προσφεύγουσα. Επιπλέον, η ΕΚΤ υποστηρίζει ότι ένας από τους δύο αυτούς πληρεξούσιους διορίστηκε μοναδικός γενικός διευθυντής της MWB 1 από τον σύζυγο της προσφεύγουσας, στον οποίο λογοδοτεί αποκλειστικώς. Επομένως, δεν διασφαλίζεται η ανεξαρτησία του εν λόγω πληρεξουσίου έναντι του συζύγου της προσφεύγουσας κατά την άσκηση των δικαιωμάτων ψήφου της MWB 1 στο Warburg Gruppe.

306 Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, αφενός, ότι δεν εξαρτάται από τον σύζυγό της, διότι διαθέτει προσωπική περιουσία και θα μπορούσε εύκολα να βρει εργασία.

307 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι ισχυρισμοί αυτοί σκοπούν να αποδείξουν ότι έχει τη δυνατότητα να καλύψει τις ανάγκες της.

308 Η ανάλυση της ΕΚΤ που περιλαμβάνεται στην προσβαλλόμενη απόφαση αποσκοπεί στο να αποδείξει ότι η προσφεύγουσα εξαρτάται από τον σύζυγό της για να εισφέρει πρόσθετα κεφάλαια στη στοχευόμενη εταιρία. Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί την ανάλυση αυτή.

309 Κατά συνέπεια, τα ως άνω επιχειρήματα πρέπει να απορριφθούν.

310 Αφετέρου, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δεν θα ζητήσει μόνο τη γνώμη του συζύγου της και ότι θα είναι σε θέση να λάβει αυτοτελείς αποφάσεις. Η ΕΚΤ παραμόρφωσε τις δηλώσεις στις οποίες είχε προβεί κατά το διοικητικό στάδιο, οι οποίες παρατίθενται στο υπόμνημά της απαντήσεως, σχετικά με την πρόθεσή της να διαβουλευθεί με τον σύζυγό της.

311 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ούτε τα πραγματικά περιστατικά που εξέθεσε η ΕΚΤ ούτε τα συμπεράσματά της, υποστηρίζοντας, κατ' αρχάς, ότι από τις συζητήσεις στο πλαίσιο της συμφωνίας κοινής άσκησης δικαιωμάτων ψήφου δεν προέκυπτε «αθέμιτη επιρροή», εν συνεχεία, ότι δεν υπήρχαν ενδείξεις ότι δεν θα εκμεταλλευόταν την MWB 1 και τα δικαιώματα ψήφου της στο Warburg Gruppe σύμφωνα με τον νόμο, τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας και τις ηθικές αρχές και, τέλος, ότι ο σύζυγός της είχε την πρόθεση να συνταξιοδοτηθεί λαμβανομένης υπόψη της προχωρημένης ηλικίας του.

312 Ούτε οι δηλώσεις της προσφεύγουσας κατά το διοικητικό στάδιο αναιρούν την ανάλυση της ΕΚΤ, δεδομένου ότι από αυτές προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν απέκλεισε το ενδεχόμενο να ζητήσει συμβουλές από τον σύζυγό της, δεδομένου ότι η τελευταία απλώς γνωστοποίησε την πρόθεσή της να ακούσει και τα λοιπά ενδιαφερόμενα μέρη προκειμένου να σχηματίσει γνώμη.

313 Το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η ΕΚΤ παραμόρφωσε το συμπέρασμα της BaFin ότι δεν τίθεται εν αμφιβόλω η ανεξαρτησία των πληρεξουσίων, ακόμη και αν θεωρηθεί βάσιμο, δεν αναιρεί τη συλλογιστική της ΕΚΤ σχετικά με την επιρροή του συζύγου της προσφεύγουσας σε αυτήν. Εν πάση περιπτώσει, όπως υποστηρίζει η ΕΚΤ, ο διορισμός των δύο αυτών πληρεξουσίων ενδέχεται να μη διατηρείται επ' αόριστον, ιδίως στην περίπτωση που η προσφεύγουσα αποκτήσει το σύνολο της συμμετοχής του συζύγου της στην MWB 1, όπως είναι η πρόθεσή της.

314 Επομένως, πρέπει να απορριφθούν τα ως άνω επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

315 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι σοβαρές αμφιβολίες της ΕΚΤ όσον αφορά τη φήμη του συζύγου της δεν ασκούν επιρροή και επικαλείται το τεκμήριο αθωότητας, δυνάμει του οποίου μια απλή απαγγελία κατηγορίας δεν μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση την καλή φήμη ενός υποψήφιου αγοραστή. Η αξιολόγηση της κακής φήμης υποψήφιου αγοραστή θα πρέπει να βασίζεται σε συγκεκριμένα αποδεικτικά στοιχεία. Η ΕΚΤ έλαβε υπόψη μια απλή ποινική έρευνα εις βάρος του συζύγου της, η οποία, κατά τα λοιπά, δεν κατέληξε σε καταδίκη.

316 Η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται, εξάλλου, σε παρωχημένες πληροφορίες που συνέλεξε η BaFin το 2019, χωρίς να λάβει υπόψη την προληπτική αξιολόγηση που διενήργησε η BaFin το 2022.

317 Εν προκειμένω, η προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρει, στο σημείο 2.8, ότι ο σύζυγος της προσφεύγουσας επαναξιολογήθηκε από την BaFin το 2019.

318 Στο σημείο 1.7 της προσβαλλόμενης απόφασης διευκρινίζεται ότι, το 2019, η BaFin κίνησε διαδικασία εποπτείας προκειμένου να αναστείλει τα δικαιώματα ψήφου του συζύγου της προσφεύγουσας στη στοχευόμενη εταιρία, λόγω της ευθύνης του για τη συμμετοχή της εν λόγω εταιρίας σε πράξεις «com/ex» μεταξύ 2007 και 2011. Η BaFin αξιολόγησε, στο πλαίσιο της συνεχούς εποπτείας της, την εμπλοκή του συζύγου της προσφεύγουσας και της A στην προβαλλόμενη συμμετοχή της στοχευόμενης εταιρίας στις εν λόγω πράξεις. Έκρινε ότι οι τελευταίοι ήταν κακής φήμης και προετοίμασε, το 2019, εποπτικά μέτρα με σκοπό την ανάκληση

της θητείας τους ως μελών του εποπτικού συμβουλίου της στοχευόμενης εταιρίας και τον περιορισμό της επιρροής τους σε αυτήν, ιδίως με την αναστολή των δικαιωμάτων ψήφου τους στο Warburg Gruppe, τα οποία είχαν ανατεθεί σε πληρεξουσίους. Κατά τη διάρκεια της περιόδου ακροάσεως, ο σύζυγος της προσφεύγουσας και η A δέχθηκαν να παραιτηθούν εκουσίως από τη θητεία τους ως μέλη του εποπτικού συμβουλίου της στοχευόμενης εταιρίας και διόρισαν εκπροσώπους για την άσκηση των δικαιωμάτων ψήφου τους στο Warburg Gruppe. Η BaFin έκρινε ότι ο διορισμός των εν λόγω πληρεξουσίων αρκούσε για να περιορίσει την επιρροή των δύο αυτών κύριων έμμεσων μετόχων της στοχευόμενης εταιρίας και δεν συνέχισε την εφαρμογή των προαναφερθέντων εποπτικών μέτρων.

319 Στο σημείο 1.8 της προσβαλλόμενης απόφασης αναφέρεται επίσης ότι η απόφαση ΔΕΕΑ του 2021, την οποία εξέδωσε η BaFin, έκρινε ότι οι έμμεσοι ιδιοκτήτες της στοχευόμενης εταιρίας ήταν ακατάλληλοι και εξακολουθούσαν να ασκούν επιρροή στη στοχευόμενη εταιρία, παρά τον ορισμό των πληρεξουσίων. Επιπλέον, στο πλαίσιο της αξιολόγησης αυτής, κρίθηκε ότι υπήρχαν στοιχεία που δικαιολογούσαν την παραδοχή ότι η συμπερίληψη της στοχευόμενης εταιρίας σε όμιλο εταιριών που συνδέονταν με τον σύζυγο της προσφεύγουσας και με την A είχε παρακωλύσει την αποτελεσματική εποπτεία στο παρελθόν, μνημονευόμενων συγκρούσεων συμφερόντων, ύποπτων δραστηριοτήτων εντός του ομίλου εταιριών καθώς και του κινδύνου δυνητικής συγκέντρωσης.

320 Από την ανάλυση της προσβαλλόμενης απόφασης προκύπτει ότι η ΕΚΤ έλαβε υπόψη κρίσιμα πραγματικά στοιχεία, υπό το πρίσμα του άρθρου 23, παράγραφος 1, της οδηγίας CRD IV, του άρθρου 2c, παράγραφος 1b, πρώτη περίοδος, σημείο 1, του KWG και των κοινών κατευθυντήριων γραμμών. Συγκεκριμένα, η προσβαλλόμενη απόφαση κάνει λόγο για «αρνητικό μητρώο» σχετικά με τον σύζυγο της προσφεύγουσας, κατά την έννοια της παραγράφου 10.10 των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών.

321 Τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν είναι ικανά να θέσουν εν αμφιβόλω την εκτίμηση αυτή της ΕΚΤ.

322 Πρώτον, η προσφεύγουσα επικαλείται το τεκμήριο αθωότητας και υποστηρίζει ότι μια απλή ποινική έρευνα, η οποία δεν κατέληξε σε καταδίκη, δεν αρκεί για να θεωρηθεί ότι ο σύζυγός της δεν ήταν έντιμος.

323 Κατ’ αρχάς, όμως, όπως υποστηρίζει η ΕΚΤ, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν στηρίζεται αποκλειστικά στην ποινική έρευνα που αφορά τον σύζυγο της προσφεύγουσας.

324 Εν συνεχεία, από την παράγραφο 10.14 των κοινών κατευθυντήριων γραμμών προκύπτει ότι οι αρμόδιες αρχές δεν πρέπει να θεωρούν ότι η μη άσκηση ποινικής δίωξης ή ποινικής καταδίκης ή η μη λήψη διοικητικού μέτρου συνιστά, αυτή καθεαυτήν, επαρκή απόδειξη της ακεραιότητας ενός υποψήφιου αγοραστή.

325 Τέλος, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η ΕΚΤ παραβίασε το τεκμήριο αθωότητας του συζύγου της προσφεύγουσας, διότι, αφενός, δεν ανέφερε την ενοχή του στο πλαίσιο ποινικής διώξεως και, αφετέρου, δεν στήριξε την εκτίμησή της στην ενδεχόμενη ποινική ενοχή του.

326 Επομένως, πρέπει να απορριφθούν τα ως άνω επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

327 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε παρωχημένες πληροφορίες που συνέλεξε η BaFin το 2019, χωρίς να λάβει υπόψη το γεγονός ότι ο σύζυγός της ανταποκρίθηκε στις επιφυλάξεις της BaFin και θέλησε να διαβιβάσει τη στοχευόμενη εταιρία στα παιδιά και στη σύζυγό του. Η προσφεύγουσα αμφισβητεί ότι η ΕΚΤ δεν έλαβε υπόψη τις ενέργειες στις οποίες προέβη ο σύζυγός της προς το συμφέρον της στοχευόμενης εταιρίας. Τέλος, υπογραμμίζει ότι η ΕΚΤ δεν έλαβε υπόψη την προληπτική αξιολόγηση που διενήργησε η BaFin το 2022, η οποία δεν αποδεικνύει ότι ο σύζυγός της μπόρεσε να επηρεάσει άμεσα τους εντολοδόχους ή να αθετήσει τη δέσμευση να μην τους δώσει οδηγίες ψήφου.

328 Επιβάλλεται η διαπίστωση, αφενός, ότι η προσφεύγουσα, με τα επιχειρήματα που μνημονεύονται στη σκέψη 327 ανωτέρω, δεν αμφισβητεί τα πραγματικά στοιχεία που έλαβε υπόψη η ΕΚΤ, αλλά επικαλείται νέα στοιχεία από τα οποία θα μπορούσε να συναχθεί ότι ο σύζυγός της δεν στερείται πλέον καλής φήμης. Η παράγραφος 10.10 των κοινών κατευθυντήριων γραμμών αναφέρει ότι η ΕΚΤ πρέπει να λαμβάνει υπόψη την ύπαρξη «αρνητικού μητρώου». Η ΕΚΤ οφείλει να προβεί σε σφαιρική ανάλυση της συμπεριφοράς του υποκειμένου των δεδομένων, δεδομένου ότι η ύπαρξη νέων περιστάσεων ή συμπεριφορών που μαρτυρούν τη βούληση του ενδιαφερομένου να αποκαταστήσει τη φήμη του δεν σημαίνει κατ' ανάγκην ότι η ΕΚΤ πρέπει να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το πρόσωπο αυτό είναι πράγματι έντιμο.

329 Αφετέρου, τα στοιχεία που επικαλείται η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της επιχειρηματολογίας αυτής δεν είναι ικανά να θέσουν υπό αμφισβήτηση τα στοιχεία που έλαβε υπόψη η ΕΚΤ στο πλαίσιο της εξετάσεώς της. Επιπλέον, η πρόταση απόφασης της BaFin της 4ης Απριλίου 2023 αναφέρεται σε προληπτική αξιολόγηση που διενεργήθηκε το 2022, χωρίς περαιτέρω διευκρινίσεις. Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι η απόφαση ΔΕΕΑ του 2022 εκδόθηκε μετά την προσβαλλόμενη απόφαση, οπότε δεν πρέπει να ληφθεί υπόψη για την εκτίμηση της νομιμότητας της αποφάσεως αυτής. Εν πάση περιπτώσει, η BaFin υποστηρίζει ότι η κακή φήμη του συζύγου της προσφεύγουσας εξακολουθεί να τεκμαίρεται.

330 Επομένως, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας δεν αρκεί για να αποδειχθεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε ανακριβή πραγματικά περιστατικά ή ότι πάσχει πλάνη περί το δίκαιο ή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

331 Επομένως, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

332 Κατά συνέπεια, το πρώτο σκέλος του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά την ακεραιότητα της προσφεύγουσας, πρέπει επίσης να απορριφθεί.

333 Υπενθυμίζεται ότι η αρμόδια αρχή μπορεί να αντιταχθεί στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής εφόσον υπάρχουν βάσιμοι λόγοι γι' αυτό, με βάση ένα ή περισσότερα από τα κριτήρια που αναφέρονται στο άρθρο 23, παράγραφος 1, της οδηγίας CRD IV.

334 Ως εκ τούτου, εφόσον αποδεικνύεται ότι η προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής μπορεί να απαγορευθεί υπό το πρίσμα του κριτηρίου της καλής φήμης, όπως προκύπτει από την ανάλυση του πρώτου σκέλους του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, τα λοιπά σκέλη του λόγου αυτού, τα οποία αφορούν τα λοιπά κριτήρια αξιολόγησης στα οποία αναφέρθηκε η ΕΚΤ με την προσβαλλόμενη απόφαση, δεν χρειάζεται να εξεταστούν από το Γενικό Δικαστήριο.

Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίον προβάλλεται παράβαση του Χάρτη

335 Η προσφεύγουσα προβάλλει πλείονες παραβιάσεις του Χάρτη με την προσβαλλόμενη απόφαση.

336 Κατ' αρχάς, η κρίση περί έλλειψης καλής φήμης της προσφεύγουσας με βάση και μόνον το γάμο της και το γεγονός της πλήρους εξάρτησης από τον σύζυγό της, η προσβαλλόμενη απόφαση παρέβη τα άρθρα 7 (σχετικά με τον σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής), 9 (σχετικά με το δικαίωμα γάμου και το δικαίωμα δημιουργίας οικογένειας) και 33 (σχετικά με την οικογενειακή και επαγγελματική ζωή) του Χάρτη. Εν συνεχεία, μη λαμβάνοντας υπόψη τους σκοπούς που επιδίωκε η προσφεύγουσα επ' ευκαιρία της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής και στηριζόμενη σε προκατάληψη, η προσβαλλόμενη απόφαση παρέβη επίσης το άρθρο 21 (σχετικά με την απαγόρευση των διακρίσεων) του Χάρτη. Επιπλέον, καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι ο σύζυγος της προσφεύγουσας δεν είχε καλή φήμη, με συνέπεια η ίδια να θεωρηθεί ότι δεν είχε καλή φήμη, η ΕΚΤ παρέβη το άρθρο 48 (σχετικά με το τεκμήριο αθωότητας και τα δικαιώματα άμυνας) του Χάρτη. Τέλος, η προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον θα οδηγούσε στην εκχώρηση της στοχευόμενης εταιρίας εκτός της οικογένειας Warburg, εκτός αν υποτεθεί ο θάνατος του συζύγου της προσφεύγουσας, παρέβη το άρθρο 17 (σχετικά με το δικαίωμα ιδιοκτησίας) του Χάρτη.

337 Η ΕΚΤ αμφισβητεί κάθε παραβίαση του Χάρτη.

338 Όσον αφορά την προβαλλόμενη παράβαση του άρθρου 21 του Χάρτη, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, δυνάμει του άρθρου 21, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο έχει εφαρμογή στην ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασία δυνάμει του άρθρου 53, πρώτο εδάφιο, του ίδιου Οργανισμού, καθώς και του άρθρου 76, στοιχείο δ', του Κανονισμού Διαδικασίας, το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να περιέχει το αντικείμενο της διαφοράς, τους ισχυρισμούς και τα επιχειρήματα που προβάλλονται, καθώς και συνοπτική έκθεση των εν λόγω ισχυρισμών. Τα στοιχεία αυτά πρέπει να είναι αρκούντως σαφή και ακριβή ώστε ο καθού διάδικος να είναι σε θέση να προετοιμάσει την άμυνά του και το Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επί της προσφυγής ή της αγωγής, χωρίς να χρειάζεται ενδεχομένως άλλα στοιχεία. Προκειμένου να υπάρχει ασφάλεια δικαίου και να εξασφαλίζεται η ορθή απονομή της δικαιοσύνης, πρέπει, για να είναι παραδεκτή η προσφυγή, όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία στα οποία στηρίζεται η προσφυγή αυτή να προκύπτουν, κατά τρόπο συνεπή και κατανοητό, από το ίδιο το κείμενο του δικογράφου της προσφυγής (βλ. διάταξη της 17ης Νοεμβρίου 2020, González Calvet κατά ΕΣΕ, T-257/20, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2020:541, σκέψη 9 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

339 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε προκατάληψη την οποία χαρακτηρίζει ως «πρόδηλη» και η οποία την εισήγαγε δυσμενή διάκριση. Επομένως, δεν διευκρινίζει σε τι συνίσταται η προκατάληψη αυτή ούτε σε ποιο κριτήριο στηρίζεται η δυσμενής διάκριση την οποία θεωρεί ότι υπέστη υπό το πρίσμα του άρθρου 21 του Χάρτη.

340 Κατά συνέπεια, η ένσταση απαραδέκτου που αντλείται από το άρθρο 76, στοιχείο δ', του Κανονισμού Διαδικασίας και την οποία προέβαλε η ΕΚΤ είναι βάσιμη και το σκέλος που αντλείται από παράβαση του άρθρου 21 του Χάρτη πρέπει να απορριφθεί.

341 Όσον αφορά την προβαλλόμενη παράβαση των άρθρων 7, 9 και 33 του Χάρτη, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ΕΚΤ στηρίχθηκε αποκλειστικά στους οικογενειακούς δεσμούς της με τον σύζυγό της για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν πληρούσε το κριτήριο της καλής φήμης. Με το υπόμνημα απαντήσεως προσθέτει ότι η ΕΚΤ τη θεώρησε υποταγμένη στον σύζυγό της, λόγω του ότι είναι γυναίκα, με βάση τις προκαταλήψεις.

342 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας είναι αβάσιμα, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που ελήφθησαν υπόψη κατά την ανάλυση, εκ μέρους της ΕΚΤ, του κριτηρίου της καλής φήμης.

343 Συγκεκριμένα, αφενός, η ΕΚΤ καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα δεν διαθέτει την απαιτούμενη επαγγελματική επάρκεια, ανεξαρτήτως του συζυγικού δεσμού που τη συνδέει με τον σύζυγό της, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 270 έως 280 ανωτέρω. Αφετέρου, η ΕΚΤ δέχεται ότι ο σύζυγος της προσφεύγουσας θα είναι σε θέση να επηρεάσει τις αποφάσεις της υπό το πρίσμα των ιδιαίτερων περιστάσεων της υπό κρίση υποθέσεως, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 301 έως 304 ανωτέρω.

344 Επομένως, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση συνεπαγόταν παράβαση των άρθρων 7, 9 και 33 του Χάρτη.

345 Όσον αφορά τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας ότι η ΕΚΤ παραβίασε το τεκμήριο αθωότητας και προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας του συζύγου της, τα οποία προστατεύονται από το άρθρο 48 του Χάρτη, υπενθυμίζεται ότι η προσβολή δικαιώματος μπορεί να προβληθεί μόνον από το πρόσωπο του οποίου το δικαίωμα φέρεται ότι προσβλήθηκε, αλλά όχι από τρίτους [πρβλ. απόφαση της 1ης Μαρτίου 2023, Jushi Egypt for Fiberglass Industry κατά Επιτροπής, T-540/20, EU:T:2023:91, σκέψη 35 (μη δημοσιευθείσα) και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

346 Δεδομένου ότι το τεκμήριο αθωότητας και τα δικαιώματα άμυνας συνιστούν υποκειμενικά δικαιώματα, η προσφεύγουσα αβασίμως προβάλλει προσβολή των δικαιωμάτων αυτών έναντι του συζύγου της, ο οποίος δεν μετέχει ο ίδιος στη διαδικασία.

347 Εν πάση περιπτώσει, από την εξέταση του πέμπτου λόγου ακυρώσεως προκύπτει ότι η ΕΚΤ έλαβε υπόψη την ιδιαίτερη κατάσταση της προσφεύγουσας και, ειδικότερα, τα επαγγελματικά προσόντα της, προκειμένου να αντιταχθεί στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής.

348 Επομένως, η προβαλλόμενη από την προσφεύγουσα προσβολή του τεκμηρίου αθωότητας και των δικαιωμάτων άμυνας πρέπει να απορριφθεί.

349 Όσον αφορά τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας ότι η προσβαλλόμενη απόφαση υποχρεώνει την οικογένεια Warburg να αποκλίνει από τη στοχευόμενη εταιρία και εμποδίζει τη μεταβίβασή της στην επόμενη γενιά, μολονότι η στοχευόμενη εταιρία είναι από μακρού παρούσα στην οικογένεια, γεγονός που συνιστά παράβαση του άρθρου 17 του Χάρτη, επισημαίνεται ότι το δικαίωμα ιδιοκτησίας είναι υποκειμενικό δικαίωμα. Το σημείο που επικαλείται η προσφεύγουσα, εν προκειμένω, είναι εκείνο του συζύγου της, ο οποίος δεν είναι διάδικος στη διαδικασία. Κατά συνέπεια, σύμφωνα με τη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 345 ανωτέρω, η προσφεύγουσα δεν μπορεί βασίμως να προβάλει παράβαση του άρθρου 17 του Χάρτη.

350 Εν πάση περιπτώσει, επισημαίνεται ότι το άρθρο 17, παράγραφος 1, του Χάρτη ορίζει ότι κάθε πρόσωπο δικαιούται να είναι κύριος των νομίμως κτηθέντων αγαθών του, να τα χρησιμοποιεί, να τα διαθέτει και να τα κληροδοτεί.

351 Υπενθυμίζεται επίσης ότι το δικαίωμα ιδιοκτησίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 17, παράγραφος 1, του Χάρτη δεν αποτελεί απόλυτο προνόμιο και η άσκησή του μπορεί να υπόκειται σε περιορισμούς που δικαιολογούνται από σκοπούς γενικού συμφέροντος που

επιδιώκει η Ένωση (βλ. απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2016, Ledra Advertising κ.λπ. κατά Επιτροπής και ΕΚΤ, C-8/15 P έως C-10/15 P, EU:C:2016:701, σκέψη 69 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

352 Κατά συνέπεια, όπως προκύπτει από το άρθρο 52, παράγραφος 1, του Χάρτη, μπορούν να επιβληθούν περιορισμοί στην άσκηση του δικαιώματος ιδιοκτησίας, υπό την προϋπόθεση ότι οι περιορισμοί αυτοί ανταποκρίνονται πράγματι σε επιδιωκομένους σκοπούς γενικού συμφέροντος και δεν συνιστούν, σε σχέση προς τον επιδιωκόμενο σκοπό, δυσανάλογη και ανεπίτρεπτη επέμβαση θίγουσα την ίδια την υπόσταση του ως άνω κατοχυρωμένου δικαιώματος (βλ. απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2016, Ledra Advertising κ.λπ. κατά Επιτροπής και ΕΚΤ, C-8/15 P έως C-10/15 P, EU:C:2016:701, σκέψη 70 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

353 Συναφώς, επισημαίνεται ότι ο έλεγχος των ειδικών συμμετοχών ανταποκρίνεται σε σκοπό γενικού συμφέροντος επιδιωκόμενο από την Ένωση, ήτοι στη συμβολή στη διαφύλαξη της σταθερότητας του τραπεζικού συστήματος της Ένωσης, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 192 και 287 ανωτέρω.

354 Εν προκειμένω, η προσβαλλόμενη απόφαση αντιτίθεται στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν πληροί τουλάχιστον ένα από τα κριτήρια αξιολόγησης του άρθρου 23 της οδηγίας CRD IV και του άρθρου 2c, παράγραφος 1b, πρώτη περίοδος, σημείο 1, του KWG.

355 Λαμβανομένου υπόψη του σκοπού που συνίσταται στη διασφάλιση της σταθερότητας του τραπεζικού συστήματος στην Ένωση και του γεγονότος ότι η προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής δεν καθιστούσε δυνατή τη διασφάλιση της ορθής και συνετής διοίκησης της στοχευόμενης εταιρίας, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν συνιστά υπέρμετρη και ανεπίτρεπτη παρέμβαση θίγουσα την ίδια την ουσία του δικαιώματος ιδιοκτησίας το οποίο επικαλείται η προσφεύγουσα. Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αδικαιολόγητος περιορισμός του δικαιώματος αυτού (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2016, Ledra Advertising κ.λπ. κατά Επιτροπής και ΕΚΤ, C-8/15 P έως C-10/15 P, EU:C:2016:701, σκέψεις 71 έως 74).

356 Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων αυτών, πρέπει να απορριφθούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας με τα οποία προβάλλεται παράβαση του άρθρου 17, παράγραφος 1, του Χάρτη.

357 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι πρέπει να απορριφθεί ο έκτος λόγος ακυρώσεως στο σύνολό του.

Επί του έβδομου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας

358 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας, η οποία συνιστά θεμελιώδη αρχή του δικαίου της Ένωσης η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 5, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ.

359 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι κακώς η ΕΚΤ ούτε προσδιόρισε τις ζημίες που θα μπορούσαν να προκύψουν από την προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής ούτε στάθμισε τις ζημίες αυτές με τις σοβαρές αμφιβολίες που διατηρούσε.

360 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι η ΕΚΤ δεν εξέτασε μέτρα λιγότερο παρεμβατικά από την απαγόρευση της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής, ενώ είχε τη δυνατότητα να το πράξει δυνάμει του άρθρου 2c, παράγραφος 1b, τρίτη περίοδος, του KWG. Εκτιμά ότι θα ήταν σκοπιμότερο να επιτραπεί η προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής, συνοδεύοντας παράλληλα την έγκριση αυτή με μέτρα προληπτικής εποπτείας όσον αφορά τη στοχευόμενη εταιρία.

361 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι η ΕΚΤ δεν εφάρμοσε κατάλληλο και αναλογικό πρότυπο αξιολόγησης, δεχόμενη εσφαλμένως ότι η προσφεύγουσα θα αποκτούσε πλειοψηφική συμμετοχή στη στοχευόμενη εταιρία. Επομένως, η BaFin και η ΕΚΤ δεν μπορούσαν βασίμως να απαιτήσουν από την προσφεύγουσα να τους προσκομίσει επιχειρηματικό σχέδιο ή συμπληρωματικό σχέδιο σχετικά με το έλλειμμα ιδίων κεφαλαίων. Η ΕΚΤ δεν μπορούσε επίσης να προβεί σε αυστηρή αξιολόγηση της χρηματοοικονομικής ευρωστίας της προσφεύγουσας.

362 Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ΕΚΤ ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας, υποχρεώνοντας την οικογένεια Warburg να μεταβιβάσει τη στοχευόμενη εταιρία, λαμβανομένων υπόψη των υπονοιών σε βάρος του συζύγου της για φορολογική απάτη, ο οποίος, για τον λόγο αυτόν, δεν έχει καλή φήμη.

363 Η ΕΚΤ αρνείται τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας.

364 Η αρχή της αναλογικότητας απαιτεί οι πράξεις των θεσμικών οργάνων της Ένωσης να μην υπερβαίνουν τα όρια του κατάλληλου και αναγκαίου μέτρου για την επίτευξη των θεμιτών σκοπών που επιδιώκει η σχετική ρύθμιση, εξυπακουομένου ότι, όταν υφίσταται δυνατότητα επιλογής μεταξύ περισσότερων του ενός κατάλληλων μέτρων, πρέπει να επιλέγεται το λιγότερο επαχθές και ότι τα δυσμενή αποτελέσματα που προκαλούνται δεν πρέπει να είναι δυσανάλογα σε σχέση με τους επιδιωκόμενους σκοπούς (απόφαση της 29ης Ιουλίου 2024, Koiviston Auto Helsinki κατά Επιτροπής, C-697/22 P, EU:C:2024:641, σκέψη 77).

365 Κατά την εκτίμηση της αναλογικότητας ενός μέτρου πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το περιθώριο εκτιμήσεως που ενδεχομένως αναγνωρίζεται στα θεσμικά όργανα της Ένωσης κατά τη θέσπισή του (βλ. απόφαση της 8ης Μαΐου 2019, Landeskreditbank Baden-Württemberg κατά ΕΚΤ, C-450/17 P, EU:C:2019:372, σκέψη 53 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Όπως διευκρινίζεται στις σκέψεις 192 και 193 ανωτέρω, η ΕΚΤ διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως. Επομένως, το γεγονός αυτό πρέπει να ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο της εξετάσεως της αναλογικότητας της προσβαλλόμενης απόφασης.

366 Εν προκειμένω, το σημείο 2.16 της προσβαλλόμενης απόφασης περιλαμβάνει ανάλυση της αναλογικότητας. Το σημείο αυτό διευκρινίζει, κατ' αρχάς, τους σκοπούς που επιδιώκονται με τον έλεγχο των ειδικών συμμετοχών, ήτοι τη συμβολή στη διαφύλαξη της σταθερότητας του τραπεζικού συστήματος, μεριμνώντας ώστε μόνον τα υγιή και ορθώς λειτουργούντα πιστωτικά ιδρύματα να δρουν με σκοπό την προστασία των καταθετών και την προστασία των εν λόγω πιστωτικών ιδρυμάτων από τη ζημιογόνο επιρροή κάθε προσώπου που θα αποκτήσει στο μέλλον ειδική συμμετοχή, η οποία θα μπορούσε να νοθεύσει την τήρηση των κανόνων. Στη συνέχεια, στην ίδια σκέψη αναφέρεται ότι η προσφεύγουσα δεν πληροί τα κριτήρια του άρθρου 2c, παράγραφος 1b, του KWG.

367 Η ΕΚΤ προσθέτει, εξάλλου, στο σημείο 2.16 της προσβαλλόμενης απόφασης, ότι το ζήτημα αν μια διαφορετική πράξη μπορεί να καταστήσει δυνατή την επίτευξη του σκοπού της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής, δηλαδή τη διατήρηση των στοχευόμενων εταιριών στην οικογένεια Warburg, υπερβαίνει το πλαίσιο της υπό εξέταση πράξης.

368 Πράγματι, στην προσφεύγουσα απόκειται να διασκεδάσει τις αμφιβολίες που εξέφρασε η ΕΚΤ κατά τη διάρκεια της περιόδου αξιολόγησης, ενδεχομένως, προβαίνοντας σε αναδιάρθρωση της προτεινόμενης πράξεως. Ωστόσο, δεν αμφισβητείται ότι η προσφεύγουσα δεν πρότεινε εναλλακτική πράξη σε σχέση με την προτεινόμενη.

369 Τέλος, η ΕΚΤ απορρίπτει, στο σημείο 2.16 της προσβαλλόμενης απόφασης, τη μόνη πρόταση που διατύπωσε η προσφεύγουσα κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αξιολόγησης. Η πρόταση αυτή συνίστατο στην εκ μέρους της προσφεύγουσας άσκηση των δικαιωμάτων ψήφου της στο Warburg Gruppe από κοινού με έναν από τους εντολοδόχους της MWB 1, επί ένα έτος.

370 Εντούτοις, η ΕΚΤ εκτιμά, πρώτον, ότι η BaFin σκόπευε να διατηρήσει τους δύο εντολοδόχους που είχαν οριστεί και ήταν επιφορτισμένοι με την άσκηση των δικαιωμάτων ψήφου της MWB 1 στη Warburg Gruppe, ακόμη και μετά την προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής. Επομένως, το γεγονός αυτό δεν επιτρέπει στην προσφεύγουσα να ασκήσει τα δικαιώματα ψήφου της στη Warburg Gruppe, είτε ατομικά ή από κοινού με έναν εντολοδόχο. Δεύτερον, η ΕΚΤ εκτιμά ότι η άσκηση των δικαιωμάτων ψήφου της MWB 1 στη Warburg Gruppe από τους εντολοδόχους δεν αποτελεί μόνιμη λύση. Τρίτον, η ΕΚΤ επισημαίνει ότι έχει σοβαρές αμφιβολίες ως προς την ανεξαρτησία ενός εκ των δύο εντολοδόχων, για τους λόγους που εκτίθενται στο σημείο 2.12 της προσβαλλόμενης απόφασης.

371 Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, η ΕΚΤ έλαβε όντως υπόψη την πρόταση της προσφεύγουσας, αλλά αντιτάχθηκε σε αυτήν, κρίνοντάς την ως απρόσφορη. Επομένως, η προσφεύγουσα δεν κατόρθωσε να διαλύσει τις αμφιβολίες που εξέφρασε η ΕΚΤ κατά τη διάρκεια της περιόδου εκτιμήσεως, αναδιαρθρώνοντας την προτεινόμενη πράξη.

372 Εντούτοις, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ΕΚΤ θα μπορούσε να επιτρέψει την προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής, λαμβάνοντας, στη συνέχεια, κατάλληλα εποπτικά μέτρα σε σχέση με τη στοχευόμενη εταιρία. Η επιχειρηματολογία αυτή είναι, ωστόσο, αλυσιτελής.

373 Αφενός, η προσφεύγουσα δεν προσδιορίζει καμία διάταξη του δικαίου της Ένωσης ή του εθνικού δικαίου που να προβλέπει τη δυνατότητα της ΕΚΤ να εκδίδει απόφαση περί εγκρίσεως υπό όρους (πρβλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 25ης Ιουνίου 2015, CO Sociedad de Gestión y Participación κ.λπ., C-18/14, EU:C:2015:419, σκέψεις 34, 37, 38 και 46).

374 Αφετέρου, όπως υποστηρίζει η ΕΚΤ, η έγκριση της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής υπό την επιφύλαξη της λήψης μεταγενέστερων μέτρων προληπτικής εποπτείας αντιβαίνει στους σκοπούς, ιδίως προληπτικούς, τους οποίους επιδιώκει ο έλεγχος των ειδικών συμμετοχών και οι οποίοι υπομνήσθηκαν, μεταξύ άλλων, στη σκέψη 248 ανωτέρω.

375 Τέλος, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη προς την αρχή της αναλογικότητας καθόσον η ΕΚΤ εφάρμοσε «εσφαλμένο πρότυπο αξιολόγησης», δεχόμενη ότι μπορούσε να ασκήσει καθοριστική επιρροή στις στοχευόμενες επιχειρήσεις.

376 Εντούτοις, όπως επισημάνθηκε στο πλαίσιο της εξέτασης του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, η ΕΚΤ δεν έλαβε υπόψη ανακριβή πραγματικά περιστατικά ή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα έπρεπε να αποκτήσει τον έλεγχο της στοχευόμενης εταιρίας κατόπιν της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής.

377 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι ο έβδομος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

378 Δεδομένου ότι απορρίφθηκαν όλοι οι λόγοι ακυρώσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

379 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

380 Εφόσον η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να υποχρεωθεί να φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα δικαστικά έξοδα της ΕΚΤ, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της τελευταίας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Η ΥΗ φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ).

da Silva Passos Półtorak Reine

Pynnä Cassagnabère

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 19 Νοεμβρίου 2025.

(υπογραφές)